

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕШАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 15. січня

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 9088. Справа закупна портретів Їх Величеств Цісаря Кароля I. і Цісареві Зити.

Президія ц. к. австрійського військового фонду для вдов і сиріт під днем 9. грудня 1916. Ч. Н. S. R. $\frac{12464}{II SS.}$ звернулася тут з прошенем, аби поручити Всч. Духовенству закупно портретів Їх Величеств Цісаря Кароля I. і Цісареві Зити враз з заявою, що чистий дохід з їх розпродажи має припасти вдовам і сиротам по унавших героях.

З огляду на гуманну ціль сеї акції Еп. Ординаріят горячо поручає Всч. Духовенству, аби по можности і само замовило згадані портрети і других до сего заохочувало.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 25. грудня 1916.

Ч. 2.

Ч. 9125. Винагороду за звони належить обернути на V. воєнну позичку.

Високе ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти ч. 4563/K. U. M. під днем 10. грудня 1916. звернуло ся тут з лисьмом слідуючого змісту:

„Zufolge der hierortigen Zuschrift vom 9. Mai 1916, Z. 631/K. U. M., ist die seitens der Heeresverwaltung an die Pfarrämter für die abgenommenen Glocken zu leistende Vergütung als spezieller Fonds zur seinerzeitigen Beschaffung neuer Glocken fruchtbringend anzulegen.

Da nun die zum Glockenguß erforderlichen Rohmaterialien, Kupfer und Zinn, infolge der abnorm gesteigerten Verwendung von Kriegsmetall durch geraume Zeit nur schwer und nur zu sehr hohen Preisen erhältlich sein werden, dürfte der Ersatz der abgenommenen Glocken nicht in allzu naher Frist bewerkstelligt werden können und wird daher damit zu rechnen sein, daß die für die abgelieferten Glocken erhaltene Vergütung durch längere Zeit wird fruchtbringen angelegt bleiben müssen.

Da nun die Erwerbung von 5½% am 1. Juni 1922 mit dem vollen Nominalbetrage zur Rückzahlung gelangenden Schatzscheinen der V. Kriegsleihe als eine höchst zweckmässige Form der Anlage von Kapitalien bezeichnet werden kann, beehre ich mich an das hochwürdigste Ordinariat das ergebene Ersuchen zu richten, auf die Kirchenvorsteher in der Richtung einzuwirken, daß der Erlös

für die abgenommenen Kirchenglocken zur Zeichnung und Erwerbung von Schatzscheinen der V. Kriegsanleihe verwendet werde. Der Minister für Kultus und Unterricht: підпис нечительний“.

Еп. Ординаріят подає повисший рескрипт до відомости Всч. Духовенства і поручає до него примінити ся.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 25. грудня 1916.

Ч. 3.

Ч. 9359. В справі опіки над виселенцями зі східної часті Галичини.

Воєнні події, — як всім нам відомо, — спричинили, що велика часть людности східних частей Галичини була приневолена опустити свої загороди і шукати захисту по різних місцевостях середної і західної часті краю. Тими нещасними заопікував ся Галицький Виділ Краєвий і виєднав для тих, що мешкають в означених Вис. ц. к. Правительством повітах західної Галичини заемогу на удержанє. Є надія, що і для виселенців, які не будуть мешкали в згаданих повітах удасть ся виєднати таку саму заемогу. Щоби однак кождий виселенець потребующий помочи в як найкоротшім часі сю поміч отримав, а опісля в повній повни з неї користав, Виділ краєвий настає на те, аби в кождім повіті, де находять ся виселенці, ввести в жите горожаньску організацію, котра би ішла рука в руку з правительственними властями покликуваними до виконуваня сеї опіки, а іменно котраби щиро заняла ся виселенцями і всякою помочію їм служила.

Само собою розуміє ся, що в першій мірі Всч. Духовенство вже силою свого уряду є покликане нести поміч і потіху всім потребующим і пригнетеним і то не лише духовну, але і дочасну. Тому то Виділ Краєвий під днем 15. падолиста 1916. Ч. В. 110.451/16 звернув ся тут з письмом, в яким виражає бажанє, аби вплинути на Всч. оо. Духовних в напрямі співділаня на тім поли з державними і автономічними властями.

Еп. Ординаріят не сумніває ся, що Всч. оо. Духовні, де сего буде вимагати потреба, з повним пожертвованем займуть ся долею нещасних виселенців і облекшать їх тяжке положенє.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 3. січня 1917.

Ч. 4.

Ч. 9300. В справі збираня жертв для виселенців зі східної часті Галичини.

Український Краєвий Комітет помочи для виселенців у Львові звернув ся тут під днем 16. грудня 1916. ч. 299 з слідующим письмом:

»Тяжким наслідком воєнних відносин, від якого найбільше терпить українське населенє східних частей Галичини, є евакуованє сіл, положених близько боевої лінії. Евакуованє підбуває ся пераз так нагло, що евакуовані не можуть зі собою нічо взяти і опи-

нують ся в чужих сторонах не лише без усяких середників до житя, але і без одіжи, що в зимових місяцях в страшний спосіб мусить відбивати ся на їх здоровлю.

Наколи ще зважить ся, що між евакуованими є немало дітй, то можна мати хоч в приближеню образ крайної нужди серед евакуованих та розпуку, яку мусять відчувати родичі, що не можуть помочи своїм дітям, та мусять дивити ся на страшну їх долю.

Поміч правительства приходить звичайно пізнійше і серед теперішної дорожнечі не вистарчає на найконечнійші потреби.

Тут конечно поміч суспільности, якої обовязком є прийти з помочю бездомним.

В тій ціли оснував ся у Львові »Український Краєвий Комітет помочи для виселенців«, що поставив собі задачу прийти їм з помочю.

Щоби добути як найбільші фонди, рішив Комітет віднести ся з уклінною просьбою, щоби Всесвітлійший і Преосвящений Епископский Ординаріат зволив ласкаво припоручити в Епархіяльних Відомостях, щоби Впр. Отці і Парохи запорядили збірку датків по Церквах, пояснивши вірним їх ціль та заохочуючи до як найобильнійших жертв. Ледви, чи в теперішних часах є хто більше потребуєчим, як наші переселенці і тому нашим християнським і народним обовязком є, по нашій спроможности прийти їм з помочю.

Ласкаві жертви просить Комітет поручити присилати на руки: »Українського Краєвого Комітету помочи для виселенців у Львові, ул. Бляхарска ч. 11.«

Подаючи повисшу відозву до відомости Всч. Духовенства, Еп. Ординаріат горячо поручає щиро зайняти ся сею справою, і скілько місцеві обставини на се дозволяють, або раз або частійше заряджувати дотичну збірку.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль дня 2. січня 1917.

Ч. 5.

Ч. 9526. Стан каси вдов. сир. Інститута

за час від 1. цвітня 1914 до 30. червня 1914.

А) Ф О Н Д К О Р Е Н Н И Й.

П р и х і д	Готівка		Цін. папери		Р о з х і д	Готівка		Цін. папери	
	К.	с.	К.	с.		К.	с.	К.	с.
1. Перенос .	104688	66	382240	—	—	—	—	—	—
2. о. В. Рудавский .	200	—	—	—	—	—	—	—	—
3. о. Е. Адріанович .	200	—	—	—	—	—	—	—	—
4. о. А. Михаліха .	200	—	—	—	—	—	—	—	—
всього .	105288	66	382240	—	—	—	—	—	—
розхід .	—	—	—	—	—	—	—	—	—
остає .	105288	66	382240	—	—	—	—	—	—

Б) ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ.

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	15615	06	Перенос	8615	—
2. о. Е. Кульчицкий	300	—			
3. о. І. Стояловский	20	—			
4. о. І. Гамерский	200	—			
5. о. П. Гаранджа	200	—			
6. о. М. Городиский	48	28			
7. о. Е. Калинич	200	—			
8. Деканат Дрогобицкий від о. Н. Івановского	21	—			
9. о. І. Білик	34	04			
				всього	8615 —
всього розхід	16638	38			
розхід	8615	—			
остає	8023	38			

В) ФОНД РОЗПОРЯДИМИЙ

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	31293	69	13. о. Е. Гомза	60	—
2. о. І. Стояловский	60	—	14. Деканат Коросняньский	115	63
3. о. І. Черевко	20	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.: М. Артимович, І. Му- дрый, К. Тустановский, А. Прислопский і Т. Мерена а о. М. Симко зложив 15 К. 63 с.		
4. о. Я. Мухнацкий	20	—	15. Деканат Олещицкий	180	—
5. о. В. Ковальский	20	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.; В. Чернецкий, Д. Ко- тис, Л. Федонович, А. Мо- крицкий, Ю. Черкавский, Е. Федевич, А. Макар, П. Лучечко і К. Павловский.		
6. о. А. Кочиркевич	40	—	16. о. В. Вахнянин	40	—
7. о. І. Калиньский	60	—	17. Деканат Горожаньский	140	—
8. о. К. Грицикевич	60	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.: М. Матковский, М. За- яць, М. Раставецкий, І. Фи-		
9. о. І. Волосяньский	21	—			
10. о. В. Ясеницкий	60	—			
11. о. Л. Мацуский	20	—			
12. Деканат Яворівский	140	—			
іменно зложили по 20 Кор. ОО.; М. Кручковский, М. Лев, І. Головка, Е. Сприс, А. Твердохліб, Е. Крайчик і І. Ткачук.					

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	к.	с.		к.	с.
липович, Т. Сапун, Ю. Лебуцкий і И. Гумецкий.			24. о. І. Гринчук	40	—
18. Деканат Дрогобицкий	341	—	25. о. А. Мельник	60	—
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: А. Лавровский, Н. Іванусів, М. Ю. Левицкий, В. Коростеньский, А. Слоньский, І. Калужняцкий, М. Журавецкий, С. Круцько, І. Горняткевич і Т. Хоміньский; надто зложили о. Д. Бахівский 40 Кор. а о. А. Хиляк 101 Кор.			26. За купони від Листів Заставних Банку гіпотечного за І. піврік 1914.	728	50
19. о. І. Валюх	20	—	27. о. В. Заяць	20	—
20. о. І. Яворский	60	—	28. % від Листів Заставних Банку Краєвоко за І. піврік 1914	525	06
21. Деканат Добромильський	160	—	29. Деканат Сяніцкий	80	—
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Ю. Гумецкий, В. Лисяк, А. Гукевич, П. Рейнарович, Р. Дрималик, М. Тимчишин, І. Гринишин і А. Чайковский.			іменно зложили по 20 Кор. ОО.: П. Мекелита, А. Очабрук, П. Ясеницкий і І. Цегелик.		
22. Деканат Куликівський	240	—	30. % від Листів Заставних Товариства Кредитового Земського за І. піврік 1914.	2553	02
іменно зложили по 20 Кор. ОО. Д. Телесницький, К. Ясеницкий, М. Прокурат, І. Пастернак, Т. Мусій, К. Грушкевич, Л. Набак, Й. Іванец, С. Кмицикевич, В. Крайчик, В. Ольшанський і І. Шпиталь.			31. Деканат Ліський	240	—
23. Деканат Мостиский	160	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.: І. Бірецький, Г. Макар, Б. Калужняцкий, М. Шатинський, Ю. Полюшинович, Д. Михальчук, Д. Чертежинський, С. Добрянський, Ю. Левицкий, А. Раствецький. і В. Венгринович.		
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: М. Черлюнчакевич, Г. Вербицкий, Г. Максимович, Й. Черкавський, Р. Наклович, Т. Серединський, П. Перчинський і В. Ясеницкий.			32 Деканат Перемиско-Загород.	216	—
			іменно зложили по 20 Кор. ОО.: А. Гайдукевич, К. Кузик, Л. Гасько, І. Сорокевич, Й. Каранович, М. Миколайчук, А. Захаряевич, В. Бачинський і І. Рудавський а о. М. Макрівський зложив 36 К.		

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
33. Деканат Канчуцький іменно зложили по 20 Кор. ОО.: М. Зятник, І Карпевич, І. Каміньський, Е. Кушнір, А. Івасівка, А. Антонів, Н. Булик і Т. Шумило.	180	—	1. Перенос	31226	34
			2. Вдовам за рік 1913	327	60
			3. Вдовам переддаток на рік 1914	2620	—
			4. Порто поштове	—	80
			5. Стемплі і квіти на купони	24	38
			6. Ремунація за діловодство канцелярське за І-ший пів- рік 1914	630	—
всього	37973	90			
розхід	34829	12			
остає	3144	78	всього	34829	12

П О В Т О Р Е Н Ё :

Дня 30. червня 1914 має бути в касі:

I. Фонд коренний	готівка	105.288 К.	66 с.	цінні папери	332.240 К.	— с.
II. » резервовий	»	8.023 »	38 »	»	— »	— »
III. » розпорядимий	»	3.144 »	78 »	»	— »	— »

Всього готівкою 116.456 К. 82 с., цін. паперами 332.240 К. — с.

В Перемишлі дня 30. червня 1914.

<i>С. Мацюрак</i> секретар.	<i>М. Подолинський</i> предсідатель.	<i>М. Копко</i> касієр.
--------------------------------	---	----------------------------

Стан каси вдов. сир. Інститута

за час від 1. серпня 1914 до 30. вересня 1914.

А) Ф О Н Д К О Р Е Н Н И Й.

П р и х і д	Готівка		цін. папери		Р о з х і д	Готівка		цін. папери	
	К.	с.	К.	с.		К.	с.	К.	с.
1. Перенос	105288	66	382240	40	1. Перенос			50000	—
2. о. М. Вильчанський	100	—			2. Потручено зі скрипту довжного СС. Васи- ліянок			1500	—
3. СС. Василіянки в Перемишлі на спла- ту довгу	1000	—							
4. о. Т. Заболоцький	200	—							
всього	106588	66	382240	—	всього			51500	—
розхід	—	—	51500	—					
остає	106588	66	330740	—					

Б) ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ.

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	16638	38	1. Перенос	8615	—
2. о. Т. Заболоцкий	90	—	2. Еквівалент за рік 1914	631	25
3. о. В. Мацюрак	21	—			
4. Деканат Біцкий від о. Ігн. Заяця	500	—			
5. о. Йосиф Ільницький	248	07			
6. о. М. Комарницький	40	—			
7. о. Р. Крушинський	63	70			
8. Деканат Дрогобицький від о. М. Татомира	20	—			
9. о. Ю. Менціньський	40	—			
			всього	9246	25
всього	17661	15			
розхід	9246	25			
остає	8414	90			

В) ФОНД РОЗПОРЯДИМИЙ.

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	37973	90	6. о. І. Чичула	20	—
2. о. І. Ковальський	20	—	7. Деканат Угнівський іменно зложили по 20 Кор. ОО. Е. Омеляньський, А. Го- цький, О. Сиротинський, М. Гірняк, В. Пап і А. Яців; 21 К. зложив о. І. Тирасо- вич а о. Н. Тисович зложив 40 К.	201	—
3. % від заставних Листів Зе- мельного Банку гіпотечного	2625	75			
4. Деканат Потелицький іменно зложили по 20 Кор. ОО.: А. Пизюр, Л. Туста- новський, А. Колпачкевич, А. Артимишин, Ю. Манастир- ський, Н. Ломницький, В. Гой- диш, І. Гіссовський, В. Бо- ровец, Л. Саламон, Д. Гура, І. Козак, Н. Осьміловський, В. Демчук і В. Кмицикевич.	300	—	8. Деканат Яслиський іменно зложили по 20 Кор. ОО, М. Тесля, С. Колодій, І. Мерена, Р. Кмицикевич, І. Венгринович, М. Фуглевич, В. Антонич, Т. Грабец, Ц. Давосир, М. Гробельський, І. Ковальчин, П. Стукач, Д. Вензилович, В. Охнич, В. Полошинович і Й. Демків.	340	—
5. Деканат Нижанківський іменно зложили по 20 Кор. ОО.: В. Гинилевич, В. Іль- ницький, І. Гринь, П. Ступ- ницький, Л. Наклович, Е. Бі- линський, М. Жарський, І. Федев і Т. Дяків.	180	—	9. Деканат Затварницький іменно зложили по 20 Кор. ОО.: І. Туна, П. Чавс, А.	180	—

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
Котис, Фр. Згорлякевич, Н. Була, І. Саєвич, Н. Стещин, С. Козбур і І. Котецький.			1. Перенос	34829	12
10. Деканат Біцький	260	—	2. Вдовам за допомога на рік 1913	5	16
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: А. Говда, В. Калужняцький, Л. Сандович, І. Титар, І. Дуркот, Д. Полошиневич, Е. Менцинський, І. Заяць, І. Городецький, Стефан Волянський, Гр. Калинович, К. Копистянський і Т. Дуркот.			3. Вдовам передаток на рік 1914	1720	—
			4. Комісія шконтруюча	90	—
			5. Печатане протоколу	265	—
			всього	36909	28
11. Деканат Ярославський	320	—			
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: В. Дуб, І. Калимон, Л. Гут, І. Прокоп, І. Косоноцький, І. Голчак, С. Цорон, І. Маковей, Т. Піх, Б. Гоцький, І. Брилинський, Г. Калимон, В. Клїш, І. Заремба і К. Хотинецький.					
всього	42420	65			
розхід	36909	28			
остає	5511	37			

П О В Т О Р Е Н Ё:

Дня 30. вересня 1914 має бути в касі:

I. Фонд коренний	готівка	106.588 К. 66 с.,	цінні папери	330.740 К. — с.
II. » резервовий	»	8.414 » 90 »	»	— » — »
III. » розпорядимий	»	5.511 » 37 »	»	— » — »

Всього готівкою 120.514 К. 93 с., цінні папери 330.740 К. — с.

В Перемишлі дня 30. вересня 1914.

С. Мацюрак
секретар.

М. Подолинський
предсідатель

М. Василькевич
касієр.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 9. лютого

Ч. II.

Ч. 7.

Ч. 689. Розрішенє на час Вел. Посту.

Еп. Ординаріят з взгляду на прикрі теперішні обставини позволяє вірним Епархії во всі дни св. великого посту з виїмком середи і п'ятниці I-ой седмиці, п'ятниці всіх других седмиць і Страстного т. з. великого Тиждня їсти м'ясні страви.

Користаючи з того розрішення мають відмовити 5 Отче наш і 5 Богородице Діво перед їдженєм а сьвященикі псалом «Помилуй мя Боже».

Їсти м'ясо в пості і в повиж застережених днях крім сьв. Великої П'ятниці можуть ті, що без великої невогди не можуть від него здержати ся. Ту належать:

- а) Убогі жебраки, які можуть їсти м'ясо, если не мають нічого иньшого.
- б) Хорі, ті, що приходять до здоровля, ті, що хорують на жолудок, слабовиті, ті, що мусять заживати лікарства, які не дадуть ся погодити з пісними стравами; а в кінци бременні і ксрмлячі жінки, коли боять ся, щоби пісні страви не зашкодили на здоровлю їм, зглядно кормленій дитині.
- в) Робітники заняті дуже тяжкими працями, як робітники в копальнях і фабриках і палячі в льокомотивах.

г) Ті, що не можуть мати иньших страв.

Ті розрішення належить вірним подати до відомости в найблишчу неділю по полученю того розпорядження.

Рівночасно звертає ся увагу на розпорядженє Еп. Ординаріяту з дня 16. падолиста 1916. Ч. 8280. (Вістник епарх. 1916. Ч. XIII.) яким позволено і приказано всім сьвященикам епархії, в разі потреби в неділі і сьвята відправляти дві Служби Божі і то не лише в 2 парохіях, але і в тій самій парохії, з тим однак, що за другу Службу Божу не вільно брати ніякої стипендії, але належить єї примінити за дотичних парохіян. Само собою розуміє ся і нема потреби пригадувати Всч. отцям що в таких разях очищеня при

першій Службі Божій споживати не вільно, але належить его виляти з чаші до чистого начиня, і після обставин або переховати до другого дня, або забрати до другої церкви і спожити по сьв. Причастію на другій Службі Божій.

З причини великого браку сьвящеників Еп. Ординаріят призначує і сего року на пасхальну сповідь довший час, а іменно почавши від 1. понеділка сьв. великого посту аж до понеділка Сошествія сьв. Духа.

Заким вірні приступлять до сьв. сповіди, Всч. оо. Душпастирі не залишать основно поучити нарід о сьв. Тайні Покаяня і о Пресьв. Евхаристії, а особливо навчать нарід, як має в собі збуджувати совершенний жаль, який оправдує чоловіка і кромі сповіди. Діти шкільні належить осібно приготувати до сьв. Тайни і визначити на їх сповідь Окремий день. В місцевостях-далеко положених від місця осідку сьвященика належить вибрати кількох людей, котрі би в наглих випадках помогли збудити жаль совершенний умираючим не могучим мати сьвященика, а той жаль совершенний є тоді, коли ми з совершенної любови Бога жалуємо за гріх, а іменно, що обидили Бога, добро найсовершеннійше і найдостойнійше всеї любови.

На час пасхальної сповіди надаємо всім оо. Сповідникам власть розрішати від всіх гріхів власти єпископа задержаних. Насупроти тих, що відпали від послуху сьв. Римському Престолу, належить поступати після інструкції Еп. Ординаріату з дня 10. червня 1915. Ч. 60. (Вістник епарх. ч. II. ст. 3.)

Кромі сего уділяємо власть всім Всч. оо. Сповідникам привертати каючим ся утрачене право *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive primo, sive secundo gradu suae uxoris respective sui mariti*, що має ся ділати в слідующий спосіб: По виголошеню цілої приписаної форми розрішення сьв. Тайни Покаяня має ся сказати: „Кромі сего власттю мені відпорученою, привертаю тобі право, жадати довг супружій від твого мужа (жени), яке ти через тілесне змішанє зі сродною (сродним) твоєї жени (твого мужа), утратив (ла). В імя Отця † і Сина † і сьв. Духа † Амінь.

Вкінци в силі остає розпорятженє Еп. Ординаріату з дня 2. VIII. 1914. Ч. 326/орд. о молитвах в часі війни, котрим поручено: 1) аби всі епархіяльні сьвященики, так сьвітські як і монахи кожної неділі і сьвята аж до скінчення війни прилучали до служби дня при сьв. літургії службу: „О побіді на вся враги.“

2) аби по заамвонній молитві в неділі і сьвята при виставлених сьв. Тайнах співали Супплікації;

3) аби кожний сьвященик так в неділі як і будні на колінах разом з народом відмовив 3 Отче наш 3 Богородице Діво і Под Твою милость за милостиво нам пануючого цїсара Кароля I. і військо Єго;

4) аби сьвященство заохочувало вірних до відвиджуваня Ісуса Христа, утяеного в Пресьв. Евхаристії, і до молитв, особливо, щоби призначувало якийсь час вечером, коли би всі вірні разом збирались на молитву в ціли упрошеня скорого і щасливого для нас мира.

Таксамо на дальше обов'язує розпоряджене Еп. Консисторії з дня 20. червня 1915. Ч. 67. (Вістник епарх. Ч. II. ст. 4.) дотично молитви о мир.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 3. лютого 1917.

Ч. 8.

Ч. 808. В справі віддання церковних металевих начинь на ціли воєнні.

Вис. ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти звернулось тут під днем 28. січня 1917. Ч. 2008 з слідуочим рескриптом:

„An sämtliche (römisch, griech., arm.) katholische Ordinariate und gr. or. Konsistorien.

Ueber Ersuchen des k. k. Ministeriums für Landesverteidigung beehrt sich das Ministerium für Kultus und Unterricht in Ansehung der Ablieferung von Metallgeräten für Kriegszwecke die Aufmerksamkeit des /./ darauf zu lenken, daß metallene Kirchengерäte, insoferne sie unter die in den Ministerialverordnung vom 27. September 1915, R. G. Bl. Nr. 283 und vom 16. Juni 1916, R. G. Bl. Nr. 182 aufgezählten Gegenstände fallen, abzuliefern und nur jene Gegenstände der in Rede stehenden Art von der Ablieferung befreit sind, die einen besonderen künstlerischen oder historischen Wert besitzen, welcher Umstand entweder durch das zuständige Organ des k. k. Staatsdenkmalamtes zu bescheinigen oder, nach Einsendung des betreffenden Gegenstandes durch die zuständige Uebernahmskommission an die politische Landesbehörde, bei letzterer festzustellen ist.

Zur Durchführung der Ablieferung hat das Ministerium für Landesverteidigung eine neue Frist und zwar **bis zum 28. Februar 1917** festgesetzt, innerhalb welcher allen Ablieferungspflichtigen noch nachträglich Gelegenheit geboten wird, ihre Metallgeräten an den von der zuständigen politischen Behörde I. Instanz kundgemachten Tagen bei den Sammelstellen abzuliefern. Es empfiehlt sich daher dringend, diese Gelegenheit auch zur Ablieferung der metallenen Kirchengерäte zu benützen, da laut Mitteilung des k. k. Ministeriums für Landesverteidigung nach dem 28. Februar 1917 eine strenge Kontrolle einsetzen wird und etwaige Beanständigungen — auch wenn die Ablieferung irrtümlich unterlassen wurde — zu Weiterungen führen könnten.

Hievon wird das /./ mit dem Ersuchen in Kenntnis gesetzt das etwa weiters Erforderliche geneigtest veranlassen zu wollen. Der Minister für Kultus und Unterricht Hussarek“.

Повисше подає ся Всч. Духовеньству до відомости.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль дня 3. лютого 1917.

Ч. 269. В справі закладання т. зв. захистів для жовнірів.

Емініенція Лев Кардинал de Скрбеньски, яко предсідатель епіскопских конференцій переслав тут слідуючу відозву австрійського Комітету для закладання захистів для жовнірів:

„Aktion zur Errichtung von „Soldatenheimen“ für unsere Kampftruppen im dritten Kriegswinter, Unter dem allerhöchsten Protektorate Ihrer Majestäten des Kaisers und der Kaiserin.

Noch immer läßt nicht die unsinnige Wut unserer Feinde den Frieden zu, und einen dritten Kriegswinter müssen unsere heldenhaft kämpfenden Soldaten entfernt von der Heimat zubringen. An weiten Strecken hat naturgemäß wieder der Stellungskrieg platzgegriffen, der mit seinen Mühen und Anstrengungen, mit seinem grauen Einerlei von Kampf und Arbeit in den Winterwochen mit ihren kurzen Tagen und langen Nächten, erfahrungsgemäß besonders schwer auf unseren Soldaten lastet und die lauge Trennung von der Heimat ihnen besonders hart fühlbar macht. Aber weil die Heimat noch immer vor den andrängenden Feindesscharen geschützt werden muß, so können sie selbst in die Heimat noch nicht zurückkehren.

Da wollen wir ihnen ihre schwere Aufgabe erleichtern, indem wir ihnen die Heimat ins Feld schicken!

Wir wollen ihnen „Heime“ — Soldatenheime — errichten, geschützte friedliche Räume, in denen sie in kampf- und arbeitsfreien Stunden sich versammeln, und in dem Lesen guter Bücher, in zerstreuten Spielen, in Musik und Gesang, im Anhören belehrender Vorträge sich geistig und körperlich erfrischen, Mut und Ausdauer sich neu erwerben können; bequeme Gelegenheiten zum Briefschreiben, die sich ihnen dort bieten, werden das Band mit den Lieben in der Heimat immer wieder neu knüpfen und dadurch beiden Teilen Beruhigung und Zuversicht schaffen.

Se. Majestät unser Kaiser, der schon als Erzherzog-Thronfolger in der glorreichen Offensive gegen Italien, dann in den stets wachsenden Aufgaben der Heeresführung im Osten stets darauf achtete, mit seinen treuen Soldaten in Freud und Leid in dauernder Fühlung zu bleiben und der dadurch bereits ihrer aller begeisterte Zuneigung sich erworben hat, erfaßte den ihm unterbreiteten Gedanken der Errichtung von Soldatenheimen sofort mit verständnisvollem Wohlwollen, billigte denselben warm und befahl in einem Erlaß des Armeeoberkommandos, daß die Militärbehörden diese ganze Aktion nach Kräften fördern sollen, besonders auch durch Beistellung geeigneter Räumlichkeiten, ihrer Beleuchtung und Beheizung sowie der nötigsten Einrichtungsgegenstände.

Für die Beschaffung der gesamten übrigen Ausstattung dieser Heime haben sich im Hinterlande eine Anzahl Hilfskomitees gebildet, die im Aschluß an die beiden Kriegsfürsorgeämter in Wien und Budapest Liebesgaben in Geld und Gegenständen (Bücher, Spiele, Musikinstrumente, Gramophone, Briefmaterialien, Bilder als Wandschmuck, Einrichtungsgegenstände) sammeln. Das Protektorat über die ganze Aktion der Komitees im Hinterlande hat unsere edle Kaiserin Zita übernommen, auch dadurch bestätigend, was neulich Se. Majestät der Kaiser sagte, daß sie die Ausübung werktätiger Caritas zu ihren vornehmsten Aufgaben zähle.

Außer einer bedeutenden Spende für das Gesamtwerk hat unser geliebtes Kaiserpaar auch die Kosten der Errichtung je eines Soldatenheimes übernommen.

Mögen nun alle mit vereinten Kräften helfen, das schöne Werk möglichst allseitig und möglichst bald durchzuführen, denn der Winter steht bereits vor der Türe!

Diejenigen, welche teure Angehörige im Felde stehen haben, mögen sich vor Augen halten, daß sie so am besten ihnen über die lange Trennung von der Heimat hinweghelfen und Mut und Ausdauer zum Durchhalten ihnen bringen können, bis die Heimat endgültig gegen alle Feinde gesichert ist:

Diejenigen aber, denen das Schicksal solche Kriegstrennung bisher erspart hat, mögen sich erinnern, daß sie um so mehr verpflichtet sind, zur Linderung dieser Trennung bei andern beizutragen — in der Teilnahme am Werke der „Soldatenheime“ bietet sich ihnen eine ausgezeichnete Gelegenheit dazu dar.

Kaum eine bessere Weihnachtsgabe werden wir ihnen für diesen dritten — und wie wir zuversichtlich hoffen, letzten — Kriegswinter stiften können, als ein solches schützendes und erfreuendes Heim!

Also auf, mit Eifer ans Werk!

Schicken wir denen die Heimat ins Kampffeld, die dort so heldenhaft die Heimat gegen Feindesangriffe schützen!

Österreichisches Komitee zur Errichtung von Soldatenheimen:

Zdenko Fürst Lobkowitz.

Dr. Friedrich Gustav Kardinal Piffl.

Wilhelm König
Direktor der Anglo-Österr. Bank

Josef Khoß v. Sternegg,
Sektionschef im k. k. Unterrichtsministerium.

Gütige Spenden sind erbeten an die Kanzlei des Österreichischen Hauptausschusses zur Errichtung von Soldatenheimen, Wien, I., Singerstraße 13.“

Подаючи тою відозву до відомости Всч. Духовенства поручаєм заохотити вірних до складок на згадану ціль.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 29. січня 1917.

Ч. 10.

Ч. 652/18. В справі обмеження освітлювання церков і прочих божих домів.

Високе ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти звернулось тут під днем 19. січня 1917. Ч. 31935/16 з письмом слідуєчого змісту:

„An sämtliche katholischen Ordinariate, alle griechisch-orientalischen Konsistorien und den k. k. Evangelischen Oberkirchenrat.

Die bestehende Knappheit an Beleuchtungsstoffen macht es den militärischen Behörden zur Pflicht, den Bedarf an solchen Stoffen für Kriegszwecke rechtzeitig sicherzustellen.

Zu diesem Behufe erweist sich eine möglichst weitgehende Einschränkung des Verbrauches an Beleuchtungsstoffen durch die Zivilbevölkerung, als unbedingt erforderlich.

Da in diesem Belange auch der Verbrauch an Kerzen und Oel in den Kirchen in Betracht gezogen und die Vermittlung des Ministeriums für Kultus und Unterricht in Anspruch genommen wurde, beehre ich mich an das ∇ . mit dem ergebenen Ersuchen heranzutreten, ehemöglichst Maßnahmen treffen zu wollen, welche eine Realisierung der oberwähnten, für die Allgemeinheit so bedeutungsvollen Absichten der militärischen Behörden zu gewährleisten vermöchten.

In diesem Belange wolle insbesondere auch in Betracht gezogen werden, ob zur Förderung des angestrebten Zweckes ein Verbot des in den Kirchen üblichen Anzündens von Opfer- und Gedächtnislichtern für die restliche Kriegsdauer in Aussicht genommen werden könnte.

Ich ersuche das ∇ . um eine gefällige Mitteilung über den Inhalt der getroffenen Verfügungen.

Für den Fall, daß sich in der Folge einschneidendere Maßnahmen als unausweichlich erweisen sollten, zu deren Einleitung und Durchführung in Anbetracht der kirchlichen Autonomie keinesfalls die staatliche Kultusverwaltung berufen erschiene, wäre ich für die Bekanntgabe des beiläufigen unumgänglichen Jahresbedarfes der Diözese an Kerzen und Oel zu Dank verpflichtet, um auch in diesem äußersten Falle die Kultusinteressen nach Möglichkeit wahren zu können.

Der Minister für Kultus und Unterricht: Hussarek.“

З виду наведеного розпорядження поручаєсь Всч. Духовенству заховати при освітлюванню церков як найбільшу ощадність. Рівнож і при похоронах та помниках належить обмежити ся в тім згляді лише на найконечнійше. Так звані офірки, які по декотрих наших церквах палять ся належить на час війни цілком знести.

В кінци поручаєсь Всч. ОО. Деканам аби они порозумівшись з ОО. кондеканальними в як найкоротшім часі подали тут до відомости яку приблизительно скількість свічок і оливи на оден рік необхідно потребує кожда парохія в їх деканаті.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 29. січня 1917.

Ч. 11.

Ч. 951. Виказ жертв волинувших на Захист сиріт по жертвах війни Перемискої Епархії від 1. жовтня по кінець грудня 1916. (в коронах).

Збірка в катедральній церкві в Перемишлі 300, Потелицкий Уряд деканальний титулом член. вкладок по 6, від Вп.: Олексина, С. Котовскої, о. Юл. Манастирського і Т.

Лециньської разом 24, Всч. Уряди парохіяльні: в Лютовисках 20, в Нисмичах 11'90, Горинець 10'89, Стебник 50, Царинське 25, Диків 50, Ветлин 20, Більче 40'50, Постолів 100, Варяж 37'24, Підгайчики 28, Воцанці 128'46, Шляхтова 6, Лісковате 20, Далієва 41, Чорна 34, Волиця 30, Дашівка 40, Кривча 77, Чорна (Затв.) 30, Лази 80'56, Добряни 15'10, Хоробрів 50, Бонарівка 10, Вапівці 33'25, Стібно 6'50, Терло 40, Доброгостів 51'50, Тонільниця 18, Грушів 10, Городище 20, Членські вкладки за р. 1916 по 6 К. зложили: Впв. оо. Леонтович, п. Тустановский, М. Матюк, Н. Панас, Впв. п-ні Тустановска, Леонтовичева, Гойдишева, Кошелева, Ничасва, Козієва, Іванусікова, о. шамб. К. Селецкий, о. пос. Ст. Онішкевич, о. А. Кордасевич, укр. Комітет в Підбужу 357, п. Олена Кульчицка 3, п. Ольга Кульчицка 3, о. Ос. Маринович з Любелі 150, п-а Ол. Гоцка 3, з пушки в Народнім Базари 1'53, п-і В. Чайківска 20, п. М. Демчук 1, Впр. о. Ол. Зубрицкий 5, М. Зибликевич 2, п. гофр. Др. М. Кочиркевич 7, о. проф. о. Мартинович 2, о. проф. Л. Несторович 4'50, п. Савицка 1, п. О. Левкевич 0'50, п. майор Тсфан 3, п. Др. Шпрінгер 4, п. Е. Форостина 1, п. Ол. Ярема 3, Громада Воля міхова 20, о. М. Гірняк 46, о. М. Вільчинський 250, Громада Тустановичі 3.000, о. А. Наконечний 20'10, ц. дир. Алиськевич 1, п. Др. Ст. Дроздовский 4, о. Мокривський 12, п-і Мокривска 12, о. Мокривський (збірка) 100, ученики перем. гімназії (збірка) 80, п-і О. Кормошева 10, Збірка на сьр. о. Николая в катедр. церкві 46'60, Драмат. кружок гімназії перем. з представлення 50, п-і Шафранська 1'50, з пушки в ц. к. Суді перем. 32, о. Дм. Бахівський 300, о. В. Гмитрасевич 50, о. В. Жук 86, Спілка ощадн. в Десятири 50, Громада Шкло 50, Впр. о. Фр. Рабій 2'23, Міщанки в Сокали 7, о. сов. Савчин (збірка) 84, Громада Лівча 40, Церков в Злоскім 20, о. А. Наконечний 12 і п-а М. Гоцка 44, о. Мих. Фуглевич 48'33, о. дек. Вас. Фартух 20, о. дек. Евг. Омелянський 10, о. Роман Стецев 10, Громада Віжомля (складка) 50, Уряд парох. в Юрівцях 25 і Уряд парох. в Комарні 169'54.

Всім П. Т. Жертводавцям складає Комітет опіки над сиротами по жертвах війни з Перемискої Епархії сердечне «Спаси Біг» в імени круглих сиріт і подає до загальної відомости, що число сиріт принятих у сирітський захист в Перемишлі вносить вже 570 з різних повітів нашої Епархії а всі вони учащують до публичних шкіл з укр. викладавою мовою в Перемишлі, а то дівчата до школи вирав при ц. к. семінарії учительської а хлопці до школи ім. М. Пашкевича. Більше чим 1000 круглих сиріт нашої Епархії жде ще терпеливо хвилі, коли їх Комітет зможе до Захисту прийняти. Комітет заняв вже три просторі реальности в Перемишлі на їх поміщенє і оглядає ся за дальшими відповідними мешканцями і стремит до того, щоби заопіковати ся всіми сиротами зголошеними до Захисту. З причини однак, що сироти ті являють ся у нас дословно голі — босі, котрих зараз таки треба приодіти від стіп до голови а підмога Правительства при теперішній дорожні не вистарчає навіть на само скромне виживленє, Комітет, щоби сповнити свою задачу як слід, звертає ся з горячою просьбою до всіх П. Т. оо. Духовних, Учителів, Церквей, громад, брацтв церковних, спілок ощадностей і всіх, кому та справа лежить на серци, о ласкаве збиранє при різних нагодах дальших хотьби і дрібних жертв

на ратованє свого народу. Вступивших яко члени до товариства: »Сирітский Захист« в Перемишлі просить ся о надсиланє члнської вкладки за рік 1917, яка виносить річно 6 К., піврічно 3 К. або чвертьрічно 1'50 К.!

Від укр. Комітету опіку над сиротами по жертвах війни для Перемискої Епархії.
Перемишль в січні 1917. р.

Емілія Шафраньска Олексій Ярема
скарбники.

Еписк. Ординаріят поручає найгорячіше збране дальших датків во всіх парохіях на ту так гуманну ціль для ратованя нашого народу.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.
Перемишль дня 7. лютого 1917.

Некрольоґія.

о. Шатинський Михаїл парох в Тиряві сільній уп. 7. грудня 1916.

Душа єго поручає ся молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.
Перемишль дня 7. лютого 1917.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 26. лютого

Ч. III.

Ч. 12.

Ч. 1087. В справі виконання тяжких робіт в неділі і свята в теперішнім воєнним часі.

Ц. і к. Апост. полевий Вікаріят звернувся тут піднем 7. лютого 1917. Ч. 13.249 з письмом слідуєчого змісту:

„Das Armeekommando hat mir unter Q. Nr. 35010 vom 4/1 Mts. mitgeteilt, dass durch die Sonn- und Feiertagsruhe die Ladearbeit und der Wagenumsatz in einer für den Eisenbahnkriegsverkehr sehr nachteilhaften Weise verzögert wird, so dass es unter den dermaligen aussergewöhnlichen Verhältnissen tatsächlich nicht möglich ist, die bedeutende Arbeitsmenge mit der Werktagsarbeit zu bewältigen.

Nachdem die Land- und städtischen Arbeiter vielerorts an Sonn- und Feiertagen jede Arbeit aus religiösen Rücksichten ablehnen, hat mich das Armeekommando unter einem ersucht, diesbezüglich mit den hochwürdigsten Ordinariaten das Einvernehmen zu pflegen.

Obzwar zur Zeit, wo das Vaterland in Gefahr, schwere Arbeiten, welche im Interesse des allgemeinen Wohles und der Verteidigung des Vaterlandes gelegen sind, auch an Sonn- und Feiertagen verrichtet werden können und müssen, so bitte ich dennoch, die unterstehende Diözesangeistlichkeit dringend anzuweisen, dass sie die Bevölkerung diesbezüglich aufkläre und belehre und besonders den Arbeitern einschärfe, dass es nicht eine Sünde, ja sogar ihre heiligste Pflicht ist, unter den gegenwärtigen Verhältnissen Verlade- und Entladearbeiten auf den Bahnhöfen und auch überall wo es das allgemeine Wohl erfordert, zu verrichten.

Es wird gewiss den Arbeitern Gelegenheit geboten werden, an Sonn- und Feiertagen der hl. Messe beizuwohnen, worauf sie sich dann, mindestens aber von 12 Uhr Mittags an, an die vorerwähnte Arbeit zu begeben hätten.

Wenn sie aber durch die Arbeiten im Interesse des Vaterlandes festgehalten werden, so sind sie ja von der Verpflichtung, die hl. Messe zu hören und sich schwerer Arbeiten zu enthalten, ipso facto dispensiert.

Über das Verfugte bitte ich um gefällige Mitteilung, damit ich selbe dem Armeekommando zur Kenntnis bringen kann. — Bjelik, Bischof, Apostolischer Feldvikar“.

Повисше письмо подає ся до відома Всечесному Духовенству wraz з порученем,

аби при найближшій нагоді поучило підчинених вірних, що, де сего вимагає загальне добро і оборона вітчизни, можна виконувати тяжкі роботи в неділі і свята.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 14. лютого 1917.

Ч. 13.

Ч. 1275. Лист пастирский Австрійського Єпископату.

Архієпископи і Єпископи Австрії Вірним своїх Епархій мир о Господі і архиерейске благословене.

Дорогі во Христі брашя!

Теперішній стан нашої вітчизни вельми пригадує нам оповіданє св. Євангелія¹⁾ про бурю на гenezаретским озері. Одного вечера пливав Спаситель зі своїми апостолами по озері. Нечайно підняла ся нагальна буря, так що філі покрили лодку; але учитель спав. В тій небезпеці будять апостоли Спасителя та кличуть: „Учителю, чи не бачиш, яка нам небезпека грозить, помози нам, бо инакше згинемо“. Тоді підняв ся Христос та успокоїв їх словами: „Чого боїте ся маловіри? Де ваша віра?“ Після того повелів вітрам і морю і настала велика тиша.

Як тоді галилейске озеро, так подібно сучасна хвиля до глибини потрясена грозою світової війни, філі суму і горя чимраз більше закривають човен нашої вітчизни, нечувані небезпеки грозять основам людської суспільности, що вона чим раз з більшою трівогою з глибини серця свого словами псалмопівця²⁾ кличе о поміч: „*Востани, вскую спиши Господи? Воскресни і не отрини до конца. Вскую лице твое отвращаеши? Забываеши нищету нашу и печаль нашу? Воскресни Господи, помози намъ и избави насъ имене рады твоего*“.

Та не падайте духом дорогі христіяне „*Єда не можетъ рука Господня спасти? Или отягчиль есть слух свой еже не услышати?*“³⁾ Безсмертний бо Цар слави⁴⁾ дасть людям мир, якого світ дати не може⁵⁾ і знова настане супокій. Длятого і ми кличемо в тім спільнім посланію до Вас словами Христа: „Чому боїте ся маловіри? Де віра ваша?“⁶⁾ Нехай не сумніваєть ся ваша віра в непоколебимі правди свят. обявленя; бо багато нині є таких, що хулить а не розуміє⁷⁾. Надія ваша най не колибає ся, бо ви яко вірні не сумуйте, так як невірні, що не мають жадної надії⁸⁾. А любов ваша нехай не остигає, тільки як ізбранні від Господа, святі і непорочні просіть щиро о милосердіє⁹⁾. Саме тепер мусите посісти віру надію і любов, ті три головні чесноти, а найпаче найбільшу з них любов¹⁰⁾. На ті власне три основні чесноти Божі хочемо звернути очи ваші та розігнати хмари, що може вельми пристрасно сповили ваші серця.

¹⁾ Мат. 8, 23; Мк. 4, 35; Лк. 8, 22.

²⁾ Пс. 43. 23—26.

³⁾ Іс. 59, 1.

⁴⁾ 1 Тим. 1, 17.

⁵⁾ Gebet der Kirche aus der Messe um Frieden.

⁶⁾ Мт. 8, 26; Лк. 8, 25.

⁷⁾ Юд. 10.

⁸⁾ Тесс. 4, 12.

⁹⁾ Кол. 3, 12.

¹⁰⁾ 1 Кор. 13, 13.

I.

Не дивуйтеся любі братя, що не в одно серце вкрадає ся зневіра. Віра наша не є ділом людским, але Божою установою, тому є вона непонятною як сам Господь, що царить в світлі недоступнім¹⁾. Коли ви ідете слідами св. віри то не ідете за вченими казками людского недотету, а тільки за світлом, що хотяй світить серед темряви але світить на віки, доки не настане день і небесна зоря вічної правди не засіє в серцях ваших²⁾. Саме та повна тайни таємничість св. віри є жерелом заслуги.

„Блаженні, не відкваші и крочахш“³⁾. Бож тайна терпіння є найбільше може непонятною навіть для віруючого. Хрест вже в перших початках християнства був у невірних в погорді⁴⁾, тому і Христос називає щасливими тих, що Ним не соблазнили ся⁵⁾. Повної розв'язки тої тайни не можемо надіятися тут на землі, бо все буде перед нашими очима нерозв'язана загадка позірної несправедливости, що вже в Старім Завіті віруючого псалмопівця спонукала питати: „Єгда оубо всєе ѿправдїхъ серце мое ѿ оумїхъ въ неповннїхъ рѣцѣхъ мой? Єє сїи грѣшницѣ і гонѣющїи въ вѣкѣхъ оудержаша богатство“⁶⁾.

Загальне вирівнанє, повна нагорода і заслужена кара власне задержана на той великий день, в який Христос кожного судити ме після діл його⁷⁾. Всесвітня історія не є, як загально думають, послідним судом.

Хто односторонно бере релігію тільки як звичайний чинник на службі культури, то значить помилує єї як жерело світового поступу, або знова зі старозавітними Юдеями від почитаня Бога передовсім очікує краю пливучого медом і молоком, такий на всякий случай знижує маєстат релігії до буденщини чоловіка, а церков ставить на рівні з товариством обезпечень від нещастя, та хулить Бога, котрий ніколи не може стати ся слугою своїх сотворінь, що гейби з ласки мав істнувати тільки на се, щоби помочи в недоли. Був Бог добрий в щасливих днях ясного мира, є і тепер в тяжкій годині страшної борби. Сумнівати ся о єствованю Бога може тільки безумний, що розмішляє в безбожнім серци своїм: „Нѣсть Богъ“⁸⁾. Опрокинути докази на єствованє Бога не удадо ся ще жадному вчену, від початку єствованя чоловіка і тепер тим паче се не вдасть ся. Як не були би повірили Жиди в Христа, хотяйби Він був зійшов з хреста⁹⁾, так само і теперішні безбожники не змовчалиб, колиб Господь вселенної тепер серед нещастя війни зійшов видимо на землю з оливною галузкою мира. Що найбільше запиталиб, чому так пізно приходить, або чому взагалі допустив до війни. Люди завсїгди в часі Божих допустів нарочно шукали нагоди, щоб сказати свою безсильну ненависть супроти Бога. Вже перед 1700 роками християнський писатель Тертуліян так пише:¹⁰⁾ „Погани вірять, що всяким

¹⁾ 1 Тим. 6, 16.

²⁾ 2 Петр. 1, 16, 19.

³⁾ Іо. 29.

⁴⁾ 1 Кор. 1, 23.

⁵⁾ Л. 7, 23.

⁶⁾ Пс. 72, 12, 13.

⁷⁾ Мат. 17, 27.

⁸⁾ Пс. 131.

⁹⁾ Мат. 27, 42.

¹⁰⁾ Apol. 40. (Existimant) omnis publicae cladis, omnis popularis incommodi christianos esse in causa. Si Tiberis ascendit in moenia, si Nilus non ascendit in arva, si caelum stetit, si terra movit, si fames, si lues, statim: „Christianos ad leonem“.

живловим нещастям і катастрофам винні христіяни. Виступить з берегів своїх ріка Тибр аж під мури міста Риму, не заляє ріка Ніл в Єгипті нім після бажаня, случить ся трясене землі, настане голод, або пошесть, сейчас кличуть: „Кинути Християн лвам на по-талу“. Так як тоді в тяжких часах ненависть безбожних поган зверталась проти хри-стіян, точно так само і тепер знова невірні круги вміняють вину всенної катастрофи Го-споду Богу, роблять відвічальною за те віру і Церков, або прямо перечать ествоване Бога, котрого грізну, караючу руку аж надто відчувають на собі. Але ті богохульники спізна-ють свій блуд через досвід не тільки в стрілецьких окнах, але також і в глибині краю з далека від фронту. На фронті в обличчю смерти і вічності цілковито не дописав атеїзм, се є ложні погляди, які перечуть ествоване Бога; противно практикуюча віра в Бога там як і поза фронтом, вкорінюєсь чим раз глибоше, а релігію і почитане Бога вважає ся за ті сильні підпори, що мають піддержати загрожену будову Держави. Без Бога давно вже булиб цілі народи згнули в стрілецьких ровах; без релігії сталаб Европа великим гро-бом мас, що потонула в зневірі.

В повні є се оправдане, коли серед темряви так довгого терпіня деяка при-кмета Бога, видаєсь не цілком зрозумілою. Де є справедливість Бога? питає дехто в зневірі і коли війна має вже бути справедливою карою за людські гріхи, чому ж терплять одиниці, чому певніні мусять покутувати і зносити терпіня за гріхи других?

Вірні в Христі! Війна є оружем оборони не одиниць, але цілої держави; так само і бич війни є карою Божою не тільки за гріхи поодиноких людей, хотяй ми всі в многім досить провинились,¹⁾ але за явні гріхи загалу — а в тім случаю завсїгди буде мати своє значіне стара приповідка: „один за всіх, а всі за одного“. О якіж беско-нечні провини сусїльного і публичного житя кличуть о справедливість Божу! Родина, перші основи держави стала нарушена в своїх найглибших основах, через злочинну зне-вагу св. тайни супружества; чи не є се тепер в повні оправдане, коли Бог забирає та-ким родичам „сина одинака“, які ради того одного сина, не хотять дати житя другим дітям. Наука вихованя дітей не в дусі Христової віри відновила скаргу Спасителя:²⁾ „Блюдіте, да не презрїте єдиного (отъ) малыхъ сихъ“. Чи ж се не справедливе, коли Бог нагаль-но забирає пьвіт молодїжи до себе, котру не хотїли допустити до Него³⁾. „Блюдіте да не презрїте єдиного отъ малыхъ сихъ“⁴⁾. Безбожна преса, що вже в мирних часах підкопувала супокій народів, релігію і мораль, ту одиноку заноруку свїтового мира, і в той спосіб саме приготувляла ту свїтову війну. Чи несправедливо, що нині зановняє она свої ко-люмни безконечними „листами втрат“, коли передше убивала Пана житя і смерти на своїх стрічках?

Слова пророка Озї⁵⁾ можна би також примінити і до наших часів: „Причиною твоєї загибелі, Ізраїлю, є ти сам!“ Безграницна жадоба уживаня враз з безстидною сваволею і непогамованою рознустою безчестили і обезславлювали публичне жите; мода, театри, кіна висмівають — на жаль все ще — найпоєднічніші вимоги християньскої при-

¹⁾ Як. 3, 2.

²⁾ Мат. 18, 10.

³⁾ Марка 10, 14.

⁴⁾ Мат. 18, 10.

⁵⁾ Оз. 13, 9.

личности; чи ж се є несправедливим, коли Господь Бог, Законодавець шостої заповіді, сповняє свою пророчу погрозу у Єремії¹⁾ також і на нашім поколінню: „Ти маєш вийти в себе і зрозуміти, як гірко і прикро оно є, що ти Господа, твого Бога, опустив і не маєш більше страху передо Мною“.

Ні, любі христіяни, не йдім на суд з Господом Вссвишним. „А коли-б ми і стали з Ним правуватись, то чи ж могли-б ми Йому на тисячу закидів хоч в однім остоятись²⁾. Станьмо радше ми самі перед собою на суд і стараймо ся, щоби в будучім, мирнім часі наше родинне і пулицне жите не мало більше знамени поганьства, але християнства; бо вину за нехристиянський дух часу поносить менше чи більше кождий з нас. Коли-б кождий з нас був сповнив свій обовязок, не було-б дійшло так далеко. Стережіть ся від злочинної критики Бога! Можна критикувати людей і їх діла, а часом то і се ні, прідчас війни. А критикувати Бога, Непомильного, Всевідучого, Найсвятійшого — се глуцота або гріх!

Та хвала Богу наші часи побіч темних, темних сторін виказують також і світлі картини. Дійсний дух молитви і безвпинна ревність за справу і честь Бога, благодатне відновлене і поглиблене християнського життя в релігійних і харитативних товариствах, отверта відвага визнавання у многих світських людей, милі цвіти чистого життя родинного, Богу посвяченої молодіжи, тихої терпеливості, що більше стремління до чесноти рівно святим нагадують все ще на сю пречудну характеристику перших християн, яка переховала ся в однім листі з 2 християнського віку, в яким написано:³⁾ „Християни суть в тілі, однак не живуть після тіла; оні самі на землі їх думки в небі. Они люблять всіх, хоч їх всі переслідують; они самі убогі, а збогачують многих; їх ображають, они благословляють, їх висьмівають, они їм честь віддають“. Проте глядіть, во Христі братя, також й ті невинні терплять тяжко, може найтяжше через страшне навіщене війною, однак они терплять не без користи. Ображена, безконечно свята Справедливість Божа вимагає, щоби за гріх було задосить учинено. Та в своїм милосердю допустив Бог в покуті заступництво так, що невинний може покутувати за винного, справедливий за несправедливого. Чи ж і Христос, невинне Ягня Боже, не терпів ран за наші беззаконія, й не був прибитий на хрест за наші гріхи? Всі наші провини вложив Господь на Него⁴⁾ так, що Його, що Сам був без гріха, „не видікша грѣха но насх грѣхх сотвори“, се є жертвою відкуплення.⁵⁾ Сему терпінню задосить учинення невинних людей також в першій мірі треба завдячити всю опіку і благословенство Боже в нинішнім нещастю, хотяй гордий на свою культуру і зарозумілий світ все ще приписує собі заслугу, що немовби то він сам через свою бистроумність усуває нещасте. Ще і нині є се правдою, що Тертуліян⁶⁾ в третім віці по Хр. сказав про безбожних поган і побожних християн свого часу: „Коли в літі... настане посуха і задля неурожайного року приходить журба, тоді ви нерівні так робите: ви наїсте ся кожного

¹⁾ Єр. 2, 19.

²⁾ Йое. 9, 3.

³⁾ Лист до Діонета гл. 5. „*Ἐν σαρκὶ τυγχάνουσιν, ἀλλ' οὐ κατὰ σάρκα ζῶσιν. Ἐπὶ γῆς διατρίβοντι, ἀλλ' ἐν οὐρανῷ πολιτεύονται... Ἀγαπῶσι πάντας, καὶ ἐπὶ πάντων διώκονται... Πτωχεύουσι, καὶ πλουτίζουσι πολλούς... Λοιδοροῦνται, καὶ ἐλόγονται ἐβρίζονται, καὶ τιμῶσιν*“.

⁴⁾ Іс. 53, 5. 6.

⁵⁾ 2 Кор. 5, 21.

⁶⁾ Аполь. 40.

дня до пересигу і йдете потім сейчас знова їсти; купелеві місця, шинки і доми розпусти суть переповнені. Миж христіяни... держимо ся здалека від уживаня світа, тяжко покутуємо і ми є тим, що через нашу повздержність пукаємо до неба і змушуємо Бога; а дістанемо від Бога милосердие, тоді ви віддаєте честь за се ложному богови Юпітерови, а на правдивого Бога не зважаєте¹⁾.

Тому то дорогі христіяни, чи винні ви чи ні, упокоріть ся перед могучою рукою Бога¹⁾ і не лихословіть караючому Богови, бо Він ранить але й лічить; Він карає, але Його рука знова уздоровляє²⁾. Як Христос мусів терпіти і серед терпіня вийти в своє Царство,³⁾ так мусимо і ми по многих смутках вийти в Царство Боже⁴⁾ — а там будемо радувати ся тими днями, в яких нас Бог карав, і будемо тішити ся літами, в яких ми переживали нещасте,⁵⁾ бо терпіня сего времени не дадуть ся порівнати зі щастем, яке нас за се чекає.⁶⁾

Також друга на позір загадка найде нам свою розвязку. Як може Бог любови милосердя глядіти і позволяти на такі жорстокости війни? так питають многі, коли чують і читають про безчисленні жертви на фронтах, про невисказані болі ранних, про насильства озвірених варвар, про зростаючий недостаток внутр краю. Щоби сей закид збити, держіть ся тої засади: Бог ніколи не хоче зла. Що в війні є злого — то се не від Него, Він того не хотів, лиш в своїй мудрости допустив, бож сотворив людей свободними. І се мусів Він зробити, бо без вільної волі нема ні чесноти ні гріха, а також ні нагороди ні кари. Без вільної волі цілком безпідставно тішили-б ся наші герої на фронтах своїми срібними і золотими медалями хоробрости.

Тому нерозумні се слова: „Бог повинен еже раз зробити кінець тій різні!“ Як то? Чиж має Він ворогам, їх провідникам і жовнірам забрати вільну волю і зробити їх ляльками? Або чиж має Він зіслати легіони ангелів на світ?

Що за злочинне лукавство лежить в тих закидах невірних! Ще недавно сі люди, зарозумілі на свою культуру, говорили, що обійдуть ся без Бога, що зможуть мир і безконечний поступ дати світови й без Божих заповідий. А тепер, коли їх нерозум окрив ся ситом, а невіра стала безсильною перед жорстокостями модерної війни — має Бог насильно „вдирати ся“ і то власне до владоби своїх ворогів і богохульників!

Ні, дорогі Христіяне! Чис се є несправедливим, коли Бог позволяє народам і правительствам, які від Него відвернули ся, себе самих карати і відчутти, що се значить панованє гріха? Тому ваш святий гнів нехай зверне ся передовсім проти гріха, що всьо завинив; бож се обявляє ся тепер гнів Божий з неба над всякою безбожністю і безправством людий⁷⁾. А се тим більше що тяжкий гріх є о много більшим злом, як найгірша жорстокість війни. Бо коли ви слушно кричите: „Вже досить тої війни!“ то мусіли-б ви ще з більшою відразою кричати: „Вже досить того гріха!“ Бо найбільші навіть жорстокости наших, новочасних, некольних боїв і приближеню не рівнають ся вічним мукам

¹⁾ Петр 5, 6.

²⁾ Йов. 15, 18.

³⁾ Апг 24, 26.

⁴⁾ Апг. 14, 21.

⁵⁾ Пс. 89, 15.

⁶⁾ До Римль 18, 1?

⁷⁾ До Римль., 18.

пекла; боїтесь війни, бійте ся ще більше пекла. Впрочім ви перенесете о много легше все горе війни, коли тим тіснійше злучите ся з Богом в горячій молитві, в частім приймаю св. Тайн і вірнім виконуваню ваших релігійних обовязків. Бог не шле на нікого допусту понад його сили, але з допустом дає і ласку для видержаня.¹⁾

З вірою дитини довіряйте святому Провидію Божому. Оставьте час святій Його волі, коли Він схоче відняти від нас гірку чашу. Божі заміри в світовій війні суть закриті перед нами; бо „Не сѣть во совѣти мой, а́коже совѣти ваши, ни́же а́коже пѣтіє ваши пѣтіє мой, глаголетъ Господь“²⁾. Карні присуди Бога не мають на ціли лише пімсту, але також поправу, очищенє. Вже тепер, принайменше по части, виступають мудрі пляни Божі на яву з дикого образу війни. Ріжнородні стани людкости, що перед тим були чужі одні другим, відділені від себе непроходимими безднами, тепер в сильнім горю зблизились до себе; поодинокі нації, так часто і в ріжний спосіб поділені, злучились знова на поли спільної вітчизни; держава повторила і публично признала благословенний і могучий вплив церкви, бо релігія оказалась найсильнійшою підпорою престола, найбільше плодоносним закликком в полі, найбогатшим жерелом почутя патріотичного пожертвованя. Чи ж частинне розбудженє релігійних почувань, сильний зріст повної пожертвованя любови ближнього, не є духовим зиском війни, що о много висше стоїть від зисків територіяльних? Чи ж війна через свої деякі конечні потреби не признала цілковитої слухности деяким приписам церковним, на які дотепер дуже часто не звертають уваги, а навіть висмівали? Згадаймо хоч би одно: тих кілька днів церковного посту мусимо в будучности прийняти як солодкий тягар і легкий обовязок³⁾ в порівнаню з о много строгійшими безмясними днями воєнного часу, які держава зовсім слухно установила. Се, що люди в спокійнім часі висмівали як насильство над сумлінням і як духову неволю, учать ся они тепер признавати, а навіть може й цінити, як розумне зарядженє і конечне ограниченє.

А коли-б ви хотіли, дорогі Христіяни, до певної степені руками немов діткнути ся святого Божого Провидія, то питаємо вас, як се діє ся, що сполучені осередні держави дотепер не лише не дались побити себе так численним і о много сильнійшим ворогам, але навпаки можуть похвалити ся безиримірними успіхами, які лиш ворожа ложна преса безлично відважуєть ся заперечати? Англія надармо старає ся своєю варварською політикою виголодження підвязати наші житєві нерви; Сербія і Черногора лежать упокорені перед нашими ногами; Польщу на ново відбудовано; Італія купає ся в крові на наших альпейских горах; Росія без успіху марнує маси своїх людей; Румунія стоїть перед катастрофою; Франція все ще таки не змогла виперти наших, завзятих німецких союзників з границь свого краю. „Ѣгъ Господѣа късть се, ѣсть дивныхъ къ́ очискъхъ вашихъ“⁴⁾. „Ѣкъ ѣще не Господѣа въ́ быль къ́ насъ, внигда́ востѣтъ человекъ на ны, оубо живыхъ пожерли бы́ла насъ“⁵⁾. Справді могли-б ми до вас закликати потішаючими словами розради пророка Ісаї⁶⁾ „оу́тѣшитесѣ малодѣшнии оубо́мъ, оу́крѣпитесѣ, не войтесѣ; се́ Бѣгъ нашъ съ́дѣхъ воздаѣтъ, ѣ́ воздаѣтъ“.

¹⁾ 1 Кор. 10, 13.

²⁾ Іс. 55., 8.

³⁾ Мат. 11., 30.

⁴⁾ Пс. 117., 23.

⁵⁾ Пс. 123., 23.

⁶⁾ Іс. 35., 3. 4.

Ви не повинні хитатись в своїй вірі, так також і Ваша надія повинна Вам вливати все нову відвагу і ви повинні в будучність з довірею глядіти.

II.

Те Ваше упованє не може бути так званим оптимістичним упованем на себе самого. Як мало може чоловік без Бога, досить показала війна.

Многих здобутків технічного поступу уживає ся тепер до знищення мільонових військ; чисто людські поступові ідеї вже нераз завели; самосвідома гордість на культуру і пересадна хвальба образованием упали як пусті фрази через безпримірне зневажане права народного, через насильства, яких ми є щоденними свідками. Як колись народи перед вежою вавилонською в пустій манії великості сподівали ся прославити своє імя, ба навіть проти Бога, так хотіли також культурою онянілі народи Європи стати великими без Бога. „И отвстѣхъ ѿ по начинаніемъ сердець ихъ, пойдѣхъ къ начинаніямъ своимъ“¹⁾ „но осветиша сея помышленіи своимъ“²⁾ но осоромили ся своїми гадками. Людство без Бога стає замовленим грабарем чудної в собі величи.

З другої сторони рівнож було-б се нехристиянським песимізмом, в тих днях навіщення давати місце повному зневіри настроєви, через сумне відказуванє і неповдержані наріканя грішити проти Божої доброти і милосердя або в безнадійнім переситі житя віддавати ся найнищим пристрастям. То пригадує аж надто на слова безбожних в св. письмі, які сумнівають ся о ліпшій вічності і кричать: „Дайте ми і іііііііі, оу грѣкѣмъ оуиііііііі“³⁾ Ні, ні, дорогі християни! Як без віри не можна бути блаженним, так без надії щасливим. Надія є практичним приміненем християнської віри, яка нам говорить: Божа всемогучість може також штурмам війни і диким наступам горя і смутку приказувати⁴⁾; доброта Божа більше є печалива о наше добро і горе, як мати о свою дитину. „Еда завѣдѣхъ жена отрочѣ своеѣ, ѣже не помѣловати ісчадіа чрева своего; иже же и завѣдѣхъ сиѣхъ жена, но азъ не завѣдѣхъ тебе глаголетъ Господь“⁵⁾ у Ісаї пророка. Божа вірність перевисшає вкінци кожду вірність товариску і кожде слово чести; бо „вѣренъ Господь во всѣхъ дѣлахъ своихъ“⁶⁾.

Лиш одно, після Його святої волі, порушає всемогучого, доброго і вірного Бога, на якого ми надіємо ся, до милосердя над нами, а се молитва. Побідні битви, які ми виграли, не до здобутя кріпости, які ми добули, є певно також вислідом тої повени молитви, які з сердець мільонів глибоко віруючих католиків неслись через облаки небесні⁷⁾ перед престол Божий; безнастанна молитва — вона одна — увінчає війну побідним миром. У Бога мусять бути вимолені великодушні постанови благословенних володарів, святі бажаня мира у народів, добрі ради покликаних посередників мира та справедливі діла при мирових переговорах; як серця народів будуть покірні Його заповідям, тоді — і тільки тоді — дасть Своім слугам мир, якого світ не може дати, і тільки тоді через Його охо-

¹⁾ Рс. 80., 13.

²⁾ Рим 1., 21.

³⁾ Іс. 22., 13.

⁴⁾ Мат. 8., 26.

⁵⁾ Іс. 49., 15.

⁶⁾ Пс. 144., 13.

⁷⁾ Екл. 25., 21.

рону настануть часи, свободні від страху перед ворогами¹⁾. Не уставайте тому у Ваших горячих молитвах; кінечним є і тут „витревати“, доки не позискаємо собі Божого серця. Моліть ся однак здаючись на Його святу волю; не дано нам знати хвилі ні години, яку небесний Отець в своїй могутості назначив²⁾; але задля Ізбраних скоротить Господь також ті дні смутку³⁾.

Сильна надія каже не лише молити ся до Бога, але також зносити терпеливо те, що нам від Бога післане: терпіня, недостатки, удари долі. Є то власне ті щєблї на драбині небесній, яка нас через все людске горе підносить до тих висот, де Господь обітре наші сльози з очий, де не буде більше смерти, ні нарікань, ні смутку, ні терпіня⁴⁾. Зносім бодай в дусі християнської покути і самовідреченя то, чого доконечно вимагає потреба часу. Походня війни нехай спалить у Вас жужлі нещирости; бич браку средств поживи нехай буде спасенним картанем за розпусту і жалобу; жалісні голосіння за погибшими нехай звенять як спів покаянн за надмірне уживанє житя через край; Ваші сльози нехай змягчать Ваші серця, щоби вже більше не були закаменілі, коли прийдесть ся Вам слухати слова Божого⁵⁾. Ображаємо Бога через свої гріхи, тим лекше можемо Його перепросити через своє покаянє.

Пожертвованє ся і постійність в сильній мов скала вірі є також найкрасшим доказом патріотичного пожертвованя. Не вистарчає співати у взнеслім одушевленю гимни цісарскі, як довго: „Сонце Боже світить спокійно на щасливу Австрію“; тепер передовсім остає ся „з веселою надією з духом геройства йти до бою“, тепер остає ся „Майно і кров віддати за нашого цісаря, майно і кров за вітчину“. З моря крови і сліз повстане нова Австрія, скріплена в силі, відновлена свіжим житєм, зєдинена в сильнім мирі народів. Лиш той, хто тепер „з побожністю і чесністю, з правдою і щирістю стоїть за право і обовязок“, є гідний нової будучности. Католицка віра збудувала Австрію, католицка жертволюбність її також стійно піддержить. І є она найкрасшим вицвітом християнської веселости і надії, а також короною християнської любови.

. III.

Ще ніколи се слово „любов“ не було на місці, як в теперішнім часі розбурханої ненависти народів, немилото самолюбства. Християни! Ми не проклинаймо наших ворогів. „Щєніє мнѣ воздѣхъ азъ“, каже Господь „і Я заплачу в своїм часі, щоби захиталась нога ворогів; близький вже день їхньої загуби і час недалекий“⁶⁾. А радше молімось за наших ворогів, щоби Господь усунув поволоку з їх очий, заслону з їх серця⁷⁾. Не тревала ненависть народів, лиш предказаний через Ісаїю мессіяньский мир загальний, коли „пасться вѣдѣтъхъ вкѣнѣхъ вѣлкъхъ зъ агнцъ ихъ“⁸⁾, має бути плодом тої війни.

¹⁾ З молитви о мир.

²⁾ Діян 1., 7.

³⁾ Мат. 24., 21.

⁴⁾ Откр. 21., 3.

⁵⁾ Пс. 94., 8.

⁶⁾ Второз. 32., 35.

⁷⁾ Кор. 3., 15., 16.

⁸⁾ Іс. 11., 6.

Ненависна самолюбність не може верховодити в тім часі недолі. Той самий егоїзм, що ще навіть тішить ся нечистим і богатим зиском воєнним, є гріхом до неба взи- ваючим; його проклін знаходить ся у Псалмопівця¹⁾, що кличе: „Хто немилосердий, пере- слідує убогого і нуждаря, що й так пригноблений душею, мучить до смерти, а його діти мають бути сиротами, а жінка вдовою. Його діти мають завсігди блукати і жебрати, і ма- ють бути гонені з власного дому“. Христіяни! Лихварі в часі воєнним є страшнійші чим гієна на полю битви; підвисшуючі ціни суть продажні нащадки Юди, готові на найнегід- нійшу зраду супроти власного народу, вітчизни й цілого людства. Чи ж ми не є членами одної великої цілості, що мають взаємно про себе старатись і собі помагати? Не сміє повстати штучно, ні злочинно розвести ся ніяка ненависть клясова, ніяка ворожнеча між містами і селами. Нехай ясний ангел переходить часто місця горя і смутку — христіянь- ска любов, якій віра і надія дорогу готовлять. Єї поле праці починаєсь на фронтах, а кінчить ся в тихій кімнаті. Та любов має материнське серце для зломаного серця вдови, сердечний погляд для сироти з повними сліз очами, помічну руку для опущеної родини зарібника. Та любов не числить на відплату, не очікує почесного признання; її нагородою є добра, повна, набита і вивершена міра²⁾, яку дасть Той, що сказав: „Іжѣ ѣще напоїть єди- наго ѿтх малыхъ сіяхъ чашю стѣденихъ воды не погубить мзды своѣѣ“³⁾. Тому, ви богаті, дайте ся упросити в імя братів Христа, се є убогих і „Благотворѣніѣ же ѣ ѿбщѣніѣ не забывайте, таковыи бо жѣртвами благоубождаетсѣ Богъ“⁴⁾. „Не скривайте себѣ сокровищъ на землѣ иждѣже червъ ѣ тлѣ тлѣтъ, ѣ иждѣже тѣтѣ подкѣпываютъ ѣ крадѣтъ, скривайте же себѣ сокровище на небесѣхъ“⁵⁾, щоби они Вас по смерти підняли до вічного життя⁶⁾. „Іжѣ оубо ѣматъ богатство міра сего ѣ видятъ братѣ своєго трѣвзюща, ѣ затворитъ оубрѣвѣ своѣ ѿтх нигѣ, какъ любѣ Бѣжіѣ прекриваетъ въ нѣмѣ?“⁷⁾

Ви всі однак тепер дорогі христіяни, покажіть цілому світові своєю трівкою, непоколибимою вірою, своєю сильною надією та щирою любовю, що христіяньство като- лицької церкви вповні доросло, щоб знести горе сучасної тяжкої хвилі. Знаменем для Вас най буде віра св. „ѣ сіѣ єсть повѣда повѣдѣвшиѣ мірѣ, кѣра наша“⁸⁾. Надія най буде для Вас кріпкою опорою „къ мѣрѣ скорбны вѣдите: но дерзайте, ако ѣхъ повѣдихъ мірѣ“⁹⁾. Любов хай буде Вам сильним заборолом, щоби Ви могли сказати разом з св. апостоном: „Кто ни разлѣчитъ ѣтѣ любвѣ кѣжіѣ? скорбѣ ли, най тѣкснота, ѣли гонѣніѣ, ѣли глѣдѣ, ѣли нагѣта, ѣли вѣда, ѣли мѣчъ?“¹⁰⁾. Благодать со всѣми любвѣрими Господа нашего Исуса Христа къ нинѣшнѣмъ¹¹⁾.

Задатком най буде Вам спільне благословене ваших верховних пастирів.

Благодать Господа нашого Йсуса Христа і любви Бога і причастіє св. Духа буде со всіми Вами. Амінь.

Дано при кінці 1916. р.

Епископат Австрії.

¹⁾ Пс. 108., 16. гл.

²⁾ Лука 6., 38.

³⁾ Мат. 10., 42.

⁴⁾ Євр. 13., 16.

⁵⁾ Мат. 6., 20.

⁶⁾ Лука 16., 19.

⁷⁾ І. Йоан 3., 17.

⁸⁾ І. Йоан 5., 4.

⁹⁾ Йоан 16., 33.

¹⁰⁾ Рим 8., 35.

¹¹⁾ Єфес 6., 24.

Поручає ся повисний лист пастирський Австрійського Епископату в найблизшу неділю вірним місто проповіді прочитати і докладно пояснити.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 19. лютого 1917.

Ч. 14.

Ч. 1276. Конфіскація „Palazzo di Venezia“ в Римі.

Високе ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просвіти зауділило Еп Ординарія-
тови під д. 25. січня 1917 ч. 3650/К. У. М. ex 1916 слідуючу ноту:

Окружна нота Кардинала Секретаря Стану Єго Святости до дипломатичних заступни-
ків при Святім Престолі з дати Рим (Ватикан) 27. серпня 1913, в перекладі.

Підписаний Кардинал Секретар Стану Єго Святости позваляє собі звернути ве-
лику увагу Вашої Ексцелленції на Рішенє з 25 с. м. котрим королівське італійське Прави-
тельство постановило, що „Венецка Палата“ „Palazzo di Venezia“ в Римі з хвилею при-
голошеня висше сказаного Рішення стає власностию Держави.

Полеміка, яка появилась в тій справі попередніми днями в дневниках за згодою
висше названого правительства, яке, хоч могло, не хотіло тої полеміки усунути, казала
сподіватись того так великої ваги зарядженя. Дперва 26. о 10 год. на приказ того са-
мого італійського Ряду коротенько повідомлено о тім Святійшого Отця, котрий не залишив
нічого, щоби оказати своє негодованє зглядом вже доконаного факту.

Святий Претол не буде тут розсліджувати, чи раціі наведені в названім Декреті
є вистарчаючі, щоби оправдати заняте висше сказаної Палати перед законом моральним
та міжнародним. Також далекий є Святий Престол від того, щоби застановлятись, чи сама
окупація була розумна маюча за мотив тяжкі репресалії зі сторони противника, та чи
треба єї вважати за якийсь акт політичний, який збільшує або вменшує добре імя і по-
вагу Італії перед здорово мислячими і безпартійними людьми кожної нації та в історії.
Та Свята Столиця не може мовчки поминути нарушеня своїх найсвятійших прав, якого
доконано через сю окупацію. Іменно Венецка Палата (Palazzo di Venezia) є сталим осідком
Пана Амбасадора Єго Ціс. і кор. Апостольської Величності при Святім Престолі, та дій-
сна Єго неприсутність ще не позбавляє Палати того характеру, бо є переходова і спри-
чинена аномальними обставинами, які спровадила війна для заступництв Центральних
Держав. Само італійське Правительство уважає, що заступник Австро-Угорщини при Свя-
тім Престолі є в посіданю і в дійснім виконуваню своєї дипломатичної місії, бо як добре
звісно, виразно заявило, що, названий Пан Амбасадор як і Панове Заступники Баварії
і Прус можуть остати в Римі з всякою свободою і певностию, що більше відперло ся
всякої відвічальности за їх часову неприсутність приписуючи таку відвічальність виключно
волі відносних Правительств. Окупація осідку заступника иншої Держави при Святім
Престолі потягає за собою образу самого Святого Престола і нарушенє того легаційного
права, яке Йому належить ся а яке Йому признано також в законі з 13. мая 1871.

Проти такого акту, який становить новий доказ аномального положеня Святого

Престола підписаний Кардинал на поручення та в імені Єго Святости мусить піднести формальний і торжественний протест і просить Вашу Ексцелленцію подати се до відома Вашого Правительства, в надії, що Оно схоче вказати італійському Правительству на неправильність его поступованя та на се, що не годить ся іти дальше тою дорогою, на яку оно вступило.

Користаючи між тим з нагоди і т. д.

Подаючи Всч. Духовенству до відома повисшу окружну ноту Єго Емінінції Секретаря Стану кард. Гаспаррі з протестом проти конфіскати „Palazzo di Venezia“ в Римі, Епископский Ординаріат заявляє, що все Духовенство і вірні кривду і зневагу так Свят. Апост. Престолу як і Правительству Австро-Угорської Монархії і всім католикам тої же Монархії заподіяну як найболеснійше відчувають і проти такого насильства як найголовнійший протест підносять та в найгорячішій молитві до Найвисшого „Царя царствуючих“ Наймилостивішого Бога Вседержителя горячі просьби заносять, щоби свободу Церкві і побіду над ворогами і противниками так Святійшому Отцю як і Наймилостивішому Цісарю і Королю нашому як найскорше дарувати і тривалим повним Слави миром добро дочасне і вічне всего католицкого світа а особливо всіх так греко- як римо-католицких горожан Австро-Угорської Монархії по мисли повисших слів молитви св. Василя Великого забезпечити зволів.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 19. лютого 1917.

Ч. 15.

**Ч. 1195. Розрішення від голошеня оповідей осіб належачих до ц. к. Армії
через вис. ц. к. Міністерство внутрішних справ.**

„Abschrift. Zur Zl. 8542/XII. ex 1917.

K. k. Ministerium des Innern.

Wien, am 10. Jänner 1917.

30984/16. — Vereinfachung der Kriegstrauungen.

An die k. k. Statthaltereı (Landesregierung) in Galizien.

Das k. k. Ministerium des Innern erteilt hiemit für Eheschliessungen von Militär-(Landwehr-, Landsturm-) Personen oder zu persönlichen Dienstleistungen nach dem Kriegsleistungsgesetze vom 26. Dezember 1912, R. G. Bl. Nr. 236, und der Novelle vom 18. Jänner 1916, R. G. Bl. Nr. 18. herangezogenen Personen, die im gegenwärtigen Kriege, sei es zum ersten Male, sei es nach Urlaub, Krankheit u. dgl. zu wiederholtem Male zur Armee im Felde abzugehen haben, beiden Brautleuten die Nachsicht des zweiten und des dritten Aufgebotes und für jene Eheschliessungen die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes, wo dem zur Entgegennahme der feierlichen Erklärung der Einwilligung zur Eheberufenen Organe (Seelsorger) ein so nahe bevorstehender Zeitpunkt des Abgehens des Bräutigams zur Armee im Felde ausgewiesen wird, dass anderen Falles die rechtzeitige Eingehung der Ehe ausgeschlossen oder doch in Frage gestellt wäre. Die gänzliche Nachsicht ist auch für solche Eheschlies-

sungen erteilt, die wegen bedrohlichen Gesundheitszustandes des zu einer militärischen Dienstleistung eingerückten oder zu persönlichen Dienstleistungen nach dem Kriegsleistungsgesetze herangezogenen Bräutigams ihrer bedürfen. Doch müssen in jedem Falle der gänzlichen Nachsicht des Aufgebotes die Brautleute vor dem bezeichneten Organe (Seelsorger) eidlich beteuern, dass ihnen kein ihrer Ehe entgegenstehendes Hindernis bekannt sei.

Sowohl bei der teilweise gewährten, als bei der gänzlichen Nachsicht des Aufgebotes hat es auf die Erfordernisse des § 72 a. b. G. B. nicht weiter anzukommen.

Die zur Entgegennahme der feierlichen Erklärung der Einwilligung zur Ehe berufenen Organe (Seelsorger) werden in dieser ihrer staatlichen Funktion die Geltung der hiemit erteilten Nachsicht für den einzelnen an sie herantretenden Fall festzustellen und über die hiefür massgebenden Voraussetzungen mit den Brautleuten ein Protokoll nach beiliegenden Muster aufzunehmen haben, in dem diese um die Nachsicht des Aufgebotes in jedem Umfange bitten, in dem sie nach der Lage ihres Falles nötig ist. Dieses Protokoll wird bei den Trauungsurkunden zu hinterlegen und die durch den gegenwärtigen Erlass erteilte Nachsicht wird unter ausdrücklicher Berufung auf eben diesen Erlass im Sinne des §. 80 a. b. G. B. im Trauungsbuche zu verzeichnen sein.

Hienach wolle die k. k. Statthalterei (Landesregierung) innerhalb ihres Wirkungskreises für die schleunige entsprechende Anweisung der mehrerwähnten Organe (Seelsorger) Sorge tragen, wobei soweit gleichartige kirchliche Dispenserteilungen in Frage kommen und eine geeignete Regelung nicht schon getroffen ist, zur allfälligen weiteren Erleichterung solcher Eheschliessungen bei den berufenen Stellen ein ähnlich entgegenkommendes Vorgehen zur Erwägung zu stellen wäre. Um Instruierung der Militärseelsorger werden das k. u. k. Kriegsministerium und das k. k. Ministerium für Landesverteidigung von hier aus ersucht. Die politischen Behörden werden bei vorkommenden Zweifeln den Trauungsorganen in einer die Erreichung des Zweckes dieses Erlasses sichernden Weise aufklärend an die Hand zu gehen und auch in anderen als den hier geregelten Beziehungen dahin zu wirken haben, dass solche Eheschliessungen, soweit es mit der Sache verträglich ist, auf keine Schwierigkeiten förmlicher Natur stossen.

Die politischen Bezirksbehörden sind ferner für Fälle, in denen sie selbst zur Vornahme des Aufgebotes und zur Entgegennahme der feierlichen Erklärung der Einwilligung berufen sind, anzuweisen fallweise hinsichtlich der Abkürzung des Aufgebotstermines und hinsichtlich der gänzlichen Nachsicht des Aufgebotes im gleichartigen Sinne, wie oben angegeben, vorzugehen.

Der k. k. Minister des Innern: підпис.“

Abschrift zur Zl.: 8542/XII. ex 1917.

361.

P r o t o k o l l

aufgenommen bei

am 1).

Die Brautleute 2).

bitten unter Hinweis darauf, dass der Bräutigam in seiner Eigenschaft als 3)

..... zur Armee im Felde abzugehen hat — dass der Bräutigam 4)

um die Nachsicht des zweiten und des dritten Aufgebotes — um die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes für ihre Eheschliessung.

Die Brautleute beteuern eidlich, dass ihnen kein ihrer Ehe entgegenstehendes Hindernis bekannt sei. 5).

Der Unterzeichnete 6).

stellt hienach fest, dass den Brautleuten durch den Erlass des k. k. Ministeriums des Innern vom 10. Jänner 1917, Zl. 30984 die Nachsicht des zweiten und des dritten Aufgebotes — die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes erteilt ist.

Unterschrift des Trauungsorgans und Amtssiegel:

Unterschriften der Brautleute:

1). Die nicht zutreffenden Stellen des Protokollformulars sind zu streichen, die übrigen mit den zutreffenden Angabe auszufüllen.

2). Namen, Stellung und Wohnort (unter Umständen: letzter Wohnort) sind anzuführen.

3). Hier ist die militärische Eigenschaft des Bräutigams oder seine Eigenschaft als nach dem Kriegsleistungsgesetze zu persöhnlicher Dienstleistung herangezogene Civilperson, ferner — soweit es tunlich ist — der Zeitpunkt des Abgehens zur Armee im Felde und die zu Grunde liegende Verfügung anzugeben. Jedenfalls hat hiebei der in eine Marschabteilung eingeteilte Bräutigam als zum Abgehen zur Armee im Felde bestimmt zu gelten.

4). Hier ist der etwaige bedrohliche Gesundheitszustand des Bräutigams, der die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes erheischt, auszuweisen.

5). Der Satz gilt für den Fall des gänzlichen Aufgebots.

6). Der Amtscharakter des Trauungsorgans ist anzugeben.

Повисше подаєсь Всечестному Духовеньству до відомости і відповідного в данім случаю застосованя ся.

При тім пригадуєсь на рішеня Еп. Ординаріяту в сій справі гляди Віст. епарх. Ч. VI. з р. 1916. стор. 38 і Ч. VIII. з 1916. стор. 50.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 20. лютого 1917.

Ч. 16.

Ч. 1327. Речинець іспиту кваліфікаційного на катихитів шкіл виділових.

В днях 16. і 17. мая с. р. відбуде ся іспит кваліфікаційний на катихитів шкіл виділових.

Предмети іспиту суть ті, які в речених школах викладають ся а іменно: істория біблійна, догматика і етика в обемі катихизму, літургіка, короткий погляд на історию церковну і катихитика.

На даний темат вироблять кандидати екзорту і на довільно вибранный темат виголосять пробний виклад.

Наміряючи до того іспиту приступити, мають свої прошеня о припущене до іспиту внести до кінця цвѣтня с. р.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 21. лютого 1917.

Ч. 1346. Стан каси вдов. сир. Інститута

за час від 1. жовтня 1916 до 31. грудня 1916.

А) ФОНД КОРЕННИЙ.

П р и х і д	Готівка		Цін. папери		Р о з х і д	Готівка		Цін. папери	
	К.	с.	К.	с.		К.	с.	К.	с.
1. Перенос	1149	47 82	430	740 —	1. Перенос	92000	—	2000	—
2. о. В. Матківський	100	—			2. Закуплено Лист За- ставний Банку Крає- вого С. III. Ч. 17530	847	88		
3. о. П. Малецький	100	—			3. Видано вильосований Лист Заставний Банку Краєвого С. III. Ч. 12092			1000	—
4. о. Е. Сприс	300	—			4. Решта з закупна Листу Заставного Банку краєвого С. III. Ч. 17530	137	27		
5. о. В. Кречковський	150	—							
6. о. Е. Возьняк	60	—							
7. о. Д. Боровец	280	—							
8. о. В. Данилів	100	—							
9. о. Т. Німілович	100	—							
10. о. Т. Зрада	100	—							
11. о. К. Тустановський	10	—							
12. За требник бл. п. Шашкевича	10	—							
13. Деканат Яслиський . від о. П. Шпильки	50	—							
14. Жертва Впр. о. А. Зубрицького	100	—							
15. Завильосований Лист Заставний Банку Краєвого С. III. Ч. 12092	1000	—							
16. Закуплено Лист За- ставний Банку Кра- євого С. III. Ч. 17530			1000	—					
17. Позістала решта з закупна Листу За- ставного Банку Кра- євого С. III. Ч. 17530	137	27							
					всього	92985	15	3000	—
всього	1175	45 09	431	740 —					
розхід	929	85 15	30000	—					
остає	245	59 94	428	740 —					

Б) Ф О Н Д Р Е З Е Р В О В И Й.

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	16488	10	1. Перенос	2410	—
2. о. Б. Гуменюк	193	—	2. Для доповнення до фонду розпорядимого	1642	27
3. о. В. Кречковский	60	—			
4. о. Н. Крайчик	150	—			
5. о. О. Папп	60	—			
6. о. Н. Кишакевич	102	06			
7. о. Н. Чабан	60	—			
8. о. М. Горницький	44	15			
9. о. М. Слівінський	260	—			
10. Зложено для пізнійшої виплати непобраної заповомги за літа 1914/15 для 36 вдів по 190 К. і 11 сиріт по 100 К., по потрученю побраного передатку 700 К.	7240	—			
			всього .	4052	92
всього .	24637	31			
розхід .	4052	92			
остає .	20584	39			

В) Ф О Н Д Р О З П О Р Я Д И М И Й.

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	53530	95	10. о. Гр. Романец	20	—
2. о. В. Матківський	20	—	11. Деканат Ярославський	80	—
3. Жертва Товариства Дністер у Львові	400	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.: К. Хотинецький, В. Кліш, І. Калимон і Т. Ярка.		
4. Деканат Дрогобицький	80	—	12. о. Н. Чабан	20	—
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: А. Лаврівський, Н. Івануєв, А. Слоньський і І. Калужняцький.			13 Деканат Самбірський	400	—
5. о. А. Кордасевич	20	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Фр. Рабій, Д. Гординський, В. Петрик, Н. Боберський, Йос. Саєвич, О. Бережницький, І. Татомир, Ю. Татомир, Ст. Вітик, Ю. Білинський, Е. Кушлик, І. Мельник, І. Ганасевич, В. Кордасевич, Яр. Пасічинський,		
6. о. М. Горницький	20	—			
7. о. П. Процько	20	—			
8. о. А. Шведзійський	20	—			
9. о. В. Кордасевич	40	—			

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
14. Генр. Ільницький і І. Ліскевич а о. Л. Мацуский зложив 60 Кор. Деканат Мушинський	340	—	23. ковський і Фр. Зборлякевич. За купони від ІV. воєнної позички платні дня 1. грудня 1916.	2745	—
15. іменно зложили по 20 Кор. ОО.: М. Феціца, П. Давосир, М. Дороцький, І. Ринявец, А. Сембратович, Е. Возьняк, Ю. Дуцько, І. Гринчук, В. Козловський, В. Смолинський, Гр. Копистяньський, Ом. Венгринович (молодший), В. Курило, Т. Лучечко а о. П. Цапінський зложив 60 Кор.	20	—	24. Деканат Яслиський	260	—
16. о. О. Трешневський	20	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.: М. Тесля, С. Колодій, П. Шпилька, Р. Кмицикевич, М. Фуглевич, В. Антонич, Н. Бачинський, М. Гробельський, І. Ковальчин, Д. Габва, П. Стукач, А. Бескид і В. Охнич.		
17. о. Н. Білинський	20	—	25. О. І. Чичула	20	—
18. о. П. Кмит	20	—	26. % від шадничих книжочок Рускої Шадниці ЧЧ. 9550 і 10278, Віри ЧЧ. 1592 і 2466 і Віденьського Банку звязкового Ч. 2701 за рік 1916.	1619	25
19. о. І. Валюх	20	—	27. Відсотки від шадничих книжочок Віденьського Банку звязкового ЧЧ. 3420 і 5947 за рік 1916	594	99
20. Деканат Мушинський	40	—	28. П. Т. Члени Капігули за р. 1916.	300	—
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: І. Гела і А. Дуркот.			29. За Купони від листів заставних Земельного Банку гістечного за другий піврік 1916.	2557	23
21. СС. Василянки в Перемишлі % від довгу за рік 1916	725	—			
22. Деканат Старосільський	40	—			
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Д. Бордун і М. Була.					
23. Деканат Затварницький	120	—			
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: П. Луцький, І. Яросевич, А. Котис, І. Заяць, С. Соро-					
П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
30. Відсотки від листів заставних Товариства Кредитового Земского за другий піврік 1916.	2539	84	1. Перенос	36831	57
31. Відсотки від листів заставних Краєвого Банку у Львові за другий піврік 1916	526	25	2. Вдовам заповоги	480	—
32. З фонду резервового для доповнення заповоги за літа 1914/15	1642	27	3. Вдовам переддатки на рік 1916	470	—
			4. Зложено до фонду резервового для пізнійшої виплати непобраної заповоги для 36 вдів по 190 К. а 11 сиріт по 100 К. по потрученю їм побраного переддатку 700 К.	7240	—
всього	68820	78	5. Ремунерация за II. піврік 1916	600	—
Розхід	45165	60	6. Банк Краєвий потрутив за купон	20	60
остає	23655	18	7. Порто, штемплі, на квіти і видатки канцелярийні	23	43
			Всього	45165	60

П О В Т О Р Е Н Є :

Дня 31. грудня 1916 має бути в касі:

I. Фонд хоренний	готівка	24.559 К. 94 с.,	цінні папери	428.740 К. — с.
II. » резервовий	»	20.584 » 39 »	»	— » — »
III. » розпорядчий	»	23.655 » 18 »	»	— » — »

Всього готівкою 68.799 К. 51 с., цінні папери 428.740 К. — с.

В Перемишлі дня 31. грудня 1916.

С. Мацюрак
секретар.

М. Подолинський
председатель

М. Василькевич
касієр.

Від гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль дня 22. лютого 1917.

Ч. 17.

Ч. 1401. Речення конкурсних іспитів о душпастирські бенефіції.

Конкурсний іспит о душпастирські бенефіції відбуде ся в днях 16., 17. і 18. мая с. р. Кандидати бажаючі приступити до іспиту мають внести свої подання о припущене до іспиту найпізнійше до 4. мая.

Священники приступаючі до іспиту перший раз мають залучити грамоту першого свого поставлення в душпастирстві на доказ, що скінчили три повні роки служби.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 24. лютого 1917.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМІСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 31. марта

Ч. IV.

Ч. 18.

Ч. 912. О поминальнім богослуженю за бл. п. Цісаря Франц Йосифа I.

Ц. к. Староство в Перемишли під днем 20. I. 1917. Ч. 2805. зауділило тут в відписи слідуєчий розпорядок ц. к. Міністра внутрішних справ:

„Der k. k. Minister des Innern. 28964/M. J. Wien, am 15. Jänner 1917. Ah. Anordnung von Sterbegeächtnis-Andachten für weiland Seine k. u. k. Apostolische Majestät Kaiser Franz-Joseph I.
An den Herrn k. k. Statthalter in Galizien.

Zufolge Allerhöchster Anordnung haben die Sterbegeächtnisandachten für weiland Seine k. u. k. Apostolische Majestät Kaiser Franz Josef I. am 20. und 21. November jedes Jahres in der üblichen Weise stattzufinden: es hat daher von nun an der 20. November (Vorabend des Sterbetages) als neuer Hofnormatag zu gelten.

Gleichzeitig wurde die Allerhöchste Bestimmung getroffen, dass die Sterbe-Gedächtnis-Andachten für weiland Seine Majestät Kaiser Ferdinand I. aufzuhören haben, wonach auch der bezügliche Hofnormatag, das ist der 28. Juni künftighin entfällt.

Hievon beehre ich mich Euere Exzellenz infolge einer an den Herrn Ministerpräsidenten gerichteten Mitteilung des Herrn Ersten Obersthofmeisters Seiner k. u. k. Apostolischen Majestät zur weiteren Veranlassung in Kenntnis zu setzen.

Für den k. k. Minister des Innern“.

Отсе подаєсь Всч. Духовенству до відомости.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 27. лютого 1917.

Ч. 19.

Ч. 1392. Пригадує ся розпорядженє з р. 1900. Ч. 3159. дотично предкладаня ц. к. Судам повітовим що місяця виказів смерти і неправесних уродин.

Дійшло до відомости Еписк. Консисторії, що деякі Уряди парохіяльні або дуже нерегулярно і недбало, або і цілком не виповняють тяжаючого на них по мысли рескрипту

Вис. ц. к. Міністерства справ внутрішніх з дати 30. липня 1895. Ч. 13172. обов'язку пересилання ц. к. Судам повітовим так для переведення спадкових пертракцій, як і для охорони прав малолітніх сиріт, місячних виказів смерти, згідно неправесних уродин случившихся в їх парохіяльній окрузі.

В донесеннях тих часто недостає вичислення всіх полишившихся сиріт або дат їх уродження, а рідко поданий є також стан маєтковий і то нераз в таких случаях, коли той стан Урядови парохіяльному є добре знаний, і ані знову викази ті, які становлять для ц. к. Суду документ ствердженої смерти не заосмотрюють навіть своїм підписом і урядовою печатію. Через такі неточности суть ц. к. Суди приневолені або звертати Урядам парохіяльним надіслані їм викази до доповнення, або окремо запитовати письменно о пропущені імена або дати уродження позісталих малолітніх сиріт, або через взиванє і переслухованє сторін наражати їх на кошта і страту часу, щоби зібрати ті відомости, яких ц. к. Суд через неточність душпастира не отримав а до урядованя кснечно потребує. Коли таке занедбуванє своїх обов'язків через деякі Уряди парохіяльні наражує публичні і приватні інтереса в високім степені і спричинює застій і проволоку в урядованю ц. к. Властей державних, Еписк. Консисторія з покликом на свої розпорядження оголошені в Вістнику Епархіяльнім під днем 4. грудня 1895. Ч. 5803, 5. мая 1896. Ч. 1898, 27. серпня 1900. Ч. 3159 і 21. січня 1902. Ч. 6476/01, з натиском поновно взиває всі Уряди парохіяльні до точного і правильного предкладаня дотичним ц. к. Судам повітовим і то найдальше до дня 10. кожного місяця виказів зайшовших случаїв смерти і неправесних уродин, які до їх урядової відомости дійшли в минувшім місяцю. З огляду на висше наведені причини, як і з огляду на добро самого народу — а особливо малолітніх сиріт, Еписк. Консисторія взиває Всч. Клир епархіяльний до совісного перестеріганя сего обов'язку під особистою відвічальністю кожного поодинокого душпастира, приказуючи рівночасно, щоби Всч. Уряди парохіяльні в тих місяцях, в котрих не зайшов жаден случай смерти або неправесних уродин, предкладали своїм ц. к. властям судовим негативні викази, заосмотрені всегда підписом і урядовою печатію ведучого книги метрикальні і то на друках, які безплатно достарчають в потрібній кількості ц. к. Суди повітові.

Від гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемишль дня 28. лютого 1917.

Ч. 20.

Ч. 1803. О іменованю консерваторів ц. к. Ради архіхальної.

Ц. к. Рада архівальна (к. к. Archivrat) ч. 90 з дня 28/2 1917 подала до відомости слідуєче:

„Anlässlich der im Jahre 1911 erfolgten Reorganisation der k. k. Zentralkommission für Kunst- und historische Denkmale wurde deren bisherige III. Sektion, welche der Pflege und dem Schutz der Schriftdenkmale gewidmet war, ausgeschieden und die Agenden derselben durch das mit Allerhöchster Entschliessung vom 25. Mai 1912 genehmigte neue Statut dem k. k. Archivrate übertragen. Der k. k. Archivrat, welcher früher als beratende Körperschaft der k. k. Regierung in allen die staatlichen

Archive und Archivalien berührenden Fragen zu fungieren hatte, hat nunmehr auf Grund des genannten neuen Statutes seine Tätigkeit auch auf den Schutz und die Fürsorge für die im Besitze von nicht-staatlichen Behörden, Korporationen und Anstalten, sowie von Privaten befindlichen Schriftdenkmale zu erstrecken.

Behufs leichterer Erreichung dieses Zieles und zur rascheren Durchführung der obliegenden Aufgaben wurde die schon bei der k. k. Zentralkommission für Kunst- und historische Denkmale erprobte und bewährte Einrichtung der Konservatoren auch auf den Archivrat übertragen. Dieselben werden über Vorschlag des Geschäftsausschusses des k. k. Archivrates vom k. k. Minister des Innern für einen bestimmten Amtssprengel auf die Dauer von fünf Jahren ernannt. Wie das hochwürdige Ordinariat aus der angeschlossenen Abschrift der für den k. k. Archivrat und dessen Organe erlassenen normativen Verfügungen des näheren entnehmen wolle, obliegt Konservatoren die Pflicht, sich von den ihrem Amtssprengel befindlichen öffentlichen und privaten Archiven und Bibliotheken, von letzteren soweit sie Handschriften und alte Drucke enthalten, eine möglichst vollständige Kenntnis zu erwerben, den Zustand und die Bestände derselben zu erforschen und dem k. k. Archivrat eine Uebersicht über die Bestände zu geben. Die Konservatoren sind weiter berufen und verpflichtet, darauf hinzuwirken, dass etwaige Uebelstände in der Verwahrung und Verwaltung der Schriftdenkmale abgestellt werden und dass diese vor Vernichtung, Beschädigung und jeder Gefährdung, vor Verschleppung, Verkauf an Unberufene oder in das Ausland bewahrt bleiben.

Da die Ernennung der Konservatoren vor kurzem vollzogen wurde, beehrt sich der k. k. Archivrat in der Anlage die Namen jener Konservatoren, deren Amtssprengel ganz oder teilweise in das dortige Verwaltungsgebiet fallen, mitzuteilen und daran das höfliche Ersuchen zu knüpfen, das hochwürdige Ordinariat wolle die Ernennung der Konservatoren im Diözesanblatte bekanntgeben, sie in ihrer Amtstätigkeit nach Tunlichkeit fördern und auch die unterstehenden Behörden in diesem Sinne anweisen.

Der Geschäftsausschuss: Redlich.

Verzeichnis der Konservatoren:

Dr. Ludwig Bernacki, Kustosstellvertreter der Ossolińskischen Bibliothek in Lemberg für das polnische Archivwesen und Dr. Cyrill Studziński, Universitätsprofessor in Lemberg, für das ruthenische Archivwesen in den politischen Bezirken Bóbrka, Bohorodczany, Borszczów, Buczacz, Czortków, Dolina, Drohobycz, Horodenka, Husiatyn, Kałusz, Kolomea, Kosów, Nadwórna, Peczeniżyn, Podhajce, Rohatyn, Rudki, Sambor, Skalat, Skole, Śniatyn, Stanislaw, Stary Sambor, Stryj, Tłumacz, Trembowla, Turka Zaleszczyki und Żydaczów.

Adam Chmiel, Stadtarchivar in Krakau, für die politischen Bezirke Gorlice, Grybów, Jasło Krosno, Limanowa, Nowy Sącz und Nowy Targ;

Dr. Przemyslaus von Dąbkowski, Universitätsprofessor in Lemberg, für das polnische Archivwesen und Dr. Cyrill Studziński, Universitätsprofessor in Lemberg, interimistisch für das ruthenische Archivwesen in den politischen Bezirken Brody, Brzeżany, Cieszanów, Gródek-Jagielloński, Jaworów, Kamionka Strumiłowa, Lemberg, Mościska, Przemyślany, Radziechów, Rawa Ruska, Sokal, Tarnopol, Zbaraż, Zborów, Złoczów, Żółkiew und in der Stadt Lemberg;

Dr. Josef Korzeniowski, Oberbibliothekar an der Universitätsbibliothek in Krakau, für die politischen Bezirke Dobromil, Jaroslau, Lisko, Przemyśl und Sanok.“

Всч. Духовенству поручає ся з всею готовостию спомагати стараня і зарядженя панів Консерваторіє.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 10. марта 1917.

Ч. 21.

Ч. 61/суп. Пригадка о уділеню власти розршати особи належачі до ц. к. Армії від кан. перепон супружих голошеня оповідей і освяченого часу.

Случає ся, що помимо уділеної власти всім самостійним душпастирям розршати особи належачі до ц. к. Армії від кан. перепон супр. голошеня оповідей і освяченого часу — деякі парохі просять Еписк. Ординаріят о розршеня від повисше сказаних перепон для жовнірів чи то осіб маючих в короткім часі вступити до чинної служби війскової.

Поручає ся проте всім Всч. оо. Деканам сей час по отриманю сего рішення пригадати обіжником деканальному Клирови розпорядженя о уділеню повисше згаданих властей (гляди Віст. Еп. з 1916. Ч. VI. стор. 38, Ч. VIII. стор. 50 і з р. 1917. Ч. III. стор. 44) щоби на будуче не наражали парохіян на страту часу і непотрібні видатки з іздою до Перемишля получені а Еп. Ординаріят не непокоїли телеграмами.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 12. марта 1917.

Ч. 22.

Ч. 1673. В справі уживаня корвяка (папороти) для прокормленя безрог.

Ц. і к. війскова Коменда в Перемишли прислала тут під днем 27. лютого 1917 Ч. 11.500/b/1861 Ldw. письмо ось такого змісту:

„Dem KM. kam von fachmännischer Seite die Anregung zu, die Wurzel des Adlerfarnes als Schweinefuttermittel heranzuziehen.

Diese Pflanze wird nach Kenntnis des KM. in einzelnen Gebieten der Monarchie, so z. B. in Bosnien u. der Herzegowina bereits seit langem zur Schweinefütterung verwendet u. auch in Deutschland wurde bereits in letzten Jahre die Verfütterung der Adlerfarnwurzel eingeleitet.

Der Nährgehalt der Adlerfarnwurzel ist erheblich u. übertrifft mit seinem Stärkewert von 30% sowohl den der Kartoffel (Stärkewert 15—20%) als auch beiweiten den der Rübe (12%).

Das KM. erlässt an die unterstellten Komdos. u. Behörden eine Verfügung mit entsprechender Instruktion wegen allgemeiner Einsammlung der Adlerfarnwurzel.

Ueberdies wäre die Sammlung des Adlerfarnes durch die ziville Landbevölkerung, (auch Weiber mit Hilfe von Schulkindern) sowohl für deren eigene Schweinehaltung, als auch zur Lieferung an die Heeresverwaltung im Interesse der Allgemeinheit gelegen u. es wird um die Verfügung zweckdien-

licher Massnahmen, insbesondere weitestgehender Verlautbarung im Wege der Publizistik, Anschlags in den Gemeinden, Verlautbarung von der Kanzel u. in der Schule ersucht.

Die Heeresverwaltung übernimmt sämtliche aufkommenden, bis Ende April bzw. vor dem Spriessen der Triebe eingesammelten, vom Erdreich befreiten, gut gewaschenen u. luftgetrockneten Mengen gesunder Farnkrautwurzel zum Preise von 15 K. per 100 kg ab Uebernahmebahnhofstation. Zur Uebernahme u. Bezahlung sind die Mil. Verpflegsmagazine angewiesen.

Zur leichteren Abwicklung hätte die Abstellung gemeinde- bzw. bezirksweise in den von den Mil. Verpflegsmagazinen zu bezeichnenden Stationen u. an den zu bestimmten Tagen zu erfolgen.

Es wird ganz besonders darauf hingewiesen, dass die arbeitslose Bevölkerung, insbesondere Weiber u. Jugendliche in den Berg- u. Waldgebieten Gelegenheit zu einträglicher u. nützlicher Beschäftigung finden könnten.

Auch könnte durch die entsprechende Belehrung auf den zweifachen Nutzen dieser Aktion hingewiesen werden, zunächst die Gewinnung des Adlerfarns als wertvolles Futtermittel, dann die Verbesserung der Weideflächen durch Ausrottung dieses Wald- u. Weideschädlings.

Es wird mit Rücksicht auf die hohe Bedeutung dieser Sammlung ersucht, alle in Betracht kommenden Stellen (Gemeinden, Schulen, Pfarrämter etc.) aufzufordern, der Sammlung ein besonderes Augenmerk zu widmen.

Die gesammelten Mengen können an eine der nachstehenden Mil. Verpflegsanstalten, welche am nächsten gelegen ist, abgeführt werden, wo auch die hierfür entfallende Vergütung ausgezahlt werden wird. Es sind dies:

Mil. Verpflegsmagazine: Przemyśl, Jaroslau, Rzeszów.

Mil. Verpflegsfilialmagazine: Przemyśl-Bakończyce, Sanok, Dębica.

Für den MilKmdten: Madziara Gm.

Die Verwertung der Adlerfarn-Wurzel als Schweinefutter.

Die Notwendigkeit, mit den vorhandenen Vorräten an Erdäpfeln, Mais u. sonstigen Bodenprodukten hauszuhalten u. dieselben hauptsächlich als menschliche Nahrung zu verwenden, zwingt zur Heranziehung anderer erlangbarer Futter- u. Ersatzfuttermittel für Schweine.

Als in Mitteleuropa besonders verbreitete Ersatzfutterpflanze wird nebst der Wurzel der Quecke (*Triticum repens*) der Zichorie (*Cichorium intybus*) u. des gemeinen Löwenzahnes (*Taraxacum officinale*) etc. ganz besonders auf die Wurzel des Adlerfarns hingewiesen, welche von Schweinen gern aufgenommen wird u. einen Nährwert enthält, der über dem der Kartoffel u. der Rübe steht.

Vorkommen: Der Adlerfarn (*Pteris aquilina* L.) ist eine allgemein bekannte, hauptsächlich in Waldungen, weiters auf Heiden u. Hutweiden vorkommende Farnart. Er ist ein Unkraut, welches jünge Wald- u. die Grasbestände erstickt u. schädigt u. dessen Beseitigung auch aus diesem Grunde nützlich erscheint.

Erkennung des Adlerfarns u. seiner Wurzel (Rhizom): Es ist der einzige Farn, dessen Blätter einzeln aus dem Boden hervorspriessen u. nicht büschelweise der Spitze des Stammes entspringen. Die Blätter sind meist $\frac{1}{2}$ —1 m hoch, können auch Manneshöhe erreichen. Die schräge Schnittfläche des Blattstieles zeigt bekanntlich die Figur des Doppeladlers. Im abgestorbenen Winterzustand fallen die Blätter durch ihre rostrotbraune Färbung u. machen die mit dieser Pflanze bewachsenen Flächen von Weitem kenntlich.

Beschreibung u. Gewinnung der Farnwurzel: Der Wurzelstock (Rhizom) liegt im Boden, er erreicht horizontal kriechend bis 4 m Länge, bei einer Dicke von ungefähr 1½ cm. ist schwärzlich u. nur wenig verzweigt. Das Innere der Wurzel ist weiss mit braunen Streifen durchzogen, im frischen Zustande ziemlich saftig u. durch schleimigen, etwas bitterlichen farnartigen Geschmack charakterisiert.

Da die Farnwurzel im Allgemeinen knapp unter der Oberfläche liegt, stösst man beim Graben schon in der Tiefe von 20—25 cm auf die meist massenhaft vorkommenden, nicht stark verwurzelten, wie ein loses Geflecht aussehenden Wurzelstöcke, die sich leicht vom anhaftenden Erdreich ablösen. Zur Gewinnung sind zwei Personen erforderlich: die eine zum Erdstechen u. die andere (auch ein Kind) zum Auslösen der Wurzeln.

Gewinnungszeit: Die beste Gewinnungszeit ist im Herbst u. im zeitigen Frühjahr. Beim Austreiben der jungen Blätter verliert die Wurzel an Nährwert, daher ihre Gewinnung bald nach der Schneeschmelze, unbedingt aber — je nach den klimatischen Verhältnissen — in den Monaten Feber März bis spätestens April zu erfolgen hat.

Vorgang: Die vom Erdreich lossgelösten Wurzelstöcke sind zu waschen, in dünner Schicht an der Luft zu trocknen u. sodann im gedeckten luftigen Räumen aufzubewahren.

Die Farnwurzel enthält die Nährstoffe in dem Verhältnis, wie sie das Schwein braucht. Die Fütterung erfolgt in kleinen, für ausgewachsene Tiere bis zu 2 kg. steigenden Gaben. Bei dem hohen Nährwert der Wurzel gedeihen die Tiere sehr gut u. es wird eine beträchtliche Ersparnis an anderen Futtermitteln erzielt“.

Отсе подає ся до відомости Всч. Духовенства враз з порученем, аби в належитий спосіб поучило о сім вірних і заохотило їх до збираня корняків згаданої папороти як для прокормленя своїх безрог, так і в ціли доставки для війська.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 13. марта 1917.

Ч. 23.

Ч. 1847. В справі воєнних шкід повесених майном церкви.

Високе ц. к. Намісництво під днем 13. лютого 1917. Ч. $\frac{208.337/XI}{3016}$ а зауділило Еписк. Консистерії слідує:

„Ц. к. Міністерство віроісповідань і просьвіти заявило рескриптом з дня 15. серпня 1916. Ч. 32542 по порозумію з ц. к. Міністерствами внутрішних справ і оборони краювої а також і з ц. і к. Міністерством війни, що не заходять ніякі перепони против анальогічному приміненю рескрипту ц. к. Міністерства оборони краювої з 1. серпня 1915. Ч. 885/XVI до доходжень в справі шкід воєнних понесених майном церкви.

Ц. к. Міністерство зарядило однакож, щоби згадані доходження відбули ся разом, рівночасно і при уділі тих самих знатоків, що загальні доходження в справі шкід воєнних в приватних майнах, а також, щоби в оператах доходження шкід воєнних вписало з уряду всі квоти або підмоги, уділені з якого небудь титулу з жерел державних або з релігійного фонду на направу зглядно відбудову знищених церквей, будинків парохіяльних і т. д.

Дотично легітимациї до зголошеня шкід воєнних заподіяних в маєтку церковнім

належить придержувати ся засади, що до зголошення шкід суть управнені ті чинники, котрі законно суть покликані до заряду дотичного маєтку або суть інтересовані в єго удержаню.

Потрібних до зголошення друків і пояснень уділяють на отвітне жадане властиві Власти політичні."

Подаючи до відомости Всеч. оо. парохів і завідателів сей рескрипт ц. к. Намісництва, приказує ся заняти ся безпроволочно зіставленем всіх шкід спричинених війною на майні церковнім і парохіяльнім. По ствердженю і оціненю шкід на місци зі сторони покликаних до сего рескр. ц. к. Намісництва з дня 17. вересня 1915. Ч. 286/Б. в. ш. повітових Комісій для воєнних шкід, належить відписи формулярів провіреної висоти шкід переховати в парохіяльних актах.

Від гр. кат. Еписк. Консистерії.

Перемишль дня 13. марта 1917.

Ч. 24.

Ч. 1938. Фундації, церковні фонди і т. д. мають вимінати ефекта I. і II. воєнної позички на 40 літні записи довжні V. воєнної позички.

Рескриптом з дня 7. марта 1917. Ч. $\frac{41396 \text{ XIII } 6.}{254}$ розпорядило Вис. ц. к. Намісництво як слідує:

„Ц. к. Міністерство Скарбу постановило перевести виміну короткореченцевих бонів скарбових I. і II, воєнної позички на 40-літні державні записи довжні пятої амортизаційної воєнної позички.

Позаяк пожадане є, щоби в згаданій розпочатій акції взяли участь фундаційні церковні фонди, духовні конгрегації, кавці і т. п. протое ц. к. Намісництво дає отсим повновласть на основі рескрипту ц. к. Міністерства внутрішних справ з 16. лютого 1917. Ч. 6021, виданого в порозуміню з ц. к. Міністерством Віроісповідань і Просьвіти Властям заряджуючим маєтками фундацій або маєтками церков, конгрегацій і т. ин. до переведеня виміни згаданих ефектів, як також піднятя і відповідного уміщеня придбаної при тій нагоді надплати в готівці.

З уваги, що субскрибовані зарядами фундацій, або церковних фондів ефекти обох перших воєнних позичок зістали переважно завінкульовані, повідомляє ц. к. Намісництво рівночасно ц. к. Дирекцію довгу Держави у Відни о удлене отсего загального дозволу на переведене виміни завінкульованих ефектів.

Річию компетентних зарядів маєтків фундаційних, церковних і т. д. буде в ціли переведеня виміни зложити за потвердженем відбору остаючі в їх посіданю скарбові бони двох перших воєнних позичок в найблизшім ц. к. Уряді податковім, або в ц. к. краєвій Касі скарбовій, долучуючи заосмотрену печатию цесию, виставлену по мисли оповіщеня ц. к. Міністерства Скарбу з дня 4. вересня 1872. В. з. д. Ч. 136 як також виготовлений в двох примірниках виказ зложених ефектів.

О переведеній остаточно виміні, повинні заряди маєтків фундаційних, церковних і т. ин. донести ц. к. Намісництву, подаючи числа одержаних нових записів довжних V. воєнної позички.

Започатковану виміну скарбових бонів I. і II. позички на записи довгу V. воєнної позички препоручає Еписк. Консисторія як найвидаїнійше.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 17. марта 1917.

Ч. 25.

Ч. 2147. В справі відбудови і направи церковних і парохіяльних будинків.

Третий рік лежать наші церкви і парохіяльні будинки понищені війною в звалищях. Така обставина спричинює значні моральні шкоди для парохіян і великі труднощі в їх душпастированю. Епископска Консисторія поробила сейчас по уступленю ворога старання у Високого ц. к. Правительства в цілі відбудови понищених згл. ушкоджених будинків в цілій епархії, як також окремі заходи в користь деканатів найбільше воєнним знищенням діткнених.

Еп. Консисторія відносить з признанем, що завдяки енергічним заходам многих Всч. оо. парохів деякі парохії узискали певні грошові квоти титулом субвенцій, кредитів або зачетів на направу або навіть відбудову церковних і парохіяльних будинків. Належить однак, щоби всі парохіяльні Уряди спільно з Комітетами як найусильнійше зняли ся сим важним ділом та щоби самі ужили всіх можливих середників і заходів в напрямі будови згл. направи будинків.

В тій цілі приказує ся:

1. Всч. оо. Парохи і Завідателі, котрих церкви і будинки вимагають направи або суть понищені, мають спонукати парохіяльні Комітети до безпоровочної акції зміряючої до відбудови. Тому звертає ся увагу на туг. розпоряджене з дня 13. марта 1917, Ч. 1847 (гл. Вістник ч. IV.), яким приказано зголосити в ц. к. Старостві понесені парохією шкоди і до якого належить точно примінити ся.

2. Парохіяльні Уряди згл. Комітети мають віднести ся до ц. к. Експозитур Централі відбудови краю, засягнути у Управителів і будівляних референтів сих Експозитур докладних інформацій і робити старання, щоби за їх посередництвом узискати від Краєвої Централі відбудови потрібні на будову або направу фонди і будівельний материял.

3. В виду сего, що на тепер не єсть намірена позна відбудова, а лиш направи ушкоджених будинків так церковних як і парохіяляних, належить поки що заняти ся сею направою і подбати о повне їх забезпечене і зреставроване.

Дорога до сего така:

Комітети удають ся до своїх Експозитур з письменним представленем потреби направи і приблизним поданем коштів; спонукують, де се буде потрібне, урядове ствержене шкоди і потреби направи і старають ся о зладжене коштосписів необхідне потрібних направ. Льокальне оглянене ушкоджень, сконстатоване потреби направи, виготовлене

коштосписів переводить з уряду безплатно інженер, будівельний референт ц. к. Експозитури.

Представленя Комітетів предкладає Експозитура з своїм внесеном ц. к. Централі відбудови краю (Ц. в. Г. = Централя відбудови Галичини) і від єї рішення і затвердження залежить признанє материяльної помочи.

4. В місцевостях, в яких нема церкви, бо зістала цілком знищена, мають оо. па-рохи згл. завідателі подбати о поставленє тимчасових каплиць. В тій ціли треба віднести ся до ц. к. Намісництва через Експозитуру з прошенем о признанє потрібної на будову каплиці готівки (10—15.000 Кор.) і повідомити про се Еп. Консисторию, котра зі своєї сторони дотичне прошенє до узгляднення поручить.

Спільна загальна акция цілого Всеч. духовенства має зачати ся без проволоки щоби з весною могли бути переведені ті направи і будови, які для добра парохій і для релігійних потреб вірних суть необхідні.

Еп. Консисторія взиває горячо Всч. оо. парохів і завідателів, щоби зі всею ре-вностию заняли ся справою так великої ваги.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 20. марта 1917.

Ч. 26.

Ч. 696. Нове рішення Ап. Престола в справі гріхів задержаних Ординарієви.

Дня 13. липня 1916. видала св. Конгрегация Офіціум на виразний приказ св. Отця інструкцію о резерватах Ординариїв.

Давнійше міг Ординарий задержати собі власть розрішення від більшої кількості гріхів, так прим. дотепер було в нашій Епархії 9 гріхів задержаних. Новий декрет Ап. Престола постановляє, що від тепер Ординарий не може задержати собі більше гріхів, як три, або чотири і що при введеню нових резерватів має засягати ради епархіяльного Синоду, а еслиб сей не відбував ся, вислухати гадки Капітули і кількох досвідчених і поважних сьвящеників епархії.

I.

Нове розпорядженє докладно подає прикмети, які повинен мати гріх, що від него розрішенє може собі Ординарий задержати і так:

1. Задержаню можуть підпадати лише гріхи тяжші і незвичайні.
2. Не можна задержувати гріхів внутрішних, поповнюваних розумом і волею, але лише зовнішні гріхи, хотяй тайні, або сповнені в укритю.
3. Не належить задержувати гріхів, які походять з людскої немочи і уломности, прим. гріх супружої онанії, або звичайну розпусту. Колиб однак такий гріх кромі зна-мени людскої немочи посідав ще иньшу, особливу злобу (*specificè distinctam malitiam*) похо-дячу не так з немочи, як з переворотности грішника, тоді можна його задержати.
4. Не може Ординарий задержати собі гріха, що є задержаний Папі або з ко-трим є получена цензура виданого вироку задержана Папі або нікому не задержана,

такий однак гріх може Ординарий задержати тоді, „si forte propter frequens scandalum aut aliam necessariam causam aliqui hujusmodi casus nominatim reservandi viderentur“.

Ап. Престол виражає крім сего бажане, аби Ординарії за гріхи, які підпадають задержанню, не накладали ніяких иньших кар, особливо клятви.

Після нового декрету ті, що не мають певної відомости о задержанню, в задержанні гріхи не впадають, длятого декрет жадає від Ординариїв, аби тіж постарали ся о належите їх оголошене.

Задержане має силу так довго, як довго є конечне або пожиточне до викорінення якогось проступку або до піднесеня церковної карности. По осягненю ціли має бути усунене яко непотрібне.

II. Власть розрешати від резерватів.

Нове право постановляє, щоби комубудь і загально власти розрешати від резерватів не давати; воля однак Церкви є, щоби власть розрешати від ординариятских резерватів постійно надавано принайменше Крилошанинови Сповідникови при церкві катедральній і церквах колегіяльних, деканам поза місцем осідку Ординаржя і їх заступникам. Крім сего декани, згл. їх заступники, особливо ті, що мешкають в віддалених частях епархії, можуть бути уповаженні до субделегованя сповідників свого деканату, кільки разів зайде потреба розрешити від резерватів, але лише в поодиноких случаях, если в якімсь більше наглядім означенім случаю сповідники до них удадуть ся.

Декрет не заборонює Ординариєви уділяти власти постійно розрешати від резерватів еще і иньшим сьвященикам, бо каже, що належить сю власть уділити принайменше Крилошанинови Сповідникови і т. д., а в слід за тим уважає за вказане, щоби більшому числу сьвящеників надавати дотичну власть, але завсігди з застереженем, щоби не надавати єї *cuius et passim* — т. зн. комунебудь і загально.

III. В яких случаях устає задержане?

Після нового розпорядженя задержане устає *ipso jure*:

1. Если сповідає ся хора особа, яка не може виходити з дому, хотяй слабість не є смертна ані навіть тяжка. — Ту треба зачислити також і старих немічних людей, що приймають дома св. Тайни, дальше всіх хорих і реконвалесцентів по шпиталях і иньших заведенях. На се однак, щоби можна розрешати від задержаних гріхів вязнів по вязницях, треба мати осібну власть.

2. Если женихи сповідають ся з нагоди вінчаня (*sponsis confitentibus matrimonii ineundi causa*).

3. Если не можна просити настоятеля о власть розрешеня без тяжкої шкоди для каючого ся.

Після дотеперішної практики каючий ся, що одержав розрешене від случаїв задержаних Ординариєви длятого, що не можна було віднести ся до Ординария о дотичну власть, одержав розрешене непряме, із сеї причини мав обовязок при найблизшій сповіди сповідати ся гріхів задержаних по раз другий у такого сповідника, що мав право розрешати від резерватів, щоби одержати пряме розрешене. Після нового розпорядженя каючий ся, одержуючи розрешене від епископского резервату длятого, що не можна було

просити Ординарія о власть розрішити від резерватів „без тяжкої шкоди для каючого ся“, вже до нічого не є обов'язаний.

4. Резерват устає, если не можна просити о власть розрішення без нарушеня печати сповіди.

5. Резерват устає, если настоятель не хотів уділити власти розрішення; але в та-
кім случаю устає задержане лише на сей раз.

6. В часі пасхальної сповіди можуть безосібного уповажнення розрішати від слу-
чаїв Ординарієви задержаних парохі і ті, що самостійно виконують душпастирські дійства
(отже завідателі парохій, самостійні сотрудники і управляючі сотрудники).

7. В часі місії власть розрішати від резерватів мають лише місіонарі.

8. Если до сповіди приходить чужинець з резерватом своєї епархії, а в епархії,
в котрій сповідає ся, такого резервату нема, може його від сего резервату розрішити ко-
ждий сповідник, хотяйби дотичний каючий ся прийшов сповідати ся до чужої епархії лише
длятого, щоби одержати розрішенє.

На самім кінци домагає ся новий декрет від Ординаріїв, аби старали ся вихо-
вати духовенство в той спосіб, щоби в цілій епархії мали учених, побожних і роз'судних
сповідників так, щоби тіж могли приписувати ті самі цілючі середники напроти тяжших і
незвичайних гріхів, які тепер приписують самі Ординарії.

В той спосіб злишними стануть задержаня, які суть утяжливі і для каючих ся
і для сповідників.

IV. Гріхи задержані Ординарієви в Перемискій Епархії обр. гр.

По гадці декрету св. Конгрегації Офіціум з дня 13. липня 1916. р. постановля-
ємо, що аж до дальшого зарядженя слідуочі гріхи будуть задержані Епископскому Ор-
динарієви:

1. Добровільне чоловікоубийство.
2. Тілесне змішанє в 1-ім степені спорідненя або свояцтва.
3. Кривоприсяга в суді чи церковнім чи сьвітскім.
4. Бите батька або матери, діда або бабки.

О сих случаях Всч. оо. Душпастирі і оо. Катихити повідомлять вірних, бо сего
домагає ся найновійший декрет. Але що случай під ч. 2. не надає ся до широкого обго-
вореня на проповідниці або в школі, тому належить лише зазначити, що в той резерват
попадають ті особи, що поповняють тілесний (нечистий) гріх з найблизшими споріднени-
ми або свояками, с. є. в 1-ім степені.

V. Власть розрішати від резерватів уділяємо аж до відкликаня кождоразовим

1. Крилошанинови Сповідникови катедральної Капітули і прочим дійсним оо. Кри-
лошанам тутешного катедрального Собора, дійсним Совітникам Еп. Консисторії, що ма-
ють право засідати на консисторских засіданях з голосом рішаючим, оо. деканам і їх за-
ступникам з правом, — кілька разів сего потреба буде вимагати, — субделеговати спо-
відників свого деканату в поодиноких наглих случаях.

2. Парохам у всіх містах повітових і тих, де суть суди.

3. Настоятелям монаших церков в тутешній Епархії.

4. Вязничним капелянам.

5. Надто кромі случаїв, в яких устає задержанє ipso iure, уділяємо власть розрішати від резерватів всім сьвященикам маючим юрисдикцію в тутешній Епархії в слідуєчих случаях:

а) коли каючий ся відправляє загальну сповідь конечну або очевидно вказану з цілого життя, зглядно з кількох літ;

б) при сповідях шкільних;

в) при сповідях військових або таких, що суть покликані до війська;

г) при сповіди женщин перед пологом.

В таких случаях має сповідник заявити каючому ся, що розрішає його на підставі особлившої власти, яку отримав від Ординарія.

Видаючи повисше зарядженє, заразом заявляємо, що його обовязуюча сила зачинає ся в Неділю Сиропусну с. є. з днем 25. лютого 1917, для всіх сьвящеників і вірних тутешної Епархії.

З тим також днем відкликуємо власть розрішати від резерватів давнійше уділену кому небудь з сьвящеників чи то на якийсь означений, чи на неограничений час з виїмком висше вичислених сьвящеників і случаїв висше наведених, в котрих ся власть на дальше прислугує.

Оо. Деканам поручає ся, щоби сю справу належито обговорили з кондеканальними сьвящениками на найблизшій деканальнім соборчику.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 3. лютого 1917.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 17. цвітня

Ч. V.

Ч. 27.

Ч. 2668. Всенародний фонд ім. Митрополита Андрея гр. Шептицького для українських сиріт.

Комітет привітання Митрополита Андрея гр. Шептицького у Львові під днем 9. цвітня 1917. надіслав ту слідуєчу відозву до всего українського народу тутешного краю:

„Весняною ластівкою прилинула на нашу землю горячо вичікувана і бажана радісна вістка, що вертає з неволі до Своєї столиці Великий Князь Церкви, Галицький Митрополит, найвизначніший український Громадянин, Др. Андрій граф Шептицький.

Стояв він, як добрий Пастир, на сторожі Своєї Церкви в часі ворожого наїзду і не угнув ся перед насильством.

Кріпив душі Свого духовного стада в хвилях тревоги і не стратив віри в будуччину
Вливав у зболілі душі українського громадянства надію на красшу долю і не похитнув ся у Своїх пересвідченнях.

За се високе почутє Свого пастирського і народного достоїнсьтва опинив ся Великий Князь Церкви і Громадянин у царській тюрмі.

Нині Він на волі, а небавом завитає між нами та слезами радости окропить рідну землю і архипастирською рукою пригорне нас всіх до Свого серця.

А чим ми привитаємо Князя нашої Церкви?

Принесемо в привіті щирю любов для Його особи, глибоку пошану для Його праці, для Його посвяти і для тяжких днів мученичого життя, проведеного в неволі.

Але сего хиба за мало! На нас тяжить обовязок, пошанувати Князя Церкви даром наймильйшим Його серцю. Він був щедрим Отцем і опікуном української дитини, Він основував і удержував для неї школи, Він вивіновував захоронки та оселі, Він виводив в люди своїми засобами українські сироти.

За дари серця — відплатім серцем!

В хвилі, коли на нашій землі вирости десятки тисяч могил, коли нашою кровю орошено далекі, чужі краї, коли тисячі бездомних сиріт тиняють ся і блукають по зруйнованих оселях, на нас лежить обовязок, утворити велику, всенародну інституцію для українських сиріт, в честь Того, що на сім поли добродійности присьвічував нам великодушним приміром.

Недоля прибрала такі розміри, що не вистануть тут ні десятки, ні сотки тисяч корон. Український нарід мусить зложити що найменше мільон корон і то можливо в короткім часі, та передати його, як вічний фонд в руки нашого Князя Церкви, Митрополита графа Андрея Шептицького.

За серце — відплатім серцем!

Отрім слези военним сиротам, яких батьки упали в бою а побіч них тим дітям, яким події останних літ видерли тепле серце отця і матери та кривлю над головою!

Хоть тяжкі часи, хоть ботато сел та осель упало жертвою огню, хоть тисячі родин зруйновані, то всеж таки віримо в живучість нашого народу і тому відкликуємо ся до нього.

Нехай не буде ні одної одиниці серед мущин і жіноцтва, серед селянства, міщанства, та осьвічених духовних і сьвітських верств, якаби не докинула своєї лепти на сю велику ціль.

Для постійного збираня складок просимо завязати безпрОВОЛОЧНО по селах і містах комітети, а призбирані жертви пересилати під адресою: Товариство „Дністер“, вкладкова книжочка ч. 10300.

Нехайже кождий складає свій даток для українських сиріт, в імя української ідеї, для культурного розвитку нашої землі, в ціли пошани нашого Князя Церкви!

А відкликуємо ся не тільки до тих, що остали дома, але і до тих, що по стрілецьких ровах стоять на сторожі наших народних придбань і нашої долі в будуччині!

Діло, до якого звиваємо весь український нарід, є великої ваги і гідне імени Митрополита графа Андрея Шептицького.

Нехайже одно довершить ся скоро і щасливо, Богу на славу, а Україні на пожиток!

У Львові, дня 9. цвѣтня 1917.

Почетна Президія:

Олександр Барвінський, о. Андрей Білецкий, Др. Кость Левицький, Евгенія Макарушкова, Др. Евген Олесницький, Юліян Романьчук, Михайло Стефанівський, Мирон Тарнавський, Др. Стефан Федак, О. Іван Чапельський, Лев Шехович.

Комітет:

Блянка Баранова, Др. Стефан Баран, Наталія Барвінська, Ольга Бачинська, Др. Володимир Бачинський, Евгенія Бергановська, Др. Михайло Волошин, Др. Теодозий Воевідка, Др. Евген Гвоздецький, Евгенія Гриньовська, О. Юліян Дзерович, Йосиф Доманик, Йосиф

Дрималик, Ольга Корінцева, О. Теодозий Лежогубський, О. Василь Лициняк, Зенон Лукавецький, Др. Остап Макарушка, Володимир Масляк, Софія Олесницька, Михайло Павлишак, О. Ілярій Панківський, Др. Володимир Пежанський, Др. Володимир Ривюк, Емілія Стернюкова, Др. Кирило Студинський, Марія Федакова, Мірон Федусевич, Яків Яцкевич“.

Еп. Ординаріят плекає миле переконанє, що вість о освободженю нашого возлюбленого Князя церкви з неволі і о сподіванім Його повороті до столиці Митрополії радостію наповняє серця всіх вірних тутешної епархії від мала до велика без ріжницї стану.

Богу Всеблагому належить ся усердна подяка за вислуханє наших спільних горячих молитов о свободу для верхового князя церковної провінції!

До Милости Божої заносім еше мольби о щасливе перебуте далекої поворотної дороги нашого Архипастиря до Свого духовного стада і о обильні благодати для Него до дальшої праці для добра гр. кат. Церкви і нашого народа, бо время є люте!

Повисша так взнесла, горячою синівскою любовю, преданностию та вдячностію ко Возлюбленому Князеві нашої церкви навіяна відозва Комітету привитаня Його Ексцеленції Митрополита Кир Андрея радостним відгомонам влучає до сердець всіх вірних тутешної епархії. Імя сего правдиво великого Князя церкви, Мужа повного заслуг, Страдальця за віру католицьку, преданність для Височайшого Дому Габсбургів і любов до українського народа є відоме кожній одиниці рускій навет і малій дитині, є славнозвісно в нашій монархії і за єї преділами. Імя Митрополита Андрея в історії гр. к. церкви і нашого народа за дотепер положені заслуги і перенесені мученичі злидні золотими записанє буде буквами!

Обовязком проте всего нашого народа єсть не лише гідно повитати нашого Найдостойнішого Князя церкви, але в лиці сьвіта і історії зложити сьвітлий і вікопомний доказ нашої глибокої пошани і незатертої вдячності для Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея.

„Громада великий чоловік“ каже наша пословиця. Тож і громада українська при належнім відчутю святої справи зможе за Божою помічю намірене богоугодне діло, о яке ходить, доворшити в славу Божу, добро гр. к. церкви і лучшу будучність народу!

Поручаємо проте Всечесному Духовенству в найблизшу неділю чи свято по полученю предлежачого нашого рішеня тоє в кожній церкві підчас Богослуженя, найлучше по проповіді, вірним відчитати і заохотити їх до складаня жертв на „фонд ім. Митрополита Андрея гр. Шептицького для українських сиріт.“

В тій самій ціли зволить Всечесне Духовенство чим скорше заняти ся завязанєм по всіх селах і містах тутешної епархії комітетів до збираня в мові будучих жертв всіми дозволеними способами у всіх верств нашої суспільности а в церквах при відправі святочного Богослуженя або спеціального акафісту чи молебна на інтенцію Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея збирати лепти на сей всенародний фонд.

Також брацтва церковні і управи церковних скарбон зволють по можности причинити ся до збільшеня сего фонду.

Призбирані жертви належить пересилати під адресою: Товариство „Дністер“ у Львові — вкладкова книжочка Ч. 10.300.

О розвиненій діяльності в тім напрямі, еї успіхах і доконаній посилці грошевій Всечесне Духовенство зволить предкладати ту точне справоздане.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 10. цвітня 1917.

Ч. 28.

Ч. 2776. О повороті Високопреосвященного Митрополита Ексцеленції Андрея графа Шептицького до рідного краю з пліни російської.

Радісною відомостею ділимо ся з Всч. священством і вірними цілої Епархії.

За милостивим вставленем ся Їх Святости Папи Римского Венедикта XV. відзискав свободу і вертає до рідного краю наш Митрополит Ексцеленція Андрей граф Шептицький.

Всевишньому Богу належить принести благодарственні моленя, що вислухав благальні прошеня наші, а Святійшому Отцу подякованя искренні за ласкаве посередництво, що князь церкви вертає до нас і свого народа, котрий цілим полюбив серцем і для добра тогож так много потрудив ся.

День приїзда до нас Їх Ексцеленції подасть ся в своїм часі до відомости а тепер поручаєм Всч. Священству тую радісну вість оголосити в своїх парохіях і завізвати тих, що при желізничі з Кракова до Львова суть положені, щоб довідавши ся одни і часі переїзда Їх Ексцеленції Високопреосвященного Митрополита процесіонально під проводом своїх душпастирів при торах колійних або на самих стаціях згромадили ся і в часі переїзда свою радість привитальну поклонами хоругов і других знамен і возкликом многолітсвія заявили.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 16. цвітня 1916.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 23. цвітня

Ч. VI.

Ч. 29.

Ч. 2891. Нормальні дні з нагоди імянин і уродин Її Величства Цісареві.

Вис. ц. к. Міністерство віроісповідань і просвіти під днем 21. цвітня 1917.
Ч. 1465 зауділило ту слідуюче:

„Seine k. u. k. Apostolische Majestät haben allergnädigst anzuordnen geruht, daß der Namens- und der Geburtstag Ihrer Majestät der Kaiserin (27. April und 9. Mai) durch Beteiligung der Behörden an den offiziellen Hochämtern, beziehungsweise den sonstigen kirchlichen Feierlichkeiten und durch Gewährung der Schulfreiheit zu begehen sind.

Das Ordinariat wird ersucht, im Sinne dieser Allerhöchsten Schlußfassung wegen der Abhaltung feierlicher Gottesdienste an den genannten Tagen die unterstehende Geistlichkeit umgehend entsprechend anweisen zu wollen. Der Minister für Kultus und Unterricht: Hussarek.“

Повисний рескрипт уділяє ся Всеч. Духовеньству до відомости і точного виконання.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 23. цвітня 1917.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 22. мая.

Ч. VII.

Ч. 30.

Ч. 2630. В справі літного часу в р. 1917.

Висока Президія ц. к. Намісництва під днем 27. марта 1917 ч. 6634/пр. звернулася тут з слідуєчим письмом:

В вістнику законів державних з дня 18. марта 1917, Ч. 115, оловіцено розпоряджене цілого Міністерства з дня 9. марта 1917, котрим заводить ся також в сім році літний час від понеділка 16. цвітня 1917 до понеділка 17. вересня 1917 в наслідок пересуненя часу о одну годину.

Відповідно до того пересуне ся годинники дня 16. цвітня 1917 після дотеперішного числення часу о годині 2-гій рано о одну годину наперед, а дня 17. вересня після заведеного сим розпорядженем окремого числення часу (літного часу) о годині 3. рано о одну годину назад.

Супротив того, що дня 17. вересня 1917 година від 2 до 3 рано повторить ся два рази, одержить для оминеня похибок перша година від 2 до 3 додаток А, а друга година від 2 до 3 додаток Б.

Зміну часу в ночі з неділі на понеділок і межі годиною 2 і 3 рано установлено в порозуміню з ціс. нім. Правительством з уваги, що в сій годині залізничий рух є найменший, отже се заряджене найлекше дасть ся увести в жите.

Про се маю честь повідомити Всесвітлійний Ординарият в наслідок рескрипту Пана Міністра внутрішних справ з дня 16. марта 1917, Ч. 10943, в слід тут. письма з дня 22. цвітня 1916, Ч. 6102/пр. з просьбою о виеднане по мисли того письма дальших відповідних заряджень. За ц. к. Намісника: підпис нечительний.

Отсе подаєсь Всч. Духовеньству до відома wraz з порученем, аби поучило о сім підчинених вірних.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 9. цвітня 1917.

Ч. 3167. О забезпеченю церковей і будинків парохіяльних від огню.

Дійшло до відомости Еписк. Консисторії, що велика часть парохіяльних Комітетів від часу вибуху війни залягає з заплатаю премії за забезпечене церковей і парохіяльних будинків мимо кількарразових упімнень дотичного товариства забезпечень і розпоряджень цілого ц. і к. Міністерства з 22. XII. 1915. р. В. з. д. 385 і з 28. XII. 1916. В. з. д. 423, якими премії за забезпечене від огню в цілости зістали виняті з під мораторії. Наслідком проволоки в заплаті премії, Комітети ті наражені суть на случай пожару на великі страти, бо на цілковиту відмову відшкодованя, а годі жадати від товариства забезпечень в такім случаю виплати в дорозі ласки, бо ж і товариства ті понесли і так із наслідків війни діймаючі страти, а самі залеглости премії виносять вже міліонові квоти. Крім того церкви і будинки парохіяльні забезпечені суть звичайно на високі квоти — кілька, кільканайцять або кількадесять тисяч корон, котрі товариство забезпечень в разі незаплатеня премії ані не обовязане, ані не може після виразьних приписів статута виплатити, ані не посідає на тільки фондів, щоби могло се учинити а если в якімсь виімковім случаю розходить ся о узгляднене шкоди в дорозі ласки, то знову кожде товариство забезпечень є радше склонне виплатити кільком погорільцям-селянам по кількасот корон, як узгляднити одно відшкодоване на кільканайцять тисяч корон.

Во виду тих тяжких послідствій, які з неплатеня премії за забезпечене від огню церковей і будинків парохіяльних для Комітетів парохіяльних впливають, як і во виду відвічальности їх супротив в повній силі остаючого закону краевого з дня 31. грудня 1888. р. В. з. д. 96 (Ч. I. Вістн. Епарх. з р. 1889.), Епископска Консисторія з покликком на свої розпорядження з дня 25. листопада 1911. Ч. 7166 (Ч. XIII. Вістн. Епарх. з 1911 р.) і з 12. листопада 1912. р. Ч. 6624 (Ч. XII. Вістн. Епарх. з 1912. р.) видить ся приневоленою поручити:

1. Всім Всч. оо. Деканам, щоби справу безусловного обовязку забезпеченя всіх церковей і будинків парохіяльних в тутешній епархії від огню поставили до обговореня на найблизшій соборчику деканальнім, опираючи ся на загальнім обовязку кожного душпастиря дбайливости і стараня про цілість і ненарушимість церковного і парохіяльного майна.

2. Поручити всім оо. Душпастирам, ужити цілого свого впливу, щоби Комітети парохіяльні забезпечували всі церкви і будинки парохіяльні — по можности також школи, читальні і будинки громадські в одинокім нашім народнім товаристві „Дністер“, яке річно жертвовало і жертвує поважні квоти на найблизші нам цілі релігійні, церковні і народні і тим способом дали доказ солідарности і карности священничої і народної межі собою а наслідованя гідний примір своїм парохіянам.

3. Там, де Комітети парохіяльні з якої небудь причини прим.: брак комплекту, недбалість і т. п. не зможуть дорогою законної ухвали бюджету достарчити потрібної готівки на заплачене премії, поручає ся оо. Душпастирам подбати хотяйби дорогою складки

добровільних жертв о потрібну квоту на заплату премії не тільки біжучої, але і всіх залеглих від вибуху війни.

4. Поручає ся всім оо. Душпастирям совістно розважити, чи ввиду зростаючих неустанно цін будівельних матеріялів не належалоби забезпечені вартости церквей і будинків парохіяльних відповідно піднести, так щоби на случай пожару за отримане відшкодоване можна властиву ціль забезпеченя досягнути т. є погорілі обекта відбудовати.

5. Вкінци поручає ся всім Всч оо. Деканам зажадати від підчиненого Собі Духовенства парохіяльного до 30. червня с. р. включно, точних звітів пояснюючих, котрі церкви і будинки в парохії, в котрім товаристві і на яку квоту зістали убезпечені і за котрий час премій асекураційні та з якої причини залягають.

Звіти ті з своїми увагами що до поодиноких парохії предложать ту Всч. оо. Декани найдалше до кінця місяця липня с. р.

Від гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль дня 10. мая 1917.

Ч. 32.

Ч. 3328 і 3387. Запросини до підписки VI. австрійскої воєнної позички.

На основі ціс. розпорядження з 4. серпня 1914, В. з. д. ч. 202 про Кредитові операції для покритя видатків на надзвичайні війскові зарядження з причини воєнних заколотів видає ся на Шесту австр. воєнну позичку: I. вільну від податків 5½%-ову державну позичку і II. вільні від податків 5½%-ові державні скарбові бони, спдатимі 1. мая 1927.

I.

Записи державної позички ділять ся на серії по 5.000.000 Корон і виготовлені будуть в частях по 50, 100, 200, 1.000, 2.000 10.000 і 20.000 Корон. Звучать они на посідача і опроцентовують ся по 5½% на рік. Відсотки від записів довжних по 100 К. вище виплачувати ме ся в піврічних ратах 1. цвітня і 1. жовтня кожного року з долини а відсотки від записів по 50 К. в цілорічних ратах 1. цвітня кожного року з долини. Цілу позичку сплачує ся в поіменній вартости і уморює ся в літах 1923 до 1957 включно на основі вильосовань цісля серії; льосоване відбувати ся буде кожного року в жовтню почавши від 1922 р. а сплата записів наступить 1. цвітня, що слідує по вильосованю. Вильосовані серії оповіщувати ме ся що року по тягненю разом із листом тих серій, з котрих лишили ся ще несплачені останки. Відсотки як і записи довжні сплачує ся без ніякого потручення на податки, належитости і т. п., купони задавнюють ся протягом шістьох літ а вильосовані державні записи довжні протягом трийцятх літ від речинця їх платности.

II.

Вільні від податків 5½%-ові державні скарбові бони звучать на посідача і виготовлені будуть на части по 1.000, 5.000, 10.000 і 50.000 Корон. Відсотки виплачувати ме ся в піврічних ратах 1. мая і 1. падолиста кожного року з долини, позичку бонів скарбових сплатить ся 1. мая 1927. Відсотки як і позичку звертає ся без ніякого потручення

на податки, належитости і т. п. а правіж з державних скарбових бонів погасає наслідком задавнення: що до відсоток протягом шістьох літ а що до бонів до тринадцят літ почавши від речинця платности.

Підписки обох сих родів VI. позички воєнної починає ся 10. мая 1917 а закриває ся в п'ятницю 8. червня 1917 о 12. годині в полудни.

Позичку підписувати можна в ц. к. уряді поштової щадниці у Відни, у всіх ц. к. поштових і податкових урядах, в австро-угорскім банку, в рускій щадниці в Перемишлях, в гіпот. земельнім банку у Львові і у всіх більших банках і їх філіях в цілій Австро-Угорщині.

Для підписки мають стійність слідуєчі услівя:

1. Підписна ціна виносить: за $5\frac{1}{2}\%$ -ову державну позичку по $92\cdot50\%$;
за $5\frac{1}{2}\%$ -ові держ. скарбові бони по 94% .
2. Підписує ся при помочи взірця зголошення, яких дістане ся безплатно в кождім банку, щадниці, уряді поштовім або податковім.
3. Позичку приділює ся як найскорше по закритю підписки.
4. Ціну закушна платить ся в разі підписки до 200 К. при зголошеню в повній квоті. При підписках понад 200 Корон треба вишлачувати при зголошеню 10 від ста поіменної вартости, опісля 7. липня 1917 і 7. серпня 1917 по 20 від ста, 7. вересня 1917 25 від ста, а 8. жовтня 1917 решту припадаючої вартости.
5. Записи має ся відбирати в місци доконаного зголошення. Поки не будуть виготовлені окончні записи довжні, видає ся підписникам на їх жаданє тимчасові посьвідки, які вимінит ся в своїм часі на окончні записи довжні без жадного почислюваня належитости.
6. Австро-угорскій банк і Каса воєнних позичок дають за зложенем облігації сеї воєнної позички або тимчасових посьвідок на ручний застав позички аж до 75 від ста поіменної вартости за відсотковою стопою, зниженою о $\frac{1}{2}\%$. Та пільга остає в силі на час теперішного привилея австро-угор. банку значить аж до 31. грудня 1917. Крім того дають оба згадані заведеня позички по офіціяльній відсотковій стопі також і на инші вартостеві папери в застав, о скілько квота позичована служити має на сплату підписаної VI. воєнної позички.
7. Правительство дбати буде, аби ті пільги (під Ч. 6. висказані) признав австро-угорскій банк і Каса воєнних позичок і по упливі теперішного привилею т. є від 31. грудня 1917. і то дня обох родів сеї позички воєнної аж до р. 1922 — зглядно 1920.
8. Каса державних позичок має власть давати позички також і на застав гіпотечних домагань, які дають законну безпеку після § 1374 зас. кн. гор. зак.

Зі згляду на високопатриотичну ціль сеї позички Еписк. Консистория поручає Всч. Духовенству як найгорячіше, розвинути зі своєї сторони як найуспішнійшу акцію і не тільки як найвидатнійшу участь в той позичці самому взяти, але так з амвони в цер-

кві, як і при кожній іншій спосібности заохотити своїх парохіян і поодинокі товариства в парохії до численного уділу в субскрипції і буги їм в тій справі помічними.

Від гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль дня 15. мая 1917.

Ч. 33.

Ч. 3318. Найдений хлопчик.

Український епархіальний Комітет опіки над воєнними сиротами у Львові, Ринок 36 звернувся тут під днем 7. мая 1917. з слідуєчим письмом:

„В половині лютого с. р. появилсь в однім з польских львівских дневників ось таке оголошене: Найдений хлопчик. Між 10—14 вересня 1914. р. по битвах між Яновом, а Городком, найдено на полях битви хлопчика з ясним волосем і синими очима, який мав тоді 2—3 роки, привязаного в вереті на плечах убитої женщины в середнім віці, що мала обтяти пальці. Хлопак уміє тільки подати, що его родичі робили щітки і пасли гуси. Походить мабуть з дальших околиць, тому що в сусідстві місця иайденя не є знаний, привезла його до Львова Сестра Червоного Хреста. Тепер находить ся у Пелягії гр. Скарбек в Криниці, куди належить зголошуватись, зглядно подати інформації.

Підписаний Комітет просить отсим уклінно о ласкаве поміщене повисшого оголошеня в епархіальних Відомостях, може хто з Всч. Духовенства буде міг подати якісь близші дані про згаданого хлопчика, який — після всякої правдоподібности є нашото обряду і повинен би виховуватись в однім з наших захистів. — Львів дня 7. мая 1917. Український епархіальний Комітет опіки над сиротами у Львові Ринок 36.“

Отсе подаєсь до відомости Всч. Духовенства з тим, що евентуальні близші інформації про дотичного хлопчика належить подати висше згаданому Комітетови.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 11. мая 1917.

Ч. 34.

Ч 2935. Пригадує ся поклик о жертви на будову каплиць.

Покликами з дня 15. жовтня 1915. Ч. 2156 (Вістн. ч. V/915) і 26. цвѣтня 1916. ч. 3241 (Вістн. ч. V/916) візвала Епископска Консисторія Всеч. П. Т. Духовенство о збиране жертв на відбудову понищених через війну церков, зглядно на будову богослужебних каплиць.

Впланувші доси на сю ціль жертви суть однак на великі потреби епархії за малі вже на вичерпаню. З увагу на велику вагу церкви чи каплиці у так многих місцевостях, що від трех літ позбавлені божого дому, відзиває ся Еписк. Консисторія втрете до

Всеч. оо. душпастирів з пригадкою, щоби заняли ся як найревнійше збиранєм жертв на згадану ціль. Особенно відносить ся сей поклик до сих парохій, що доси ще не надіслали своїх жертв і взиває їх, щоби тепер поспішили з своїми лептами. Рівночасно пригадує ся рішене, що богатші церкви мали зі своїх скарбон уділити одноразову підмогу на ціли будови каплиць і взиває ся дотичні парохії о виконане сего рішеня.

Еп. Консистерія поручає Всеч. оо. деканам припильнувати справу збираня жертв у своїх деканатах, при кожній нагоді єї пригадувати і мати докладну евіденцію, щоби всі парохии в інтересі сьв. обряду і духовних потреб народу розвинули як найусильнійшу діяльність в тій справі.

Жертви треба присилати до Еписк. Консистерії.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 19. мая 1917.

Ч. 35.

Ч. 3325. В справі віддання церковних металевих знарядів на воєнні ціли.

З покликом на тутешнє рішене з д. 3. лютого 1917, Ч. 808 (Вістник ч. II/1917) подає ся до відомости Всеч. парохіяльному духовеньству, що, по мысли письма ц. к. краєвого консерваторского Уряду в Кракові з 7. мая 1917, ч. 247 належить прийняти при віддаваню сих знарядів такий спосіб діланя:

I. Всеч. парохіяльні Уряди мають спорядити докладні викази металевих церковних предметів, які повинні бути вилучені від реквізиції і переслати їх посредством деканальних Урядів до ц. к. Краєвого консерваторского Уряду в Кракові (Łobzowska 4), котрий заосмотрить їх у відповідні клявзулі і відтак зверне.

II. В тій ціли належить обняти окремим виказом предмети з цини, а окремим предмети з міді, мосяжу і бронзу.

1.) Предмети з цини. Сей виказ має обнимати всі предмети з цини (свiчники, ампулки, пушки, умивальнички, посудини, мирниці і др.)

2.) Предмети з міді, мосяжу і бронзу. У сiм виказі мають бути виказані лиш предмети неоздобні, котрі однак з причини памяткової вартости, історичної, (прим. стилеві бронзові свiчники) повинні бути безусловно збережені. Натомість не треба виказувати предметів артистичної вартости, так старих як і нових, бо сии виразно суть звільнені від реквізицій як: монстранції, чаші, реліквіярі, кадильниці, розпятя, ампулки, оздобні свiчники, всілякі статуетки, корони образів Преч. Богоматери.

III. Викази мають бути споряджені в такий спосіб: На горі назва парохіяльного Уряду і політичного повіту. Заголовок: Виказ металевих предметів з цини (згл. міді, мосяжу або бронзу), які мають бути увільнені від реквізиції з причини їх історичної або артистичної вартости.

Виказ належить поділити на такі рубрики:

1. Число порядкове, яке треба також наклеїти при помочи картки на дотичних предметах.

2. Рід предмету.

3. Число однакових предметів (прим. свічників).

4. Короткий опис (вид) рід орнаментациї. написи.

5. Приближені дати.

6. Міру (вис. і шир. в см.)

Пожадане було би долучене рисункових шкіців або сьвітлин.

Звертає ся увагу, що тільки письменні посьвідки зі сторони п. к. консерваторского Уряду, або єго уповажнених заступників мають обовязуючу силу для реквізиційних комісій.

Щоби тому ззпобігти уменшеню церковних скарбів штуки, яких збережене так для церкви як і для народної культури єсть великої ваги, приказує ся Всеч. деканальним і парохіяльним Урядам докладно примінити ся до сего розпорядку і єго безприволочно виконати. Всеч. оо. декани мають зараз зарядити у своїх деканатах все, що в тій справі вказане.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 19. мая 1917.

Ч. 36.

Ч. 2502. Виказ жертв (в коронах) вплинувших на „Сиритский Захист“ в Перемишли (від 1. січня 1917 по конец марта 1917).

Зібрали в парохіях, зглядно громадах слідуючі Всч. Уряди парох.: в Бірчи 100, в Чорній 20·20, в Вовчім 15, в Дністрику дубовім 40, в Брониці 30, в Варяжи 7·49, в Буцові 57, в Трійці 20, в Молошковичах 25, в Осердові 100, в Лужку дол. 100, в Тиряві сільній 50, в Бонарівці 47, в Сурохові 81, в Залісію 100, в Вацовичах 15, в Тулиголовах 77, в Пралківцях 21·60, в Дроздовичах 22·18, в Зоротовичах 33·89, в Поворознику 20, в Явірках 30, в Борині 100, в Соколиках 84, в Бортнім 64, в Мацині вел. 27, в Радоцині 20, в Ліщаві гор. 4, в Ювірцях 25, в Комарні 169·54, в Білинї вел. 100, в Гаях нижних 20, в Тиличи 40·40, в Бортнім 86·74, в Команьчи 50, в Одреховій 25, в Ясениці 250, в Варяжи 7·32, в Трепчи 22, в Лютовисках 24·77, в Дорогошеві 93·50, в Більчи 52·16, в Жегестові 57·09, в Ванівці 32, в Гаях вижних 50, в Нагачеві 50, в Наконечнім 44, в Лазах 102·80, в Порохнику 15, в Теглові 20, в Старій Соли 61·70, в Войковій 20, в Селисках 111, в Ялинї 50, в Ляшках довгих 50, в Лабовій 53, в Нижанковичах і Клоковичах разом 352·40, в Жукові 53·44, в Конюшках Королів. 55, в Чорній 40, в Матієвій 20, в Віслоку виж. 18, в Волосткові 20, в Куличконі 17·36, в Устриках дол. 30, в Вовчу 20, в Варяжи 235·60, в Кунині 100, в Корениці 40, в Радиничах 29·80, в Чижевичах 11·08, в Підлісках 48, в Вишенці 19·40, в Черневі 65, в Буховичах 129·75, в Чишках 60, в Пакости 65·35, в Мостисках 46·13, в Ляшках гостинних 82, в Соколї 30,

в Боляновичах 112, в Радохонцях 20, в Годині 26·20, в Цдвіржи 10, в Крехові 86, в Лежайську 50, в Луковім 100, в Дошниці 28, в Михайлевичах 10, в Нисмичах 15·37, в Кобильниці руск. 30, в Строневицах 16, в Ластівках 50, в Коровиці 10, в Борових 30·28, в Лівчицях 25, в Хлипчях 39·20, в Постолові 50, в Мацошині 46 і в Морохові 28

Дальше жертвували 1) *Церкви*: Катедральна в Перемишлі за січень, лютий і март по 100 К. разом 300 К, в Боршевичах 25, в Пацьковичах 25, в Библі 25, в Ославиді 30 і в Чистогорбі 20 К. 2) *Громади*: Поздзяч 49, Вірхомля 50, Чернева 65, Ганковичі 80, Білцирева 17, Фльоринка 36, Воля мнгова 20, Арламівська Воля 10. 3) *З коляди*: Учен. гімн. Юрій Солтикевич в Сяноці 30, Ст. Терлецький в Тустановичах 18·10, в Корманичах і Аксманичах разом 100, в Поздзячі 10·40, в Тустановичах 101·50, в Ріпчицях 40, в Бушковичах 20, в Кіньскім 50. Дівоче Брацтво в Бортятині 20. Зоня Косонька з VI кл. ліц. в Заліській Волі 73·30, П. П. Марія Теличка і К. Янковська в Балигороді 60, в Кропивнику нов. 122, в Кропивнику стар. 150. Титулом *членської вкладки* надіслали по 6 К.: П. Т. III. Волод. Волянський, П. Кульчицький, П. Левицький, о. І. Савицький, А. Муссаковський, В. Козакевич, М. Стажинська, ралн. Вас. ІЩербатюк, о. Андр. Михаліха, о. Мих. Зубрицький, о. Др. В. Пинило, п. Олекс. Кишакевичева, о. Ст. Мацюрак, п. дир. О. Ярема, п. Др. Т. Кормош, о. Андр. Борисевич, о. Г. Царевич, о. Ілія Ткачук, о. П. Андрейчук, о. В. Сологуб, о. В. Жук, о. А. Кочиркевич, о. Мих. Лев, о. В. Кравич, о. А. Лотоцький, о. М. Наклович, Церков в Мостисках, о. Ів. Карпевич, о. А. Чапельський, о. Н. Івановський, о. Мих. Городиский, о. Ів. Ліциньський, о. А. Чапельський, о. В. Кордасевич, о. дек. К. Федорович, о. дек. А. Хтей, о. П. Смик, Церков в Кропивнику нов., Церков в Кропивнику старім, о. А. Ядів, о. Т. Німилович, о. А. Слоньський, о. Н. Іванусів, о. Г. Калужняцький, о. О. Мизь, о. І. Рудавський, о. М. Журавецький, о. В. Мацюрак, о. С. Круцько, о. Д. Бахівський, о. П. Кикта, о. Я. Мухнацький, о. Р. Стеців, п. Олена Стеців, о. І. Пляцко, п. Ольга Пляцко, п. Ол. Кічак, Церков в Дошниці, Церков в Крампній, Церков в Котани, о. прал. К. Селецький, о. Ів. Білик, Церков в Тарнаві вижн., Церков в Тарнаві нижній, Церков в Соколиках, о. Вол. Венгринович, Церкви в Мацошині (12) і Сопошині, Кружок „Сільський Господар“ в Мацошині, Марг. Кравс, о. кат. Ст. Білинський і ВП. Ірена Білинська. По 10 К. надіслали: П. Т. о. Андр. Прухницький, о. дек. А. Ковальський, о. К. Миколаєвич, о. А. Возняк і П. Ол. Волянська; 7·50 зложив п. М. Кебузинський, 7 п. І. Поповський, 5 о. О. Малецький, 4·50 надіслав о. С. Борис, по 4: о. Мих. Комарницький і Т. Феданяк; по 3: П. Т. В. Зубрицький і о. Гр. Качмар; по 2: П. Т. Т. Ілевич, о. Ст. Гарасовський (2 рази), о. Митрополит, Достохова В. Березанський, О. Бойцун, Т. Залеський, Яр. Хомицький; по 1·50: П. Т. Т. Барусевич, Ф. Сілецький, О. Ціпановська, О. Шафранська, о. Юл. Татомир, Др. Л. Хомицький і Др. К. Шпрінгер; по 1: п. А. Аліськевич, А. Сабат і майор Тофан; по 50 с. П. Т. І. Білинський, П. Голованець, М. Демчук, о. О. Мартинович, М. Марко, майор Тофан, Е. Форостина, І. Білинський, о. О. Мартинович, і Е. Форостина; 12 К. за 1916 і 1917) надіслала п. Катарина Голембйовська з Сопошина. Ріжні жертви вплинули надто від: Філ. Комітету опіки над сиротами в Підбужу 125, о. Ів. Полянського 5, о. Ів. Заяця 100, Ученики укр. гімназії в Перемишлі 30, Каса задатк. в Радимні 100, Уряд декан. Мушинський 60, о. Т. Дяків 7, учен. ліц. в Перемишлі Зофія Ціжман зі збірки 38, парохіяне Бабини і Пи-

няни 194'80, парохіяне з Боратина (к. Ярослав) 4, з Мокрян 30, з Дмитрович 50, о. Мих. Лев 25, о. пос. Ст. Онишкевич з Купнович 50, о. Ст. Білинський з Мацошина 25, п. Генрик Блят 60, о. Мих. Фуглевич 48'33, о. дек. Вас. Фартух 20, о. дек. Евг. Омелянський 10, о. Ром. Стецев 200, Президія ц. к. Краєв. Суду від гал. запомогового Комітету 10.000, парохіяне в Ляшках завяз. 30, в Новосілках 30, о. І. Туна з Чорної 30, о. С. Кульчицкий в Воцанцях 166'60, о. Салук з Белза 30, о. В. Коньчило 40, о. Гр. Калимон з Ришк. Волі 30, о. А. Малярчик з Ванівки 20, філ. Комітет в Підбужу 29 і 23, о. проф. І. Савицкий 37 76, о. дек. Вол. Ясеницкий 30, О. Галавін 37, о. І. Яремко 20, Народний Дім в Мостисках 100, Заряд школи в Старяві 34'52, Заряд школи в Годинях 20, п. Качмар Марія 10, о. дек. Мих. Дороцкий 39'30, п. Др. Кароль Давидович 10, о. Л. Пясецкий 20, о. Е. Спрись 15, о. В. Кондрацкий 20, о. Ант. Савчин збірка при виплаті причинків війскових в Лівчи 340, і філ. Комітет опіки над сиротами в Підбужу 91.

Від Виділу товариства „Сирітский Захист“

в Перемишли 31. марта 1917.

О. ЯРЕМА

О. ШАФРАНЬСКА

скарбники.

Висказуючи повне признане і заслужену подяку всім П. Т. громадам, церквам, школам, товариствам і поодиноким жертводателям за надсилані лепти для ратованя молодого покоління нашого народу безталанного, Еписк. Консисторія взиває всіх Вп. ОО. Духовних щоби не уставали в ревности своєї в тім богоугоднім ділі милосердія і любови для рідного народу свого і не тільки самі вступали в члени товариства „Сирітский Захист“ але і других громадно до него притягали, най не буде в нашій епархії ні одного священика, ні одной церкви, ні одной громади, ні одного товариства, щоби не брали собі за честь і обовязок народний в тій тяжкій годині причинити ся своєю вкладкою членською до поширення великої ідеї „ратувати від загуби будучність і надію народу свого“ его нещасні сироти. Вкладка членська виносить річно 6 К. котрі можна сплачувати в кварталних ратах по 1'50 К. або місячних по 50 с. а для догіднійшої пересилки узбираних жертв і членських вкладок залучаються рівночасно чеки ц. к. поштової щадниці завязавшого ся в тій ціли під покровительством Еписк. Ординаріату товариства на статутах „Сирітский Захист в Перемишли“, які для упрощеня діловодства упрашає ся від тепер уживати місто поштових переказів.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 5. цвѣтня 1917.

Ч. 37.

Ч. 3321. Поміч для литовського народу.

До народів, котрі в найбільшій мірі потерпіли в наслідок теперішньої страшної війни, належить і нарід литовський. Міста і села литовські лежать по найбільшій часті в руїнах. Нарід криє ся по печерах. Ріля не упрваляє ся. А що Литовці живють перева-

жно з рилі, можна собі уявити, яке нужденне їх положенє. Тож не дивота, що литовські єпископи вислали відпоручника до св. Отця Папи Бенедикта XV., щоби представив Йому сумний стан литовського народу і просив о поміч. І св. Отець, хоч сам убогий, жертвував для Литовців 20.000 ф'ранків, а при тім дозволив згаданим єпископам звернути ся до християн католиків цілого сьвіта з просьбою о надсиланє жертв.

Користаючи з сего позволеня звернулись литовські єпископи помежи иншими і до нас з цисьмом, в котрім просять, щоби ми зарядили в наміреню їх нещасливого, горем прибитого народу богослуженє, в часі котрого зібрано би жертви в ціли улєкшеня його долі.

Вправді наш нарід є дуже убогий і сам потребує помочи, мимо сего однак є надія, що послідною лептою поділить ся з литовським народом, з яким в давнині через довші літа був тіснійше звязаний.

В виду сего заряджуєсь ось що:

В одну з довільно вибраних неділь по співаній Службі Божій відправлять Всч. оо. Душпастирі параклис до Матери Божої в наміреню литовського народу, а опісля зберуть жертви для тогож народу, котрі належить прислати до канцелярії Еп. Консистерії, з відки їх вишле ся на місце призначеня.

В неділю перед тим належить згадану відправу заповісти і заохотити нарід до складаня жертв.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 22. мая 1917.

Хроніка.

Некрольоґія.

- о. Романовский Василий парох в Угнові уп. 18/2 1917.
- о. Созанський Вінкентий парох в Исаях уп. 1/3 1917.
- о. Полянський Олімп парох в Юрівцях уп. 13/3 1917.
- о. Копистяньський Григорий парох в Слітниці уп. 3/4 1917.
- о. Павловський Константин парох в Сухій Воли уп. 8/4 1917,
- о. Лавровський Антоний парох в Болєхівцях уп. 29/4 1917.

Души їх поручають ся молитвам Всч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 22. мая 1917.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульній.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 5. червня.

Ч. VIII.

Ч. 38.

Ч. 3401. Покаянне богослуженє в честь Пресв. Христового Серця.

Президія Епископских Конференцій віднеслась до всіх Ординариятів в Австрії, щоби в ціли відновлення християнського духа, упрощеня скорого мира і корисних жнив зарядили девятидневне покаянне богослуженє в честь Пресв. Христового Серця безпосередно перед Празником і на сам Празник Тогож Найсолодшого Серця.

Дотичне бажанє Президії Епископских Конференцій всім нам мовби з під серця взяте, бож кождий відчуває, що хиба лише одно Боже Милосердіє може положити таму теперішній страшній різни і зробити кінець тяжкій нужді, яка огорнула майже цілий світ.

В виду сего Еп. Ординарият заряджує слідуєче:

Почавши від дня 16. червня (н. ст.) с. р. до 24. включно належить кождого дня вечером відправити Акафіст до Пресв. Христового Серця, а опісля разом з народом відспівати благальну пісню: Святий Боже....

Порадно би було по кождім таким богослуженю виголосити відповідну коротку промову до народа.

В посліднім дни с. є. 24. червня (н. ст.) с. р. відправлять Всч. оо. Душпастирі Службу Божу при виставлених Найсв. Тайнах; в часі котрого виголосити належить проповідь о превеликій любови Спасителя до нас, а по Службі Божій відмовити разом з народом молитву о мир, уложену св. Отцем Папою Римским Венедиктом XV.

Вірних належить заохотити, щоби як найчисленнійше приступали в тих днях до св. сповіди і причастія і вписували ся до Товариства Апостольства Молитви.

Де би заходила неможливість в будні дні зібрати нарід на богослуженє, там належить ограничитись на 2 дні, а іменно на Празник Пресв. Евхаристії с. є. дня 17. чер-

вня н. ст. і на день 24. червня н. ст., а народови поручити, щоби в прочі дні кожда родина спільно в згаданім намірі приватно помолила ся.

Чин акафіста до Пресв. Христового Серця, Службу Пресв. Серцю. і текст молитви о мир можна получить в Видавництві оо. Василян в Жовкві.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 29. мая. 1917.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 22. червня.

Ч. IX.

Ч. 39.

Ч. 4319. В справі пятьдесять літнього Ювілея канонізації св. Йосафата.

Дня 29. червня с. р. припадають пятьдесять літні роковини канонізації Св. Священомученика Йосафата Архієпископа Полського. Памятка сеї так Торжественної події, дорогої для всего католицького світа, а особливо для вірних греко-католицького обряду повинна бути належито звеличена.

Епископский Ординаріят відчуваючи бажання всіх своїх вірних заряджує, щоби Всеч. ОО. Настоятелі так парохіяльних як і не парохіяльних Церквей, а також по змозі і ОО. Капеляни всіляких Заведень відправили в днях 10, 11, липня (нового стилю), а 27. і 28. червня старого стилю) по скінчених роботах вечером: Акафіст св. Священомученика Йосафатови, при виставленю Найсвятійших Тайн. По Акафісті слідує Єктенія согуба зложена з першого члена (Помилуй нас Боже по великій милости) і з дальших членів Єктенії уміщеної в Служебнику по Євангелию намірення о умирению Церквей. Благальною піснею і благословенем Найсв. Тайн закінчать Торжество дводневне. В день Св. Апостолів Петра і Павла по Торжественнім виставленю Найсв. Тайн відспівають пісню Благодарственну „Тебе Бога хвалим“ і закінчать Богослуженє обходом довкола церкви і благословенем Найсв. Тайнами. По вечірні сего дня відправить ся Акафіст і проче як в попередних двох днях.

Всечесні ОО. оголосять в Неділю дня 8. липня вірним се Торжество і пояснять їм його значіє представивши коротко жите і смерть Св. Угодника, в сам же день Торжества т. е. 12. липня оголосять коротку науку про первенство св. Апостола Петра і його наслідників Папів Римских (ту правду, за яку поніс смерть св. Йосафат) а дня 15. липня розвинуть в проповіді красу і велич нашого обряду, до якого Святий Священомученик був цілим серцем привязаний і загіють вірних до любови свого обряду.

Акафіст до Св. Йосафата знаходить ся в Акафістнику виданім ОО. Василіянами в Жовкві і поручає ся Всч. ОО. такий для всіх церковей набути. Належить в нім зробити дві невеличкі поправки і так: В Ікосі 10. опустити слова (Воскресеніє умершим) а в Ікосі 11. місто „Оглядающе жертву обильну“ має бути „Оглядающе жатву обильну“. А колиби задля особливших трудностей Всч. ОО. не могли відправити Акафіста, можуть в тих виімкових случаях місто него відправити короткий Молебєн складаючий ся з начала обичного і з пісней стиховних винятих зі Всеночного Святому Йосафатови враз з уміщеними там припівами і Єктенією о умирєню церковей. Не дасть ся заперечити, що значна полєкша долі, якої гр. кат. Церков зазнала в тім році випрошена зістала за причиною сего великого Угодника, тож справедлива річ почитити єго особливим способом в тім році, що стане ся, коли Всч. ОО. виконають як найточнїйше се наше зарядженє. Наконєць заряджує ся, щоби Всч. ОО. при відправі „Благальної пісні“ від тепер стало додавали „О СВЯТИЙ СВЯЦЕНОМУЧЕНИЧЕ ХРИСТОВ ЙОСАФАТЕ, МОЛІ БОГА О НАС ГРІШНИХ“.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 19. червня 1917.

Ч. 40.

Ч. 3754. Єще в справі виміни скарбових бонів I. і II. воєнної позички на 40. літні держ. записи довжні V. амортиз. воєнної позички.

З покликом на тут. розпорядженє з дня 17. марта 1917. Ч. 1938 (Вістн. Епарх. з р. 1917. Ч. IV. ст. 57.) уділяє ся сим всім зарядам церковним, фундаційним і парохіяльним загального уповажненя до заміни вінкульованих скарбових бонів I. і II. воєнної позички на 40 літні 5½% державні записи довжні V-ої воєнної позички і до підниманя готівки слїдуєчої при тій виміні з причини ріжницї курсу та льокованя єї в ефектах з пупілярною безпекою або рускій щадницї в Перемишли. О кождїй однак наміренїй виміні визше згаданїй, обовязані Заряди церковні, зглядно фундаційні або парохіяльні безпрволочно повідомити Еписк. Консистерію подаючи точно числа і серії скарбових бонів як і підмет, на який они були вінкульовані в ціли належного їх пренотованя в дотичних виказах тутешних.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 29. мая 1917.

Ч. 41.

Ч. 3855. Пововна реквізиція церковних звоів.

Ц. к. краєвий Уряд консерваторский в Кракові звернув ся тут під днем 29. мая 1917. Ч. 308. з слїдуєчим письмом:

„Тут. Уряд має честь донести, що слідує:

Reichsgesetzblatt XCII з дня 23. мая 1917. оголошує:

Розпорядженє Міністерства оборони краюєї в порозуміню з інтересованими Міністерствами і за згодою Міністерства війни з дня 22. мая, котре каже:

1). Всі дзвони з міді або стопів міді (з бронзу, мосяжу спіжу) котрих промір виносить 25. цм. або ту міру перевищає, займає ся на военні ціли. Їх реквізиція наступить після приписів тогож розпорядженя.

2). Вилучає ся від реквізиції дзвони сигналові на желізницях, фабриках, дальше дзвони о особливій артистичній і історичній вартости, до ствердженя котрої покликані суть органа ц. к. Центральної Комісії для опіки над забитками.

При дзвонах остатно вичисленої категорії в випадках непевних западе децизія зі сторони Міністерства визнань і просьвіти, котре повідомить о тім відповідну коменду війскову.

Вилучене дзвонів забиткових перепровадить в Галичині ц. к. краюєї Уряд консерваторскій в Кракові, котрому потрібні суть в тій ціли докладні дані що до забиткової вартости дзвонів.

Тут. Уряд звертає ся тому з просьбою до Всечеснійшої Консистерії, щоби схотіла в дорозі нотифікації діецезальної, візвати Всеч. духовеньство до надісланя, чи то через Всечеснійшу Консистерію, чи то впрост до тут. Уряду слідуючих інформацій.

1). Кілько і яких дзвонів знаходить ся ще в кожній парохії.

2). Які суть на тих дзвонах написи, дати і орнаменти.

Понеже лише докладні всесторонні інформації дадуть тут. Урядови достаточну підставу до оборони дзвонів, просить ся духовеньство, щоби зіхтіло поробити конечно відтиски з дат, написів і орнаментів (хотяйби з найважнійших партий) після способу вже попередно поданого, а залученого знова в відписі.

Зарівно в інтересі культури народної, як і церкви лежить, щоби всі дзвони о забитковій вартости від реквізиції були виклучені, тут. Уряд просить прото Всечеснійшу Консистерію, щоби схотіла як найгорячійше візвати Всечеснійше духовеньство до достарчованя докладних відписів і відтисків помимо получених з тим трудностей і то в найкоротшім часі, бо реквізиція розпічне ся чотири тижні по оголошеню розпорядженя то є вже в другій половині червня. В виімково важних випадках, о скількоби надіслані дані не давали достаточного понятя о характері забитку, Уряд тут. бувби готов вислати свого делегата в ціли збаданя єго на місци. — Ц. к. консерватор краюєї:

Спосіб робленя відтисків (відбиток) паперових з написів, пласкорізьб, гербів і стемплів на дзвонах.

До робленя відтисків уживає ся найліпше паперу не клеєного, се є паперу фільтрового або бібули до атраменту. Перед здійманєм відтиску треба очистити дзвін а особливо коли напис занечищений смаровилом (шміром). Папір належить евентуально зложити 2 або 3 рази і перед ужитєм добре його змачати. Пізнійше прикладає ся папір, зглядно бібулу, до місця, з котрого має бути зроблений відтиск і мягкою щіткою ударяє

ся легко о него так довго, аж пристане до всіх заглиблень. Єслиби папір подер ся в де-некодрих місцях треба тогди положити на то місце 1 а 2 шгуки сьвіжого паперу і посту-пати, як попередно.

Заким приступити ся до відліювання отриманого відтиску паперового, належить почекати аж він пересхне, а пізнійше осторожно зложити его в тіни на воздуху, щоби цілком висох.

Малі ушкодження не роблять відтиску безвартістним. Відтиски з дзвонів повинно ся заосмотрити назвиском парохії, даної місцевости, котрої суть власностию.

Повисше подає ся до відомости Всч. Духовенства. Дотичні дані належить пере-силати впрост до ц. к. краєвого Уряду консерваторского в Кракові.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 8. червня 1917.

Ч. 42.

Ч. 4217. Справа поновної реквізиції церковних звонів.

З поклоком на повисше поміщену відозву ц. к. Краєвого Консерваторского Уряду в справі поновної реквізиції церковних звонів подаєсь тут єще до відомости Всч. Духо-венства розпоряджене Вис. ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просьвіти з дня 11. червня 1917 ч. 1515/К. У. М. в тій самій справі. Розпоряджене се звучить так:

„Durch die im September 1915 eingeleitete Aktion, betreffend die Inanspruchnahme eines großen Teiles der Kirchenglocken für Kriegszwecke gegen Vergütung im Wege der freien Vereinbarung ist der Heeresverwaltung — dank der großen Opferfreudigkeit aller kirchlichen Faktoren — eine sehr bedeutende Metallmenge zugeführt worden.

Infolge der unerwartet langen Dauer des Krieges und des hiedurch überaus gesteigerten Bedarfes an Kriegsmetall hat sich jedoch nunmehr die Notwendigkeit ergeben, alle noch verbliebenen Glocken für Heereszwecke in Anspruch nehmen zu müssen.

Mit der in Nr. 227 des R. G. Bl. kundgemachten Verordnung vom 22. Mai 1917 — von welcher ein Abdruck angeschlossen wird — hat das Ministerium für Landesverteidigung die Inanspruchnahme sämtlicher Glocken aus Kupfer und Kupfer-legierungen von mindesten 25 cm. Durchmesser verfügt.

Es fallen demnach unter die Bestimmungen der Verordnung sowohl Glocken, welche nicht kirchlichen Zwecken dienen, als auch insbesondere die Kirchenglocken und ist es unter dem Zwange der Verhältnisse nicht länger möglich, die bisher bei den einzelnen Kirchen zur Wahrung der Kultusinteressen belassenen Glocken von der Abgabe an die Heeresverwaltung auszunehmen.

Um indes auf die kirchlichen Interessen, soweit es die militärischen Erfordernisse irgend zu-lassen, Rücksicht zu nehmen, hat das Kriegsministerium die Militärbehörden angewiesen, bei jenen Kirchen, bei welchen trotz der sogleich zu erwähnenden Ausnahmsbestimmung gar keine Glocke zu-rückbleiben würde, jeweils die kleinste Glocke als Läuteglocke vorläufig zu belassen.

Ausgenommen von der Inanspruchnahme sind (abgesehen von den Signalglocken auf Eisenbahnen und Schiffen) nur Glocken von besonderem künstlerischen oder historischen Werte.

Die Kirchenglocken sind in dieser Richtung bereits von den zuständigen Organen des Staatsdenkmalamtes überprüft worden und es sind die Kirchenglocken von besonderem künstlerischen oder historischen Werte in den Glockenlisten durch eine Bezeichnung in der Rubrik: „Wegen dringender Interessen der Denkmalpflege von der Ablieferung auszunehmen“ hervorgehoben worden.

Die Militärbehörden und militärischen Organe, welche die Abnahme der auf Grund des Kriegsleistungsgesetzes in Anspruch genommenen Glocken durchführen werden, werden demgemäß die in der erwähnten Rubrik der Glockenlisten mit einer Bezeichnung versehenen Glocken von der Abnahme auszuschließen und bei den betreffenden Kirchen zu belassen haben.

Das Kriegsministerium hat die Militärkommanden ferner angewiesen, wegen neuerlicher Ueberprüfung der Glockenlisten in dieser Beziehung sich mit dem zuständigen Konservator ins Einvernehmen zu setzen; doch dürfen Glocken, welche in der gedachten Rubrik der Glockenlisten mit einer Bezeichnung versehen sind, erst dann von ihrem Platze entfernt werden, wenn seitens der zuständigen Organe des Staatsdenkmalamtes ausdrücklich festgestellt worden ist, daß die betreffende Glocke keinen besonderen künstlerischen oder historischen Wert besitzt, bzw. wenn — in zweifelhaften Fällen — seitens des Ministeriums für Kultus und Unterricht eine Entscheidung in diesem Sinne erfolgt ist.

Nach § 4 al. 2 der Verordnung des Ministeriums für Landesverteidigung können die im Sinne dieser Verordnung in Anspruch genommenen Glocken auch im Wege freier Vereinbarung an das örtlich zuständige Militärkommando veräußert werden; Glocken von besondern künstlerischen oder historischen Werte müssen jedoch selbstverständlich auch von einer solchen freiwilligen Veräußerung ausgeschlossen bleiben.

Da in solchen Fällen der freiwilligen Veräußerung die Requirierung nach dem Kriegsleistungsgesetze vermieden wird, wird es sich empfehlen, wenn die Kirchenvorstehungen von dieser Modalität möglichst ausgedehnten Gebrauch machen, zumal wohl gewärtigt werden darf, daß sich dieselben in ihrer stets bewährten patriotischen Opferwilligkeit der unvermeidlichen Notwendigkeit der Hintangabe ihrer Glocken nicht verschließen werden.

Für die freiwillige Veräußerung ist eine Frist von 4 Wochen nach dem Kundmachungstage der Verordnung (23. Mai 1917) eingeräumt, so daß nach Ablauf dieser 4 Wochen, also mit dem 21. Juni 1917 die Militärbehörde mit der Einziehung der in Anspruch genommenen Glocken vorzugehen berechtigt ist.

Im Falle der freiwilligen Veräußerung werden die Militärbehörden die Glockenabnahme gemäß der mit dem h. o. Erlasse vom 9. Mai 1916, Z. 631/K. U. M., bezüglich der früheren Abnahmeaktion getroffenen Durchführungsbestimmungen welche dem $\%.$ im Wege der Landesstellen zur Kenntnis gebracht wurden — vollziehen. Auch in jenen Fällen, in denen die Einziehung auf Grund des Kriegsleistungsgesetzes erfolgen sollte, werden die Militärbehörden im allgemeinen nach den Bestimmungen dieses Erlasses vorgehen; es wird sich jedoch hiebei infolge der Anwendung des Kriegsleistungsgesetzes im Sinne der obbezogenen Verordnung des Ministeriums für Landesverteidigung eine Reihe von Aenderungen ergeben, von welchen nachstehend die wichtigsten angeführt werden:

Es wird in Requisitionsfällen über Anforderung der Heeresverwaltung die zuständige politische Behörde I. Instanz intervenieren und es wird diesbezüglich eine Lokalkommission an Ort und Stelle die Erhebungen pflegen.

Die Kommission besteht aus folgenden Mitgliedern:

- 1.) dem Vertreter der politischen Behörde als Vorsitzenden;
- 2.) wenn erforderlich, einem Vertreter der Finanzbehörde;
- 3.) dem Vertreter der Militärbehörde.

Zu dieser Erhebung wird die Kirchengvorstehung, bezw. der Besitzer der Glocken eingeladen werden; die Amtshandlung kann jedoch im Sinne des Kriegsleistungsgesetzes nötigenfalls auch in Abwesenheit des Besitzers durchgeführt werden.

In solchen Fällen, in denen der Besitz des Objektes zweifelhaft ist oder der Besitzer sich weigern sollte, den Vergütungsbetrag im Empfang zu nehmen, bezw. die zu dessen Empfangnahme zuständige Stelle zu bezeichnen, wird der Betrag bei Gericht erlegt werden.

Ungeachtet der Anberaumung dieser Kommission auf Grund des Kriegsleistungsgesetzes steht jedoch auch in diesem Zeitpunkte noch immer die Möglichkeit offen, zu einer gütlichen Vereinbarung mit den Verfügungsberechtigten zu gelangen.

In dieser Richtung hat das Kriegsministerium die intervenierenden militärischen Organe angewiesen, das Zustandekommen einer solchen gütlichen Vereinbarung noch vor Beginn der Amtshandlung anzustreben.

Zu bemerken wäre schließlich noch, daß in jenen — wohl nur vereinzelt — Fällen, in welchen die früher eingeleitete grundsätzlich auf freier Vereinbarung beruhende Abnahmeaktion noch nicht vollständig beendet sein sollte, die Weiterführung dieser Aktion durch die Verordnung des Ministeriums für Landesverteidigung keine Beeinträchtigung erleidet. Es wird sich jedoch in solchen Fällen empfehlen, auch die Abnahme der restlichen Glocken im Sinne dieser Verordnung im gleichen Zeitpunkte durchzuführen.

Indem ich dem % vorstehendes zur Kenntnis bringe, beehre ich mich, an das %, das ergebene Ersuchen zu richten, die Kirchengvorstehungen hievon entsprechend zu verständigen und auch der Durchführung der neuen Aktion die geneigte Förderung angedeihen lassen zu wollen.

Der Minister für Kultus und Unterricht Hussarek.“

Внутр згадане розпоряджене ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просьвіти з дня 9. мая 1916 Ч. 631/К. У. М. було оголошене в тутешнім епарх. Вістнику під днем 9. червня 1916 Ч. 4538 (Ч. VI, 1916 ст. 34 37.)

Від гр. кат. Еп Ординаріята.

Перемишль дня 17. червня 1917.

Ч. 43.

Ч. 3720. Запрошенє приступати в члени краєвого Товариства Червоного Хреста.

В ціли несеня помочи нашому патріотичному Товариству „Червоного Хреста“, яке необчислені заслуги положило вже в часі сеї світової війни через плеканє хорих і ранених по шпиталях, через поборюване пошестей і опіку над інвалідами і полоненими,

поручає ся Всч. Духовенству як найчисленнійше приступати в его члени і в тій цілі пересилає ся всім Всч. Урядам деканальним дотичні відозви, які на найблизшій соборчику деканальним перечитати і пояснити належить. В разі потреби можна о дальші відозви просити в Президії тов. Червоного Хреста у Львові ул. Пекарска ч. 1. або в кождімц. к. Старостві повітовім зголошене в члени заподати.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 28. мая 1917.

Ч. 44.

Ч. 4187. В справі збірки для виселенців.

Розпорядженем з дня 2. січня 1917. ч. 9300. (Вістник перем. Епархії ч. I. ст. 2.) поручив був Еп. Ординарият зарядити збірку по церквах нашої Епархії в користь східно-галицьких українських виселенців. Тимчасом — як доносить український краєвий Комітет помочи для виселенців у Львові — вже від довшого часу не находять до згаданого комітету дотичні збірки жертв, мимо сего, що чимраз більше потребуючих зголошує ся до Комітету, а невеликі його фонди вже на вичерпаню, бо лише в однім місяци маю с. р. уділив Комітет найбільшим підмог в квоті 3.000 корон.

В виду сего Еп. Ординарият в друге горячо поручає Всч. Духовенству, щоби, як найчастійше уряджувало по своїх церквах дотичну збірку грошеву і в той спосіб приходило в поміч находячим ся в нужді нашим братам і висилало до висше названого Комітету.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 16. червня 1917.

Ч. 45.

Ч. 4244. Право побираня відсотків цінних ефектів застережених на парохії.

Пригадує ся Всеч. Духовенству, що право побираня відсотків від цінних ефектів, застережених на парохії прислугує тільки канонічно інституованим парохам.

В виду сего по зайшовшій опорожненю парохії чито через получене іншого бенефіціум, чито через смерть пароха, не вільно нікому побирати таких відсотків а то навіть не побраних парохом і йому до дня урядованя належачих ся. — Належача ся з того титулу квота по послідовавшім убезпеченю майна церковного і парохіяльного, та по переведенім обрахованю через адміністраційні власти буде переказана управненій стороні.

Спадкоімці покійного пароха або тимчасові завідателі не мають права до побираня відсотків від в мові будучих листів заставних або книжочок щадничих. Тики відсотки за цілий час опорожнення парохії впливають до фонда інтеркалярного.

Для ясности справи повідомляє ся, що відсотки від цінних ефектів, застережених на богослужбні фундації, в часі опорожнення парохії можуть побирати дотичні оо. завідателі, які суть обовязані до відправи фундаційного богослуженя в припадаючій часі.

Всеч. Духовенство зволить до повисших норм точно примінити ся, щоби випадки неправоного побираня відсотків не лучали ся.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 16. червня 1917.

Ч. 46.

Ч. 4182. О власти уділеній Всч. оо. душпастирям, на час треваня війни правити в неділі і сьвята дві Служби Божі.

Позаяк многі з Всч. оо. душпастирів, котрі вертають тепер з чужини, не були в можности зазнакомитись з ріжними зарядженнями, виданими по причині війни, для того Еп. Консистерія, поручає всім Всч. оо. душпастирям, котрі перебували дотепер поза границями епархії, щоби, в своїм власнім інтересі, переглянули всі числа дотичних Вістників епарх., починаючи від р. 1914. аж по нинішній день, пізнали ріжні зарядження, чи то власти духовної, чи то властей сьвітских, так адміністраційних як і війскових і тих заряджень в данім случаю точно придержували ся.

Заразом пригадує ся Всч. оо. душпастирям, що Еп. Ординаріят в р. 1914. (Вістник з того року Ч. X. ст. 86.) уділив загально всему сьвященству епархіяльному, зайтому в душпастирстві, власть правити дві Служби Божі в неділі і сьвята, коли сего заходилаби потреба. То само заряджене пригадано поновно Всч. оо. душпастирям в р. 1916. (Вістник з того року Ч. II. ст. 9.) Вносити отже окремі прошеня в тій справі до Еп. Ординаріату, нема потреби. Спосіб поступованя при такім бінованю Служб Божих, є сліду-ючий:

1. Після відправленя першої Служби Божої, при котрій очищене з чаші належить виляти до чистої посудини, забрати чашу і очищене до другої церкви, і по відправленю другої Служби Божої, очищене тоє спожити.

2. Оголосити вірним в обох церквах, що на підставі власти, уділеної зі сторони Еп. Ординаріату, вільно сьвященникови правити дві Служби Божі того самого дня.

3. На другу Службу Божу не вільно брати ніякого стипендіум, іно намірене має бути загальне во славу Божу і честь Сьвятого, котрого є день або храм, если править ся другу Службу Божу в тій самій парохії в церкві дочерній, а если правять ся в чужій парохії, то за дотичних парохіян.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль дня 17. червня 1917.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицький

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 8. липня.

Ч. X.

Ч. 47.

Ч. 4466. В справі збирання овечої вовни на військові потреби.

Ц. і к. військова Команда в Кракові звернулася тут під днем 23. червня 1917. ч. 218/W. S. S. з слідуною відозвою:

„Infolge des dringenden Bedarfes an Schafwolle für die Beschaffung des Heeres sind vom k. u. k. Kriegsministerium in ganz Österreich Wollammelstellen errichtet worden, welche unter militär. Leitung stehen. Die Aufgabe dieser Stellen ist, die Aufbringung der Schafwolle zu organisieren damit dieselbe restlos von den Besitzern abgeführt wird.

In Anbetracht der grossen Wichtigkeit dieser Aktion ist es patriotische Pflicht jedes Einzelnen diese Massnahmen zur Durchführung zu bringen.

Es wird daher um die Unterstützung der hohen Geistlichkeit hiemit ergebenst gebeten, durch wiederholten Verkünden von der Kanzel herab die Bevölkerung in diesem Sinne zu belehren und aufmerksam zu machen alle Schafwollvorräte abzuliefern die sie natürlich bezahlt bekommen, andererseits aufmerksam machen, dass eine Nichtbefolgung sehr strenge Strafen nach sich zieht.“

Повисше подає ся до відомости Всч. Духовенства і поручає ся в 2-ох безпосередно по собі наступаючих неділях з проповідниці народови се оголосити і звернути його увагу, щоби добровільно віддав всі запаси овечої вовни і непотрібно не наражав ся на загрожені кари.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 25. червня 1917.

Ч. 48.

Ч. 4537. День молитви до Евхаристийного Ісуса в ціли упрошення почесного мира і добрих жнив.

В додатку до відправленого покаянного богослуження в честь Пресв. Христового Серця (Вістник епарх. 1917. Ч. VIII. ст. 79) в ціли упрошення почесного мира і корисних

жнив Еп. Ординаріят на представлене Президії конференцій австрійського Епископату поручає Всч. со. Душпастирям, щоби ще оден день присвятили на особливе почитане Пресв. Евхаристії в тім самім намірі.

Тому зряджує:

1) В одну з неділь місяця липня с. р. належить відправити торжественну співану Службу Божу при виставлених Найсв. Тайнах, а опісля по полудни по Вечірні, також при виставлених Найсв. Тайнах, акафіст до Ісуса Христа і сушилїкацію в сїм намірі, щоби Милосерний Господь дарував нам скорий і почесний мир і добрі жнива.

2) В попередню неділю, згл. свято, належить се богослужене заповісти, а вірних заохотити, щоби в згаданім намірі в тижни попереджаючим се богослужене і в сам день богослуженя численно приступали до св. сповіди і св. Причастія.

3) На се богослужене належить запросити місцеві власти і заряди шкіл.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль дня 1. липня 1917.

Ч. 49.

Ч. 4502. VI. позичка воєнна, субскрипция фондації і т. п. фондів.

Ц. к. Намісництво з дня 21. червня 1917. Ч. 112090/X. 111. б. надіслало ту слідує розпоряджене:

„На основі рескрипту ц. к. Міністерства внутрішних справ з дня 5. червня 1917. Ч. 21901 виданого в порозуміню з ц. к. Міністерством скарбу і ц. к. Міністерством віроісповідань і просвіти, уповажнює ц. к. Намісництво отсим заряди фондаций, фондів, церковних маєтків ітд. субскрибувати VI. австрійску позичку воєнну без прошеня в кождім поодинокім случаю окремого тутешного дозволу і в тій цілі обтяжати поодинокі части маєтків фондації, фондів або церков о скілько субскрибована позичка воєнна буде становити їх коренний маєток.

Ц. к. Міністерство скарбу рескриптом з дня 1. червня 1917. Ч. 44483. уділило ц. к. Дирекції довгу державного генерального уповажнення на заряджене девінкуляцій облігаций V-тої воєнної позички, вінкульованих в користь церков, фондаций, фондів, або духовних корпорацій в цілі поданя можливости субскрибованя VI-тої воєнної позички через обтяжене заставом облігаций пятої позички а то в тих всіх случаях, де дотичне „vinculum“ облігаций V-тої воєнної позички було переведене в тій формі, що до 1-го січня 1921. р. зглядно 31. грудня 1917. р. може бути ухилена лише за згодою ц. к. Міністерства скарбу.“

О тім повідомляє ся Всч. Духовенство з порученєм користати з починених улєкшень при евентуальній субскрипції і застосованя ся до поданого розпорядженя.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 27. червня 1917.

Ч. 4232. Завізванє кандидатів духовного стану до вношеня подань о приняте до духовного Семінара.

Кандидати духовного стану, що бажають бути прийаті до духовного семінара, мають вносити свої поданя через дотичні уряди деканальні до Еписк. Консистерії при долученю слідующих сьвідоцтв:

1.) метрику родженя і крещеня, 2.) всі сьвідоцтва гімназияльні і зрілости, 3.) сьвідоцтво моральности ствержене урядом деканальним, 4.) сьвідоцтво убожества потвержене ц. к. Староством, 5.) сьвідоцтво здоровля видане ц. к. повітовим або семінарским лікарем з посьвідченем, що убігатель спосібний до духовної душпастирскої служби. 6.) посьвідченє ц. к. Староства, що убігающий ся є вільний від служби військової або, що ему прислугує право увільненя від чинної служби.

Про речинець, в котрім явитись мають в Еп. Консистерії для зложеня іспиту з головних основ св. віри католицкої і церковного сьпіву, буде пізнійше оголошенє в Вістнику і часописях.

Всч. оо. декани і дотичні парохи мають про кожного убігателя надсилати до Еп. Консистерії впрям, совістне справозданє про поведене і моральність убігателя з заявою, чи достойний бути прийатим до стану духовного.

Всі прочі боґослови, що покінчили 1., 2. і 3. рік наук, мають також внести прошеня о приняте до семінара через дотичні уряди декан. з посьвідченем зложеня всіх іспитів і з сьвідоцтвом моральности за час фєрий шкільних. Сьвідоцтва сі мають бути запечатані.

Про речинець до явленя в духовн. семинари у Львові чи в Перемишли (для боґословів 4. року) дасть ся знати пізнійше.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 16. червня 1917.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицький
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видаю 3. серпня.

Ч. XI.

Ч. 51.

Ч. 4762. Розпорядженє вис. ц. і к. Міністерства війни в справі вінчання воєнних полонених з австрійськими підданими.

„K. u. k. Kriegsministerium Abt. 9. Nr. 29362 v. 1917. Hinanhaltung der Eheschließung d. Kfg. Dem Kriegsministerium werden in letzter Zeit immer häufiger Bitten Kriegsgefangener um Erteilung der Heiratsbewilligung mit eigenen Staatsangehörigen vorgelegt.

Derlei Gesuche — mit Ausnahme solcher von Deutschrussen — sind dem Kriegsministerium nicht vorzulegen und bereits von den Kommandos der Kriegsgefangenenlager (Offiziersstationen für Kriegsgefangene etc.) bzw. den Inspizierenden für Kriegsgefangenenlager etc. oder den Militärkommandos abweislich zu erledigen.

Den Bittstellern ist bekannt zu geben, dass ihre Bitten erst bei Friedensschluss einer Erwägung unterzogen werden können.“

Подаючи се розпорядженє до відомости Всеч. Цуховеньству, поручає ся в данім случаю відповідно застосуватись.

Від гр. кат. Еп Ординаріята.

Перемишль дня 16. липня 1917.

Ч. 52.

Ч. 4453. Викази ушкоджених через війну церковних і парохіяльних будинків.

В ціли докладного зіставленя статистичного материялу понесених через воєнні діланя шкід на церковних і парохіяльних будинках заряджує ся слідуєче:

1. Всч. парохіяльні Уряди мають у власнім інтересі предложити Високому ц. к. Намісництву (Ц. В. Т. в Кракові) розіслані до них ц. к. Намісництвом квестіонарі в справі

згаданих ушкоджень і то безпироволочно. Квестіонарі належить як найдокладнійше ві всіх рубриках виповнити.

II. Всеч. оо. декани мають предложити Еп. Консисторії додатково викази ушкоджених через війну церковних і парохіяльних будинків своїх деканатів, о скільки ті не війшли з якої небудь причини у викази предкладані тут вже в 1915. році. Зіставлені тоді викази мають після заяви Ц. В. Г. значні люки, належить тому їх доповнити, щоби образ шкід був повний.

Справа дуже важна, треба тому совісно нею зайняти ся. Всч. оо. декани постараються о докладні викази ушкоджень в своїх деканатах і надішлють їх відтак Еп. Консисторії.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 19. липня 1917.

Ч. 53.

Ч. 4832. Речинець конкурсового іспиту о душпастирські бенефіції і на катихитів виділових шкіл.

Конкурсовий іспит о душпастирські бенефіції відбуде ся в днях 2. і 3. жовтня 1917.

Кандидати бажаючі приступити до сего іспиту мають внести свої прошеня о припущенє до іспиту найпізнійше до 20. вересня с. р.

Священники приступаючі до іспиту по раз перший мають залучити до своїх прошень грамоту першого поставлення в душпастирстві (грамоту номінаційну).

В тім самім речинци відбуде ся іспит кваліфікаційний на катихитів виділових шкіл, а предмети до сего іспиту суть ті, які викладають ся у згаданих школах, а іменно біблійна історія, догматика і етика в обемі катихизму, літургіка, короткий погляд на історію церкви і катихитика. На даній темат вироблять кандидати ексорту і на довільно вибраний темат виголосять пробний виклад.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 19. липня 1917.

Ч. 54.

Ч. 4945. В справі стипендій літургійних.

З покликком на тут. відозву з дня 21. жовтня 1915. Ч. 2159. (Вістн. Епар. Ч. VI. з р. 1915.) Еписк. Ординаріят по мысли декрету св. Конгрегації Собору оголошеного в Вістнику Епарх. з р. 1904. Ч. IX. стор. 121. взиває тих Всч. Отців духовних, котрі від своїх парохіян приймають більше число стипендій літургійних а обовязкови відправлення тих Служб Божих в приписанім Львівским Собором часі одного до двох місяців самі задосить учинити не можуть, щоби не обтяжали своєї совісти і стипендії літургійні, які

зістають не відправлені, пересилали по мысли згаданого декрету своему Ординаріатови або таким сьвященикам, котрих они добре знають і які жадним закидам і карам церковним не підлягають.

Еписк. Ординаріят наділяти буде надсиланими стипендіями тих убогих сьвящеників, що стративши з причини події воєнних не тільки цілий свій добиток але і парохіян, не мають жадних міссалій, знаходять ся в крайній матеріяльній нужді і о стипендія богослужебні ту неустанно звертають ся.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль дня 19. липня 1917.

Ч. 55.

Ч. 5167. Виказ жертв на „Сирітський Захист“ в Перемишлі

(від 1. цвітня 1917. по кінець червня 1917.)

Надіслали в Коронах: П. Т. Ст. Рижак 10, п. Йосифа Ациданьска 10, о. Ант. Макар 66, о. Вікт. Лапчак 20, о. Д. Бордун 40, пов. Комітет сирітський в Підбужу 91, катедр. Церков в Перемишлі за цвітень 100, Уряд парох. в Бєлзі 250, Коляда в Сіняві і прилучених 150, Уряд парох. в Чорній 37·40, в Павлокомі 48, о. Ів. Лебедович чл. вкл. 4, Уряд парох. в Варяжи 6·75, Громада Яструбичі 70, Волсвин 20, Позлимир 40, Яворівський Уряд декан. 50, а то зложили на член. вкладки по 6: П. Т. о. дек. М. Кручковський, о. М. Телєп і о. Іван Скубиш, по 3: П. Т. Др. Секєла, дир. Яр. Біленький, проф. Яр. Танчаковський і о. Ев. Цєпинський, по 2: П. Т. проф. Лебіцак і М. Дольницький і 16 К. зі складки в Селисках, Уряд парох. в Подемщині 100, в Морохові 42, Добрусин 50, о. П. Процьків чл. вкл. 6, Уряд парох. в Глумчи 50·40, в Тростянци 100, в Вільці Кунин. 17, о. Гр. Хрущ 47, Уряд парох. в Курилівці 45, в Речичанах 100, Катедр. Церков в Перемишлі за май 100, Уряд парох. в Війтковій 36, в Вороблику корол. 58·80, в Ластівках 25, в Цєрнєську 20, в Балині 100, збірка дівчат в Цєрлєвцях 50, Уряд парох. Війкова 10, Яксманичі 30, о. Гр. Максимович 6, Церков в Мшані 6, в Зандриновій 6, в Перегримні 6, в Вєліцєкл. 6, о. Мишковський 6, о. З. Флюнт 6, о. П. Каламунецький 6, о. дек. Ом. Котис 6, збірка в Тиляві 11, в Грабі 4, Уряд парох. в Хлівчанах 30, в Далєвій 25, в Хлинцях 104, Церков в Селисках 6, Брацтво в Селисках 6, Читальня Просьвіти в Селисках 6, філія Сільск. Господ. в Селисках 6, о. Т. Савойка 6, Церков, Брацтво, Читальня Просьвіти, Сокіл і Спілька госп. пром в Володжу по 6, Уряд парох. в Дєвятири 26, в Угнові 100, в Грозьовій 22, о. Антін Савчин збірка в Лівчи 150, о. Ст. Кишик чл. вкл. 6, часопис „ЕCHO“ 16, о. Кость Миколаєвич 63, Уряд парох. в Медиці 35, в Радощині 10, Пєлягія Кусайло 10, о. Іл. Туна збірка 36, Марійске Товариство в Перемишлі 201·54, о. Вас. Лаврецький збірка 100, Уряд парох. в Варяжя 30, о. М. Гірняк збірка 190, о. Йосиф Маринович 70, Укр. Комітет пов. сиріт в Підбужу 110·48, Уряд парох. в Монастирських 40, Комітет сирітський Мости великі 108, а іменно зложили на член. вкл. по 6, П. Т. оо. Юстин Монастирський, Йосиф Маринович, Ол.

Гоцкий, М. Ріпецкий, Гр. Хрущ, п. п. Евг. Ріпецка, Евг. Шараневичева, радн. О. Фединський, судія В. Яворский, почтм. В. Міськевич, О. Фартух, ресніц. Возьняк, учит. С. Тимкевич, Церкви в Мостах вел. і в Двірцях, спілка „Власна Поміч“, кружок госп. і Брацтво церк. в Мостах великих; Х. У. в Перемишлі 10, Андрій Сабат 10, о. дек. М. Матковський чл. вкл. 6, о. дек. Мудрий в Бонарівці 100, Судововишеньський Уряд дек. 72, а то зложили на чл. вкл. по 6: П. Т. оо. дек. Й. Круликовський, Андрій Телеп, Н. Кушнір, Т. Савула, Й. Горницький, А. Брановський, М. Прокурат, В. Кондрацкий, В. Загаєвич, Б. Петрицкий, Н. Полянський і А. Тиховський; о. Іван Клюфас 10, о. В. Лаврецький 16'95, Уряд парох. в Улючи 30, о. Волод. Ковальський 20, о. Вас. Війтович 20, Уряд парох. в Ганчові 50, о. Й. Карнович 10, о. В. Ясеницький 12, о. Фр. Згорлякевич 100, о. Ігн. Малик 6, о. Ів. Тимчук в Війтковій 100, Уряд парох. в Одреховій 23, о. М. Осідач 6, п. Галя Осідач 6, Церков в Ветліні 6, о. Й. Бадан 53, Уряд парох. в Порохнику 32, в Крамарівці 43, о. М. Гірняк 250, о. Ігн. Ших 15, Уряд парох. в Бахорі 36, з Брунарах 40, о. крил. Фр. Рабій чл. вкл. 6, збірка в Самборі 22'20, Уряд пар. в Ясениці замк. 20, в Ісаях 36'20, в Стібні 22'67, о. Ст. Щурко 6, о. Ант. Твердохліб 6, о. Лев Левицький 6, о. Ник. Волошин 6, о. П. Подлуский 3, о. П. Процько 6, о. С. Іванусик 6, п. Неоніля Іванусик 6, Уряд парох. в Чукві 16'50, о. Й. Саєвич 40, о. Н. Булик 50, о. Вас. Матковський 101'14, Любачів. Уряд дек. 187'10 а іменно зложили П. Т. о. В. Добрянський 20, о. В. Гучко і о. Ів. Масляник по 11, о. Ст. Барабач, о. К. Миколаєвич і о. дек. Ом. Гриневецкий по 10, о. Ів. Кіпріян 6, о. М. Стецишин, о. Ант. Савчин, о. Ів. Лесик, о. Ал. Козенка, о. М. Посікира по 5, а збірка в любач. декан. 84'10; о. Йос. Ганяк 6, Церков в Лопініці 6, в Буці 6 і в Тискові 6, о. Ів. Голічек збірка в Осердові 100, Комітет сиріт. в Рудках 240 а іменно зложили П. Т. оо. К. Кульчицький, Ю. Кміт і Гр. Клїш по 6, з пушки Уряду парох. в Воцанцях 16 і 15, з пушки в церкві Воцанці 17, з пушки в школі Воцанці 8, в школі Канафости 12, в церкві Підгайчики 17, о. Т. Сапун 20, збірка в Комарні 80, в Конюшках 12, учит. п. п. Пелипчак 11 і о. К. Кульчицький 7, церков в Грабі 50, о. Гр. Мартинович 6, п. М. Кушнір 5, катедр. Церков в Перемишлі за червень 100, о. крил. І. Бірецький 20, Уряд парох. в Гуснім вижн. 40, о. кат. Т. Попель 100, о. Антін Савчин з Лівчи 190, Уряд парох. в Вітьхівцях 10, Екск. Епископ Гр. Хомишин 200, з концерту Шевченк. учит. семинари в Перемишлі 150, Уряд парох. в Якубовій Воли 35'43, в Туринці 40, о. Іл. Олексин 57, Ст. Сеньчишин 200, Уряд парох. в Більчу 40, о. В. Кончило 30, Уряд парох. в Любелі 10, Спілка оцадн. і позич. в Одреховій 20'78, о. Малецький 40, Уряд парох. в Суровиці 68, о. Горницький 15, о. Т. Зрада 28, о. Т. Савойка складка в Селисках 50, Уряд парох. в Гребеннім 10, в Краснім 30, Церков в Смільнику 10, Уряд парох. в Старій Соли 160, о. Сим. Колодій 10, о. Н. Крайчик 25, Уряд парох. в Торчиновичах 15, о. П. Стукач 25, Церков в Смільнику 10, Церков в Микові 5, парохіяне в Смільнику 62, о. Н. Гарбовський 10, о. Ів. Гринчук 27, о. Ник. Була 15'26, Сяноцький Уряд декан. 100 а іменно зложили П. Т. оо. К. Полянський 20, Н. Вісневський і о. А. Очабрук по 10, о. Евг. Хомінський, о. М. Вітошинський, о. Б. Полянський, о. А. Тишкевич, о. П. Гамівка і о. Іл. Лушшинський по 6, о. А. Трешневський, о. Ст. Гаук, о. Др. Решетило і о. дек. П. Мекелита по 5 а о. Ів. Маркевич 4; о. А. Добрянський 9, о. Ал. Яворский 6, Уряд парох. в Коровниках 200, о. М.

Дичко 12, Церков в Модричи 35, Уряд парох. в Черхаві 20, в Лівчицях 80, о. Сим. Чи-
жович 50, о. С. Борис складка 52'20, о. Сев. Метелля 20, Уряд парох. в Регетові вижн.
28, о. В. Жук збірка 70'85, Уряд парох. в Скороднім 18'70, в Стрільбичах складка 78'62,
о. Юл. Дуткевич 25, Як. Цімерман жертва 200, п. н. Володимир і Ірена Шухевич замість
вінця на гріб бл. п. Ромця Кормоша 30, о. дек. В. Фартух збірка 55, о. Л. Андрейчик
20, о. Юліян Плятек 6, Церков в Дублянах 6, Уряд парох. в Вислоку н. 173'22, в Ви-
слоку гор. 13, о. Ілія Присташ 10, о. Ів. Скварко і п. Олена Скварко по 6; о. Як. Яхно
6, Уряд парох. в Вяцковичах 20, Затварн. Уряд декан. збірка 36, о. І. Татомир 20,
о. Ант. Савчин збірка в Нароги 400, Гром. Телешниця Санна 41'74, Комітет церк. в Те-
лешниці 11, о. Теоф. Мусій складка 67'10, о. Ів. Калиньський 44'33, Уряд парох. в Ва-
ряжи 19'42, в Лініні вел. 14'30, о. Герв. Царевич 6, Дрогобицький Уряд декан. 132
а то на чл. вкладки зложили: П. Т. оо. крим. Ант. Лаврівський, Ів. Ліщинський, Н. Івану-
сів, Ів. Сендзік, дек. Кар. Федорович, М. Юр. Левицький, Н. Грицай, ОО. Василяне
з Дрогобича, М. Татомир, Гр. Романець, П. Малецький, Ал. Яців, Ант. Слоньський, Ер.
Моравський, Ігн. Калужняцький, Ів. Рудавський, Мих. Журавецький, В. Мацюрак, С. Круцько,
Дм. Бахівський, Ом. Гнатковський і П. Кикта всі по 6; Повіт. Комітет сирітський
в Жовкві 100 а то: П. Т. п. п. Катарина Голембіовска 12, Маргарета Кравс 6, о. Сте-
фан і п. Ірена Білинські по 6, збірка в Мацошині 46, Церков в Мацошині 12, в Сопо-
шині 6, кружок „Сільського господ.“ в Мацошині 6, п. Ол. Ярема зі збірки 9'60 і 7'60 і
ученики укр. гімназії в Перемишлі збірка 76. На рахунок чл. вкладок зложили по 1'50
П. Т. Із. Білинський, о. Ом. Мартинович, Анд. Сабат, ц. к. майор Тофан, інж. Пацлав-
ський, проф. Е. Форостина, С. Бобеляк, дир. А. Аліськевич, о. Ом. Кормош, О. Ціпанов-
ска, М. Марко і Б. Вахнянин; Др. К. Шпрінгер 5'50, Мих. Демчук 4 і о. М. Комарниц-
кий 5. Східногал. Комітет опіки над молодіжню 1000 К.

Від Виділу товариства „Сирітський Захист“

в Перемишлі 1. липня 1917.

О. ЯРЕМА
директор ліцея

О. ШАФРАНЬСКА
жена ц. к. майора

скарбники.

З правдивим вдоволенем і повним признанем стверджує Еписк. Ординаріят на
підставі повисшого виказу щире заінтересованє ся Всч. оо. Духовних долею безталанних
сиріт нашої епархії і в слід за тим ідучу ідейну жертволюбивість нашого народу, яким
відповідають праця і забіги П. Т. членів епарх. Комітету опіки над сиротами. На 1873 зго-
лошених сиріт нашої епархії приміщено доси з ріжних повітів 543 сиріт в захистах си-
рітських а 380 сиріт полишено приватній опіці за сплатою місячною підмогою. За Божою
помочію сповнимо наш святий обовязок зглядом тих найбільшійших дітей, котрих батьки
в обороні церкви і вітчизни полягли на поли слави або в наслідок тяжких ран поумирали
по шпиталях, а матери їх чи то в наслідок нещасних случаїв підчас боїв, чи з причини
пошестей покінчили своє жите предвчасно в дому або і далеко від него на чужині —
на вигнаню. Виховаємо тих маленьких так, як сего жадає від нас добро нашої сьв. Цер-
кви і наша честь народна — щоби они стали ся колись їх славою і окрасою. А щоби і

на будучність, по щасливим утихомиренню нинішньої бурі воєнної забезпечити стабільний приют сиротам нашої єпархії, якого доси не було, основане на статутах товариство наше „Сирітський Захист в Перемишлях“ під покровом Єписк. Ординаріату закупило в Перемишлях простору реальність за ціну 120.000 К., котрої імя „Єпархіяльний Захист Сирітський“ само вже вказує, що она призначена для поміщення сиріт з цілої єпархії Перемискої. Історія учить нас, що серед найбільшого огню ненависти і завзятости людської, родилися — мовби для зрівноваження і великі почини милосердя і любови близького. Велика дієва хвиля, з якою спрягла нас судьба і Провідіне Боже, вимагає від нашої суспільности що раз то нових жертв. Як до тепер, де ходило о загальне добро нашого народу, складали ми жертви з безприкладною готовістю, так і тепер най не прогомонить наш голос безслідно в справі так пильній і наглій, якою є охорона нашої молодіжи „основи і надії нашого народу“, щоби она нам не змаріла, не пропала для Бога, для своєї народности, для своєї церкви. Тому з покликком на свої відозви поміщені в Вістнику Єпарх. з р. 1916. як і з дня 5. цвітня 1917. (Ч. VII. Вістн. Єпарх. з 1917.) Єписк. Ординаріат поновно відкликує ся до Всч. оо. Духовних, щоби з неустаючою ревностію і дальше так громадним вписуванем ся в члени товариства „Сирітський Захист“, як і принагідним збиранем добровільних жертв в своїх парохіях прийшли в поміч Товариству тому так для сплати закупленої реальности, як і на удержане сиріт, яких еше зверх тисяч чекає ратунку від загибели моральної а часто і фізичної — межі тими велике число сиріт невоєнних, на котрі ц. к. Правительство не дає жадної підмоги.

Від гр. кат. Єп. Ординаріату.

Перемишль дня 23. липня 1917.

Ч. 56.

Ч. 5139. Стан каси вдов. сир. Інститута

за час від 1. січня 1917 до 31. марта 1917.

А) ФОНД КОРЕННИЙ

П р и х і д	Готівка		Цін. папери		Р о з х і д	Готівка		Цін. папери	
	К.	с.	К.	с.		К.	с.	К.	с.
1. Перенос	24559	94	428740	—	1. Перенос	—	—	—	—
2. о. Давосир Петро	200	—	—	—	2. СС. Василіянки в Перемишлях на сплату довгу	—	—	500	—
3. Сяніцький деканат від о. Александра Тишкевича	200	—	—	—	разом	—	—	500	—
4. о. Німілович Теодор	83	86	—	—					
5. СС. Василіянки в Перемишлях на сплату довгу	500	—	—	—					
6. о. Зрада Теодор	100	—	—	—					
7. о. Лебедович Іван	100	—	—	—					
разом	25743	80	428740	—					
розхід	—	—	500	—					
остає	25743	80	428240	—					

Б) Ф О Н Д Р Е З Е Р В О В И Й

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	20584	39	12. Деканат Сокальський	100	—
2. о. Слівинський Михаїл	6	—	іменно зложили по 20 Кор. оо.: Волосянський Іван, Калинський Іван і Демцьо Михаїл, а о. Медицький Климентій зложив 40 К.		
3. о. Менциньський Юрій	20	—	13. Деканат Балигородський	140	—
4. Василькевич Мокій	40	—	іменно зложили по 20 Кор. оо. Клиш Теофіль і Гамерський Іван; о. Чайковський Володимир зложив 40 К. а. о. Осідач Михаїл 60 К.		
5. Деканат Дрогобицький	220	—	14. Деканат Дукляньський	160	—
іменно зложили по 20 Кор. оо. Сендзік Іван, Малецький Панталеймон, Івановський Николай, Калужняцький Ігнатій, Журавецький Михаїл і Круцько Симеон, а о. Рудавський Іван зложив 100 К.			іменно зложили по 20 Кор. оо.: Флюнт Зиновій, Пляцко Іван, Котис Омелян і Каламунецький Петро а по 40 К. зложили оо.: Коциловський Кирил і Мишковський Іоан.		
6. Деканат Угнівський	134	—	15. Деканат Балигородський	80	—
іменно зложили по 20 Кор. оо.: Омеляньський Євген, Гіряк Михаїл, Гоцький Алексей, Тисович Николай, Сиротинський Іоан і Гробельський Бронислав а о. Хрущ Григорій зложив 14 К.			від о. Малецького Онуфрія.		
7. Деканат Бірчанський	200	—	16. о. Малярчик Олекса	100	—
іменно зложили по 20 Кор. оо.: Солтикевич Орест, Сікора Николай, Калужняцький Орест, Ціховляс Василь, Савойка Теодор, Трешневський Андрей і Жарський Іоан, а о. Гасько Людвик зложив 60 К.			17. о. Трешневський Александер	282	—
8. Деканат Комарняньський	200	—	18. Деканат Бірчанський	180	—
іменно зложили по 20 Кор. оо.: Стецев Роман, Кульчицький Симеон, Кліш Григорій, Онишкевич Стефан, Прухницький Андрей, Ковальський Айталь, Кульчицький Келестин, Боднар Володимир, Борис Симесн і Гервазій Царевич.			іменно зложили по 20 Кор. оо. Чучкевич Юліян, Сембратович Євгеній і Волошинський Іван а по 60 К. оо.: Усцький Мирослав і Юрчакевич Еміліян.		
9. Деканат Яворівський	20	—	19. Козаневич Анатоль	40	—
від о. Крайчика Еміліяна			20. Деканат Горожанський	120	—
10. о. Паславський Михаїл ц. і к. курат полевий	60	—	іменно зложили по 20 Кор. оо.: Процько Павло, Матковський Михаїл, Сапрун Теодор, Филипович Іоан, Пелех Евстахий і Насальський Волод.		
11. Деканат Яслиський	20	—	21. Уряд парохіяльний в Устіяновій іменно зложили по 60 К. оо.: Кокуревич Михаїл і Паньківський Николай.	120	—
від о. Охнича Василя.			22. о. Скубиш Іван	40	—
			23. Деканат Бірчанський	60	—
			від о. Кошистяньського Ореста		

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
24. о. Вербенець Володимир	60	—	1. Перенос		
25. о. Савчин Антін	20	—	2. Еквівалент за I. квартал 1917	174	
26. о. Заяць Іван	450	—	3. Запомога вдовича за р.		190
27. Деканат Біцкий	180	—	1914/1915		
іменно зложили по 40 Кор.					
оо.: Титар Іван, Жук Ми-					
хаїлі Єсип Іван, а о. Менцинь-					
ський Емиліян зложив 60 К.					
28. о. Михальчук Дмитрій Ев-	22	—			
стахій					
29. Деканат Балигородский	60	—			
від о. Устіяновского Миро-					
слава.					
30. о. Бачинський Володимир	64	—			
31. о. Кончило Віктор	40	—			
разом	23856	39			
розхід	364	—			
остає	23492	39			

В) Ф О Н Д Р О З П О Р Я Д И М И Й

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	23655	18	8. Деканат Добромильський	20	—
2. о. Мацюрак Стефан	20	—	від о. Тимчишина Михайла		
3. о. Салук Лука	20	—	9. Деканат Олещицький	20	—
4. о. Зубрицький Михаїл	20	—	від о. Шведзіцького Антонія		
5. о. Яворський Іван	20	—	10. Деканат Судово-Вишеньський	20	—
6. Деканат Добромильський	200	—	від о. Тиховського Льва		
іменно зложили по 20 Кор.			11. Деканат Дрогобицький	20	—
оо.: Бурмич Николай, Ка-			від о. Городиского Михайла		
лужняцький Лев, Гумецький			12. о. Трешневський Александер	20	—
Юліян, Гринишин Іван, Бі-			13. Деканат Затварницький	20	—
линський Емиліян, Тимчук			від о. Кузева Івана		
Іван, Боровець Дмитро, Дри-			14. о. Венгринович Володимир	20	—
малик Роман, Данилів Воло-			з Білича горішного.		
димир і Чайковський Алек-			15. о. Ліщинський Йосиф	40	—
сандер.			16. о. Карп'як Михаїл	40	—
7. Деканат Сяніцький	4	—	17. о. Булик Никита	40	—
від о. Тишкевича Александра					

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
18. о. Гробельский Михаїл	40	—	1. Перенос	—	—
19. о. Заяць Ігнатій	40	—	2. Вдовам і сиротам порядочна запомога за рік 1916	20421	18
20. о. Тесля Михаїл	40	—	3. Вдовам і сиротам милостиня за рік 1916	250	—
21. о. Тарасович Іван	40	—	4. Порто	25	35
22. о. Цегелик Іван п. і к. курат полевий	20	—	5. Переддаток на рік 1917 вдо- вам і сиротам	40	—
23. Деканат Яслискій іменно зложили по 20 Кор. оо.: Вендзилович Дамян і Ми- галь Василь.	40	—	разом	20736	53
24. о. Скубиш Іван	20	—			
25. о. Лехицкий Захарія, катихит ц. к. гімназії в Сокалі.	20	—			
26. о. Заяць Іван	20	—			
27. Деканат Горожанський від о. Комарницького Івана.	20	—			
28. о. Михальчук Дмитрій, Ев- стахій	20	—			
29. Деканат Балигородський від о. Осідача Михайла.	20	—			
30. Зрада Петро	20	—			
31. Деканат Угнівський іменно зложили по 20 Кор. оо.: Сиротинський Орест, Ріпецький Мирослав, Тарасо- вич Іоан і Яцев Антоній.	80	—			
32. о. Куновський Маркил	20	—			
33. Деканат Сокальський іменно зложили по 20 Кор. оо.: Давидович Емиліян і Ме- дицкий Климентій.	40	—			
34. о. Кмит Полієвкт, катихит ц. к. гімназії в Дрогобичи.	20	10			
35. о. Вільчанський Михаїл	20	—			
разом	24739	28			
розхід	20736	53			
остає	4002	75			

П о в т о р е н є.

Дня 31. марта 1917 має бути в касі:

I. Фонд коренний	готівка	25.743 К. 80 с.,	цінні папери	428.240 К. — с.
II. „ резервовий	„	23.492 „ 39 „	„ „	— „ — „
III. „ розпорядимий	„	4.002 „ 75 „	„ „	— „ — „
Всього готівкою		53.238 К. 94 с.,	цінні папери	428.240 К. — с.

С. Мацюрак
секретар

М. Подолинський
предсідатель

М. Василькевич
касієр

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 25. липня 1917.

Н Е К Р О Л Ь О І Я.

о. Терлецкий Волод., катихит шкіл виділових в Ярославю; уп. 20/6 1917.

о. Чайковский Александер, парох в Передільниці, уп. 5/7 1917.

Души их поручає ся молитвам Всч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 31. липня 1917.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александер Зубрицький
Канцлер.

ВІСТНИК

ЦЕРЕМІСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 11. серпня.

Ч. XII.

Ч. 57.

Ч. 5480. 25-літній ювілей сьвященства Впреосв. Митрополита кир Андрея гр. Шептицького.

Дня 22. серпня с. р. припадає 25-літній ювілей сьвященства Його Ексцеленції нашого Найдостойнішого і Возлюбленого, Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея.

В доказ синівської преданности та щирої любови і вдячності ко сему вельми заслуженому для гр. кат. церкви і нашого народу Митрополитови Галицькому Еписк. Ординаріят сим поручає, щоби по всіх матерних парохіяльних і монашеских церквах тутешної епархії в неділю 26. серпня с. р. Всеч. Клиром були відслужені торжественні св. літургії з долученем служби за всяке прошене Князя нашої церкви Кир Андрея для упрошеня Йому обильних благодатей Божих до дальших світлих подвигів для більшої слави Божої, щораз красшого розцвіту св. гр. кат. церкви і нашого народу—та благо і довгоденьствія.

По укінченім Богослуженю належить вознести трикратно многолітствіє Високопреосвященному Митрополиту Кир Андрею.

В неділю попередну належить по проповіді обвістити вірним се Богослуженє і їх до численної участі в горячих молитвах заохотити.

З покликом на тутешнє рішенє з 10. цвґігня 1917. ч. 2668 (Ч. V. Вістн. епарх.) Еписк. Ординаріят звертає увагу Всечесного Клиру і вірних тутешної епархії, що попри щирих молитвах о благословенє Боже для нашого Князя церкви конечно випадає нам всім без виімку памятати о дальшій збираню жертв на всенародний фонд ім. Митрополита Андрея гр. Шептицького для українських сиріт.

Дуже відпсвідною нагодою до всенародної збірки жертв на достойний сего великого Князя церкви „живий памятник“ є день маючого відправити ся Богослуженя на Його інтенцію по всіх гр. кат. церквах не лише тутешної епархії але віроятно і цілої провінції.

По словам св. Евангелисти „Чадца моя не любимь словомъ ниже язикомъ, но дѣломъ и истинною“. (Йоан I. гл. III. 18) нехай кожда вірна душа нашого св. обряду по можности зложить хотяби і дрібну жертву на сю ціль, а буде се не абиякий доказ нашої загальної

любоби ко Возлюбленому нашому Владиці, Меценатови і Покровителеви всіх обездолених.

Нехай кожда парохія сповнить той моральний обовязок, а се буде єї честю і добром всего нашого народу!

Зібрані жертви належить переслати під адресом: Товариство „ДНІСТЕР“ у Львові, книжочка вкладк. ч. 10.300 а донесене о тім ту предложити.

Для улегшеня ту відносячої ся посилки грошевої долучає ся чек почтовий.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 9. серпня 1917.

Ч. 58.

Ч. 5528. Підвисшенє предплати на Вістник епархії в р. 1917.

В виду щораз висшої ціни паперу та платні за роботи друкарняні особливо при теперішнім браку складачів, дотеперішна річна предплата на Вістник епархії в квоті 3 Корон ніяк не може вистарчити на покритє коштів печатаня Вістника до кінця сего року.

По тій причині устанавляє ся предплата Вістника на 5 Кор. Кожда проте парохія і експозитура самостійна титулом підвижки тої предплати має з скарбони матерної церкви побрати і на руки Всечесних Урядів деканальних дослати еще по 2 Кор. за текучий рік.

Всечесні Уряди деканальні зволять зібрані квоти з того титулу чим скорше ту прислати, бо предплата надіслана з епархії єсть виключним фондом печатаня Вістника епархіяльного.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 10. серпня 1917.

Ч. 59.

Ч. 5581. Завізанє кандидатів духовного стану на елекцію дня 1. вересня 1917.

З покликом на оголошенє, дотично подань кандидатів духовного стану о приняте до семинара (зри Вістник епархіяльний ч. X. з дня 8. липня 1917) взиває ся тихже до явленя ся в канцелярії Еп. Консистерії дня 1. вересня 1917. то є в суботу по Празнику Успенія Пресв. Богородаці о год. 10. перед полуднем до іспиту з головних основ св. віри і морали Церкви католицкої і з церковного співу.

О год. 8. перед іспитом, мають убігателі вислухати св. Літургії в катедр. Храмі.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 11. серпня 1917.

Александр Зубрицький

Канцлер.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видаю 27. серпня.

Ч. XIII.

Ч. 60.

Ч. 5660. В справі віддавання міді з церков і каплиць на військові цілі.

Високе ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти віднеслось тут під днем 7. серпня 1917 Ч. 23933 з слідуєчим письмом:

„Im letzten Absatze des § 1 der Verordnung des Ministeriums für Landesverteidigung vom 11. November 1916, R. G. Bl. Nr. 380, betreffend die Inanspruchnahme des Kupfermaterials auf Gebäuden für Kriegszwecke wurden bezüglich der staatlichen und kirchlichen Gebäude besondere Verfügungen vorbehalten.

Dieser Vorbehalt mußte aus dem Grunde erfolgen, weil solche Verfügungen bezüglich der staatlichen und kirchlichen Gebäude ressortmäßig nicht vom Ministerium für Landesverteidigung getroffen werden konnten.

Zur Erlassung solcher Verfügungen war vielmehr bezüglich der staatlichen Gebäude das Ministerium für öffentlichen Arbeiten und bezüglich der kirchlichen Gebäude das Ministerium für Kultus und Unterricht zuständig.

Das Letztere hat die Erlassung solcher besonderer Verfügungen als entbehrlich erachtet, da einerseits eine zwingende Norm durch die Bestimmungen des Kriegleistungsgesetzes gegeben erschien, andererseits der während der gegenwärtigen Kriegereignisse wiederholt betätigte patriotische Sinn der Geistlichkeit mit Zuversicht gewärtigen ließ, daß, ähnlich wie bei der Requisition der Kirchenglocken im Wege der gütlichen Vereinbarung zwischen der betreffenden kirchlichen Stelle und der Bauabteilung des zuständigen k. und k. Militärkommandos eine Inanspruchnahme des von der Militärverwaltung zur Sicherstellung der ungeminderten Schlagkraft unserer Armee dringend benötigten Kupfermaterials ohne eine Anwendung des Kriegleistungsgesetzes durchgeführt werden würde.

Nach Mitteilung des k. und k. Kriegsministeriums ergeben sich jedoch bei einzelnen Pfarrämtern insoferne Schwierigkeiten, als die betreffenden Pfarrämter auf die eingangs bezogene Bestim-

mung der Min. Vdg, vom 11. November 1916, R. G. Bl. Nr. 380 hinweisen und erklären, daß die in Aussicht genommenen Sonderverfügungen noch nicht erflossen seien.

Ich beehre mich daher an das hochwürdigste % das ergebene Ersuchen zu richten, dieser missverständlichen Auffassung entgegenzutreten und bei den Kirchenvermögensverwaltungen dahin wirken zu wollen, daß die Kupferabgabe an die Heeresverwaltung seitens der kirchlichen Faktoren im Wege der gütlichen Vereinbarung erfolge, um eine Anwendung des Kriegsleistungsgesetzes vermeidbar zu machen.

Der Leiter des Ministeriums für Kultus und Unterricht: Świkliński.“

Огсе подає ся до відомости Всч. епархіального Духовенства.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 18. серпня 1917.

Ч. 61.

Ч. 5494. Справа іменованя гр. кат. військових куратів в резерві.

Ц. і к. військова Команда в Перемишли віднеслась тут під днем 5. серпня 1917 Ч. 22248/L. Е. з слідуючим письмом:

„Der Bedarf an griech. kath. Priestern welche deutsch-polnisch-ruthenisch beherrschen, ist für die Armee im Felde u. für die Bedürfnisse des Hinterlandes ein grosser. Demzufolge werden über Erl. des k. k. M. f. LV. Abt. VII, Nr. 11622 vom 21. Juli 1917 die Wehrpflichtigen Priester in der Evidenz der Ers. Res. der Ldw. durch die Ldw. Erg. Kdos zur Vorlage von Gesuchen um Ernennung zu Feldkuraten in der Res. aufgefordert werden. Sollten keine Ersatzres. Evidenzlisten mehr verfügbar sein, werden die nicht älter als 45-jährigen Idstpflchtigen Geistlichen zur freiwilligen Assentierung auf Kriegsdauer, behufs Ernennung zu Feldkuraten, aufgefordert werden.

Das k. u. k. Milkmdo ersucht diensthöflichst diese Aktion fördern zu wollen.

Für den Militärkommandanten: i. V. Wondral Obstl.“

Се подає ся до відомости Всч. Духовенства.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль дня 16. серпня 1917.

Ч. 62.

Ч. 5657. О збираню жертв на викінченє будови української Гімназії в Яворові.

Старшина Кружка У. П. Т. в Яворові, звернулась до Еп. Консисторії з прошенем о оголошенє поклику до Всч. Духовенства, щоби тоєж зволило занятись межи своїми вірними збиранем жертв на будову, а зглядно докінченє будови місцевої

української гімназії. З короткого звіту, проведеного о стані, як самої гімназії так і будинку, в якому гімназія тая містить ся, показує ся, що яворівська гімназія українська, сей великий національний здобуток нашого народу, находить ся дійсно в невідрадних матеріальних обставинах.

Гімназія удержує ся з жертв суспільности, котрі то жертви на жаль перестали в нинішних часах впливати. Будинок, в якому гімназія поміщена, вибудований на позичках векслевих (120.000 К.) від котрих дотеперросло 50.000 К. відсотків. Наколиби Управі гімназії не удало ся сеї квоти 50.000 К. зібрати до часу знесення мораторії, то будинок бувби виставлений на ліцитацію, а тогда і судьба самої гімназії булаби поважно загрожена. До того еше на викінченє самої будови, перерваної війною, потреба окремо около 30.000 К.

Короткий сей звіт Старшини У. П. Т. говорить ясно сам про себе. Не багато слів треба додавати, щоби ясно зрозуміти вагу хвилі, яку переживає ся наша гімназія. А не треба забувати, що на судьбі сеї гімназії заангажована честь нашого народу. Для того Еп. Консисторія звертає ся з горячим покличом до всего Всч. св'ященства епархіального, щоби тоєж зволило щиро зайнятись судьбою сеї нашої твердині народної. В спосіб відповідний і зрозумілий, пояснить Всч. св'ященство своїм вірним, при даній случайности, о що тут річ іде, і заохотить їх до складання жертв на повизшу ціль.

Наш народ, знаний зі своєї жертволюбности, переживаючи сам нині прикрі хвилі під кожним зглядом, легко зрозуміє тоє прикре положенє своєї рідної інституції; він, відповідно поучений і заохочений своїм Душпастиром, охотно зложить свою лепту на жертвеник всенародного добра, і тими лептами своїми допоможе до удержання і розвою своєї народної гімназії. — Тому Еп. Консисторія, звертаючись з сим покличом до всего свого Всч. св'ященства, котре до тепер все було головною підпорою нашого національного розвою, є певною, що оно і в сій, так важній для нас всіх справі, доложить всяких старань і займе ся щиро збиранем жертв, щоби для тої, для нашого народу переважної інституції, придбати средств на єї удержанє. — Всякі жертви на ту ціль зібрані, зволять Всч. Духовенство відсилати під адресою Дирекції української гімназії в Яворові.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 15. серпня 1917.

Ч. 63.

Ч. 5787. Печатанє і предплата Шематизму Клира тутешної епархії на рік 1918.

В ціли печатаня шематизму Клира тутешної епархії на рік 1918 Еп. Консисторія сим розпоряджає:

1). Всеч. оо. самостійні Душпастирі чим скорше виповнять залучений ту % Квестіонар дотичачий тувідносячих ся дат, по можности найточнійше зіставлений, і таковий перешлють своему Урядови деканальному до 15. вересня с. р.

2). Всеч. оо. настоятелі парохій, в котрих суть самостійні катихити і мешкають священники — емерити і наділені аліментацією, візвуть їх до предложеня дат що до року родженя і рукоположеня, стану вільного-женатого-вдовичого і місця замешканя, а ті викази враз з датами зі своєї парохії перешлють до свого Уряду деканального.

3). Всеч. оо. Декани зволять надіслані їм викази ад 1 і 2 провірити і віродостійність ствердити.

Еслиби котрий з оо. Душпастирів зглядно Катихитів і емеритів в приписанім часі не предложив виказу або предложив неточний, Всеч. о. Декан сам зволить понаглити скорійше предложене зглядно споводовати доповнене виказу, щоби конечно до кінця вересня с. р. всі викази могли бути вже в Канцелярії Еписк. Консистерії.

Особливо від деканатів до букви М упрашає ся о можливий поспіх як найвчаснійшого присланя виказів.

4). З уваги на теперішну незвичайну ціну паперу, висшу платню за роботи в печатні і переплетні та кошти розсилки шематизму визначає ся предплату на маючий печатати ся шематизм на р. 1918 в висоті 5 Кор., котру належить побрати з каси кожної матерної церкви.

Всеч. оо. Декани зволять зібрані в своїм деканаті предплати разом надіслати Еписк. Консистерії найдальше до кінця жовтня с. р.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 22. серпня 1917.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицький

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 1. вересня.

Ч. XIV.

Ч. 64.

Ч. 5983.

До

Всечестного Клира і Вірних соєдинених Епархій Перемискої, Самбірської і Сяніцької.

Радістною вістею ділимо ся з Всечесним Клиром і Вірними Епархії:

Бог Всевишний умилосердив ся над сирітством нашим і через високе рішене Сьвятійшого Отця Венедикта XV. Папи Римского з дня 29. січня 1917 поставлен став предложений Их Величеством Цісарем і Королем нашим Каролем IV. Всесвітлійший і Високопреподобний Др. Йосафат Йосиф Коциловский з Чина св. Василя В. Епископом для Епархії нашої.

Рішене се гласить так:

Benedictus

Episcopus Servus Servorum Dei.
Dilectis Filiis, Capitulo Ecclesiae
Cathedralis, Clero et Populo Dioecesis
Premisliensis, Sanociensis et Samborien-
sis Ruthenorum,
**salutem et apostolicam bene-
dictionem.**

Cum Cathedralis Ecclesia Vestra Pre-
misliensis, Sanociensis et Samboriensis

Венедикт

Епископ Слуга Слуг Божих.
Возлюбленим Синам, Капітулі Ка-
тедральної Церкви, Духовенству і Вірним
Епархії Перемискої, Сяніцької і Самбір-
ської Русинів,
**поздоровлене і Апостольске
Благословене.**

Понеже Катедральна Церков Ваша
Перемиска, Сяноцка і Самбірська Русинів

Ruthenorum, ad quam dum illa pro tempore vacat, nominatio personae idoneae eidem Ecclesiae in Episcopum praeficiendae Romano Pontifici pro tempore existenti facienda ad Carissimum in Christo Filium Nostrum Carolum, hoc nomine Quartum, Austriae Imperatorem, Bohemiae Regem etc. et Hungariae Regem Apostolicum, ex fundatione, vel dotatione, seu privilegio apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, spectare et pertinere dignoscitur, sit in praesens pastore destituta; cumque in praesens Venerabilis Frater Andreas de Szeptycky, hodiernus Archiepiscopus Leopoliensis Ruthenorum, pulsus per summam iniuriam in remotas regiones, ibique sub custodia detentus impediatur ab exercendo privilegium, quod fel. rec. Pius Papa Septimus, Praecessor Noster, Archiepiscopo Metropolitana Leopoliensi Ruthenorum pro tempore existenti concessit, confirmandi et instituendi Episcopum praefatae sedis Premisliensis, eique munus consecrationis nomine Apostolicae Sedis impertiendi; Nos, ne sedes illa Premisliensis longae vacationis exponeretur incommodis, huiusmodi privilegio pro hac vice derogantes, Dilectum Filium Josaphat Josephum Kocylowskyi ex Ordine s. Basilii Magni, doctorem in s. Theologia et in Philosophia, quem laudatus Carolus Imperator et Rex Nobis ad hoc per suas patentes litteras rite praesentavit, praedictae Cathedrali Ecclesiae Premisliensi, Sanociensi, et Samboriensi Ruthenorum, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, apostolica auctoritate

на тепер опорожнена, позбавлена є свого Пастиря, а іменоване відповідної личности для поставлення в Єпископа над Нею маюче ся предложити тогочасному Первосвященнику Римському прислугує і належит до Возлюбленого Сина Нашого Карла, того імени Четвертого, Цісаря Австрії, Короля Чех і прч. Апостольского Короля Угорщини. на підставі фундації, або дотациї або апостольского привілея, дотепер в ніякий спосіб не ухиленого, і з причини, що на тепер Всечестний Брат Наш, Андрей Шептицький, теперішній Архієпископ Львівський Русинів, вивезений насильно і з найбільшим покривдженєм в одлеглі сторони і там під надзором вязнених, не міг виконати свого привілея, яким бл. п. Пій Папа VII. Наш Попередник наділив кожодочасного Архієпископа Митрополита Львівского Русинів, а то потвердження і інститування Єпископа названої Перемискої Столиці і іменем сьв. Апостольского Престола уділення Єму Чину освящення, Ми в цілі укороченя тих невігід, які би дізнавала згадана вже Перемиска Столиця з причини довшого єї опорожнення, ухилиючи на сей раз висше наведений привілей, за порадою Всечестних Братів наших Сьв. Р. Ц. Кардиналів повагою і властію апостольскою поставили Єпископом і Пастирем згаданої Катедральної Церкви Перемискої Сяноцької і Самбірської Возлюбленого Сина Йосафата Йосифа Коциловского, Чина сьв. Василя Вел., Доктора сьв. Богословія і філософії, котрого згаданий Цісар і Король Карло своїм патентом

in Episcopum praefecimus et Pastorem.

Quo circa vos omnes obligatione adstringimus et hortamur, ut eundem Josaphat Josephum, electum Episcopum, tamquam patrem et pastorem animarum vestrarum devote recipientes et debita honorificentia prosequentes, salubribus illius monitis et mandatis debitam praestetis obedientiam et reverentiam ita ut ipse in vobis devotionis filios et vos in eo patrem benevolum invenisse gaudeatis.

Volumus autem et mandamus ut, cura et officio Ordinarii, qui modo dioecesim vestram regit, hae litterae Nostrae publice perlegantur tum in capitulari conventu, qui prima vice post hac litteras acceptas habebitur, tum in ipsa Ecclesia Cathedrali ab ambone cum primus advenerit dies festus a populo de praeecepto recolendus.

Datum Romae apud S. Petrum anno Domini millesimo nongentesimo decimo septimo, die vigesimo nona mensis Januarii, Pontificatus Nostri anno tertio. =P. P.=

Octavius Card. Cagiano
S. R. E. Cancellarius.

Julius Tamponi Protonotarius Apostolicus.

Raphael Virili Protonotarius Apostolicus.

Paulus Pericoli
Camerae Aplice adiutor a Studiis.

в властивий спосіб Нам предложив В слід за тим зобов'язуємо і упоминаємо Вас всіх, щобиьте тогож Йосафата Йосифа, вибраного Епископа яко вітця і пастиря душ Ваших преданно прийняли, належну Ёму почесть віддавали і спасительним Ёго упімненням і приказам приналежний послух і почитанє оказували, так щоби Тойже во Вас відданих дітій, а Ви в Нїм добротливого Вітця щасливо знайшли. Хочемо однак і приказуємо, аби старанєм і зарядженєм Ординаря, котрий тепер Вашою епархією завідує, се письмо Наше публично зістало відчитане так на першім засіданню Капітульнім, яке по отриманню сего письма відбуде ся, як і в самій Катедральній Церкві з амвона вперший день сьвяточний через Вірних з обов'язку сьвяткуємий.

Дано в Римі при сьв. Петрі року Божого тисяч девятьсот сімнайцятого дня двацять дев'ятого місяця січня Понтифікату Нашого року третого.

Онтавій Кард. Киджано
св. Р. Ц. Канцлер.

Юліян Тампонї Протонотарій
Апостольський.

Рафаїл Вірілі Протонотарій Апостольський

Павло Періколї
Помічн. наук. Камери Апост.

Складаючи Богу Всемилосердному благодарственне подякованє за тую превелику ласку, що взираючи на сирітство наше звиж 2 літа треваюче через Сьвятїйшого Отця Венедикта XV. Папу Римского надати нам благо-

волив Отця і Пастиря Епархії і Провідника духовного в теперішніх так тяжких часах, завзиваєм Всечестний Клик епархіяльний і Вірних, щоб до молитв наших і свої прилучили моленя о обильне благословене боже та і довгоденьствіє для новоназначеного для нас Епископа Дра Йосафата Йосифа Коциловского Котрого консекрація і інтронізація в неділю 16. по Сош. св. Духа дня 23. вересня с. р. в Катедральній церкві в Перемишлі торжественно совершит ся.

О тім П. Т. Клик і вірних повідомляємо.

Поручаєм повисше по полученю **зараз** в найблисшу неділю народови з амвона відчитати, що також П. Т. Катихити місто ексорти зділають.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль дня 30. серпня 1917.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицький
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 16. жовтня.

Ч. XV.

Ч. 65.

Ч. 6973. Речинець до св. рукополаганя.

Кандидатів духовного стану, покінчивших науки св. Богословія, желающих прийняти св. Рукополаганє, взиває ся, щоби внесли до кінця жовтня с. р. свої поданя, самі же явили ся до іспиту дня 3. падолиста 1917 в суботу о год. 9. рано в канцелярії Еп. Консисторії в Перемишлі по вислуханю св. літургії, яка о год. 8 зачинає ся.

Поданя належить заосмотрити: 1) свідощамм всіх шкільних наук, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества потверженого ц. к. Староством, 5) вінчаня, если єсть жонатий, 6) потверженем увільнення від чинної служби військової.

Звертає ся увагу, що лише не всі, покінчивші св. богословіє, мають від ц. к. правительства признаний титул стола, — проте належить їм перед 1 листопада в тїм зглядї упевнити ся.

Кандидати мають привезти свою постіль.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 9. жовтня 1917.

Ч. 66.

Ч. 5723. Заказ уживаня до приватного і публичного богослуженя книжочки виданої свящ. М. Д. в Новім Санчи 1917.

Видану без духовної апробати в Новім Санчи 1917 брошуру на 55 стрічках 16-ка »Віночок молебній«, зібрав свящ. М. Д., содержачу в собі 1. Молебен до Найсол. Серця

Ісусового, 2. до Найсвят. Евхаристії, 3. до Матери Божої, 4. до св. Володимиря Великого і 5. до св. Йосафата (в перекладі на українську мову) заказує ся купувати і уживати яко підручник до приватного, тим паче до публичного богослуженя.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль дня 30. серпня 1917.

Ч. 67.

Ч. 5875. Пошукуєся загибшої Анни Тузяк.

Анна Тузяк, пошукує своєї матери Анни Тузяк, літ 73 числячої, родом з Карачинова, пов. Городок, котра діставши помішаня розуму з туги за упавшим в бою сином, видалилась з дому дня 30 мая 1917 і десь ходит по селах в повіті Мостискім, або Городецкім.

Если в котрій з парохій Епархії Перемискої знаходит ся повисше згадана женьщина, поручає ся донести о тім до ур. парох. в Рудні коло Львова.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 19. вересня 1917.

Ч. 68.

Ч. 6635. Комітет в справі несеня помочи мешканцям освободженим від ворожого наїзду.

Вис. ц. к. Намісництво під днем 18. вересня 1917 Ч. 24.424/пр. прислало тут відозву ось такого змісту :

„Застрашаючі розміри знищення і нужди, яких образ представляють области краю сьвіжо освободжені від ворожого наїзду, вимагають скорої і успішної помочи для населеня навіщеного сим нещастем.

Позаяк діяльність властей і органів державних, працюючих тепер в так тяжких услівіях, не може бути достаточна і помічничая акция суспільности, відповідно зорганізована, показує ся необхідно потрібнсю, протое постановив я завязати комітет, складаючий ся з найповажніших личностей, аби підняти ся сего важного діла.

Протекторат над Комітетом зволив наймилостивійше обняти Найяснійший Пан. На чолі Комітету станув я сам, запросивши на заступників Єго Е. Пана Маршалка краю і Єго Е. Отця Митрополита гр. Шентицького. Обязки президента постійно урядуючого як председатель комітету, котрий буде урядувати в будинку ц. к. Намісництва у Львові, обняв Пан Др. Ігнатий Дембовский, бувший віцепрезидент краювої Ради шкільної.

Маю честь просити Всесьвітлійшу Консистерію о ласкаве уділене сей пожиточній акції прихильного попертя і заряджене, аби підвластне духовенство своїм значним впливом і випробованою в ділах любови ближнього ревностію допомогло успішно до осягнення ціли, яка нам присьвічує. Ц. к. Намісник: Нууп“.

Отсе подає ся до відома Всч. ОО. Душпастирів враз з порученєм, щоби горячо поперли се шляхотне діло.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 4. жовтня 1917.

Ч. 69.

Ч. 6644. В справі поновного збираня вовни на війскові потреби.

Ц. і к. військова Команда в Кракові віднеслась тут під днем 20. вересня 1917 Ч. 718/W. S. S. з слідуючим письмом:

„Am 22. Oktober beginnt neuerdings die Sammlung von Schafwolle.

Nachdem dieselbe für den Heeresbedarf sehr dringend benötigt wird, hat hiesige Stelle den Befehl bekommen, dieselbe restlos aufzubringen.

Es wird gebeten, auch bei der diesmaligen Sammlung um die Unterstützung der hochwürdigen Geistlichkeit durch Aufklärung der Bevölkerung von der Kanzel herab von der Wichtigkeit dieser Aktion und dass es patriotische Pflicht eines jeden ist, alle Schafwolle (entsprechend seines Schafbesitzes) abzuliefern. Der Militär-Leiter“.

Отсе подає ся до відома Всч. ОО. Душпастирів враз з порученєм, щоби при найблизшій нагоді поучили о сїм підчинених собі вірних.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 2. жовтня 1917.

Ч. 70.

Ч. 6803. О українських комітетах помочи.

»Ваша Всечестности! Страшна буря перейшла двома наворотами через наш край. Спричинила она, що деякі місцевости зітали стерті і зникли з землі а многі понесли необчислені шкоди. Виселенці, що тепер вертають з таборів в рідні сторони находять часто на місци своїх осель тільки руїни та згорища. Ті знова, що остали на місци, бідують тяжко та зі страхом глядять на надходячу зиму. Так одним як і другим треба скоро прийти з помочию.

В тій ціли завязав ся за починєм Єго Експеленції Пана Намістника під протекторатом Єго цїс. і кор. Апостольскої Величности Цісаря Карла, краєвий комітет помочи для що йно відбитих областей Східної Галичини з під ворожого наїзду. Згаданий комітет взяв собі як завданє помагати населеню тих областей грїшми, живностию і одїжию, опікувати ся сиротами, тай иньшими способами облегчити долю сегож населеня.

Щоб поміч жертвована правительством була успішна і відповідала дійстному станови річи, та щоби Українці члени сегож комітету могли належито пізнати і поперти потреби українського населеня відбитих областей Східної Галичини, відносить ся отсим Український краєвий комітет помочи для виселенців у Львові до Загалу Інтелігенції, передівсім до сьвящеників, учителів тої области Галичини, що тепер висвободжена з під

ворожого наїзду, з зазивом, заснувати безпроволочно: Повітові і місцеві комітети під назвою: »Український комітет помочи«. У. К. П., до котрих моглиби входити також всі свідомі і охочі до праці горожани.

Круг діланя сих комітетів буде:

- 1) повідомити (лично) власти адміністраційні і війскові про завязанє комітету і просити о поміч для комітету в его діяльности;
- 2) старати ся у ц. к. Староств о одежу, поживу і обуву для потребующих;
- 3) дбати о рівномірній і справедливий розділ згаданих предметів між населене;
- 4) подбати, щоб виселенцям були виплачені залеглі і біжучі виселенецькі підмоги;
- 5) подбати, щоби всі бездомні одержали чиншові запомоги;
- 6) видістати для повернувших виселенців субвенції в будівельних експозитурах о скілько они не перевисшають квоти К. 1000 — зглядно в Централі відбудови краю, о скілько квоту 1000 К. перевисшають, на справленє хатної обстанови;
- 7) повідомити Український краєвий комітет помочи для виселенців у Львові (ул. Бляхарска ч. 11. I. пов.) про основанє комітету і подати томуж комітетови як найдокладнійші статистичні дані:
 - а) що до числа сиріт лишених без опіки і незаосмотрених;
 - б) число родин, котрі не мають поміщення, одежи, поживи або иньших необхідних річий;
 - в) повідомляти о всяких неточностях і недостачах при уділюваню помочи населеню;
 - 8) поцавати місцевому населеню відповідні інформації що до воєнних причинків, апровізацій і т. п., та посередничити між ними а властями цивільнимн і війсковими. Всякі блисші інформації і поученя подасть на жаданє підписаний комітет.

Вкінци підписаний комітет звертає увагу, щоби всякі статистичні дати і донесеня під VII. в. наведені були точні і вірні та поперті доказами; в противнім разі Українці члени краєвого комітету помочи моглиби найти ся в невідраднім положеню, наколиб заряджені з якої небудь причини провіреня виказали, що подані місцевими комітетами дані не відповідають дійстности, чим нанесеноби самій справі некористні наслідки.

Надіємо ся, що наш поклик до несеня помочи навіщеному війною українському населеню не лишить ся без відгомону і всі свідомі одиниці не відмовлять своєї участи в тій так пекучій справі, щоб бодай в части загоїти рани завдані світовою війною.

Від Українського краєвого комітету помочи для виселенців у Львові ул. Бляхарска ч. 11. Ал. Кмицикевич вр., голова, о. Юл. Дзерович вр., секретар«.

Всечесн. Духовенству поручає ся примінити ся до повисної відозви і приступати до »Українських комітетів помочи« та вспівділати в так пекучій народній і гуманітарній справі.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 9. жовтня 1917.

Ч. 7022. Поміч Всч. Духовенства при збираню біля для війська.

Вис. ц. к. Міністерство для віроісповідань і просьвіти звернулось тут під днем 4. жовтня 1917 ч. 33643 з слідуючою відозвою:

„Wie dem $\%.$ aus Zeitungsnotizen und öffentlichen Aufrufen bereits bekannt sein dürfte, wird das k. u. k. Kriegsministerium, Kriegsfürsorgeamt in der nächsten Zeit an die gesamte Bevölkerung mit einer Bitte herantreten, deren Erfüllung für die Armee von ausserordentlicher Bedeutung ist. Es handelt sich darum, die zur Versorgung der Armee im Felde bestimmten, derzeit bereits stark gelichteten Wäschebestände dadurch zu ergänzen, daß alle nicht durchaus unentbehrlichen Wäschestücke und jene Materialien, aus denen Wäsche hergestellt werden kann gespendet, vom Kriegsfürsorgeamt gesammelt und für die Heeresverwaltung verarbeitet werden. Zu diesem Zwecke wird in der Zeit vom 14. bis 21. Oktober in der ganzen Monarchie eine allgemeine Wäschesammlung veranstaltet werden für deren Erfolg gleichwie bei den ähnlichen Sammlungen in den Vorjahren die möglichst tatkräftige Mitwirkung aller öffentlichen Faktoren, insbesondere auch jene des Klerus von größter Wichtigkeit ist

Als Hauptsammeltage sind der 16. und 17. Oktober, als Nachsammeltag ist der 20. Oktober in Aussicht genommen.

Ueber Ersuchen des k. u. k. Kriegsministeriums beehre ich mich sonach $\%.$ auf diese hochwichtige Aktion mit dem Ersuchen aufmerksam zu machen, alle kirchlichen Organe und insbesondere den Seelsorgeklerus von der hohen Bedeutung dieser Sammlung in Kenntnis zu setzen und zu veranlassen, daß die Bevölkerung von der Kanzel und auch im Privatverkehr auf das Eindringlichste aufgefordert werde, zu der gedachten Sammlung nach allen Kräften beizutragen. — Der Minister für Kultus und Unterricht: Świkliński.“

Се подає ся Всч. ОО. Душпастирям до відома і поручає ся горячо попірати сю акцію так в церкві як і поза церквою.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 13. жовтня 1917.

Ч. 6556. В справі основаня і функціонованя повітових Комітетів опіки над воєнними інвалідами.

Для успішного переведеня wspomагаючої акції в ціли зменьшеня недоли воєнних інвалідів супротив що раз більше возрастаючого їх числа, оказала ся діяльність Краєвої Комісії опіки над інвалідами і єї трох виконуючих Виділів (у Львові, Перемишлі і Кракові) неvistарчаючою і тому покликані зістануть до життя повітові Комітети опіки над воєнними інвалідами а ціль, обсяг діланя, склад і чинність їх виражені є в регуляміні, котрого найважнійші постанови суть слідуючі:

§ 1. Повітовий Комітет опіки над інвалідами ставить собі завданем, допомагати інвалід м, що живуть в повіті, а котрі утратили здібність до заробкованя цілковито або частинно, чи то в наслідок віднесених ран, або іншої причини, чи в наслідок внутрішніх недуг, до повернення їм здібности до праці, поправи їх биту і дати їм можливість до заробкованя.

§ 2. Обсяг ділання повітового Комітету опіки над інвалідами обіймає:

а) старати ся о приміщенє інвалідів хорих або ушкоджених в спеціальних заведеннях лічних, місцях купелевих, санаториях і т. п. Поміч інвалідам в узисканю средств терапевтичних, протез і їх направи;

б) старати ся вивчити інвалідів в існуючих в краю або поза краєм школах інвалідів з окрема тих, котрим каліцтво не позволяє працювати в званю, в яким давнійше працювали;

в) старати ся о узисканє для інвалідів належної їм платні, додатку за зраненє, заосмотреня в місце уміщеня в домі інвалідів, запомог державних і т. п.

г) Посередничити в вишуканю їм праці.

д) провадити докладну евіденцію;

е) уділяти материяльної помочи інвалідам в ціли уможливленя заведеня самостійних господарств рільних, промислових, торговельних і т. п.;

ж) предкладати опінії і внески Краєвій Комісії опіки над інвалідами.

§ 4. На чолі повітового Комітету опіки над інвалідами стоїт ц. к. Староста. Комітет вибирає з поміж себе заступника предсідника, скарбника і секретаря.

§ 5. Середники узискує повітовий Комітет опіки над інвалідами в дорозі добровільних датків інституції, як також приватних осіб, підприємств, концертів, фестинів і т. п.

§ 6. Повітовий Комітет опіки над інвалідами постарає ся о зорганізованє постійного бюро, якого управу повірить вибраній в тій ціли особі.

§ 7. Члени повітового Комітету опіки над інвалідами виконують свої функції як безплатний почетний уряд, мають однак право жадати звороту понесених гоївкою видатків, з окрема звороту коштів подорожи.

До Комітету, який повинен склацати ся зі 6—8 членів, а не більше як з' 12, мусять бути покликані заступники всіх віроісповідань і народностей, як також всіх станів і заводів. Бюра соціальної опіки існуючі при ц. і к. школах інвалідів у Львові, Перемишли і Кракові будуть членам Комітету на їх жаданє давати потрібні інформації в ціли поагодження жадань і бажань, які зголошувати будуть інваліди в повітових Комітетах. В ціли переведеня стислої евіденції всіх інвалідів в повіті, повітовий Комітет займе ся уложенем катастру всіх інвалідів в повіті громадам опісля певного взору, який му буде предложений.

При ревнім і охочім вспівділаню всіх членів своїх, як і при помочи ширших верств людности в повіті, Комітет повітовий може віддати неоцінені услуги так самим інвалідам, як і цілій суспільности нашій, для котрої корисне розвязанє питань забезпеченя биту інвалідів, є нині справою пекучою і перворядного значіня.

Подаючи сі зарядженя Краєвої Комісії опіки над інвалідами до відомости Всч,

Цуховеньства, Еписк. Ординаріят взиває всіх ОО. Духовних до як найревнійшого співділання в тій акції гуманній так в Комітеті, о скілько би до него зістали покликані, як і поза ним в крузі свого ділання через скоре достарчуване потрібних дат метрикальних при укладаню катастру інвалідів, заохочувань до складаня добровільних датків, уладжуваня в означених речинцях в році »дня збірки« і т. п. Всч. Уряди деканальні обговорять сю справу на найблизшій соборчику деканальнім і в своїм часі предложать ту справоздане з діяльности кондеканального Священства на тім поли харитативнім.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемишль, дня 11. жвтня 1917.

Ч. 73.

Ч. 7046. Богослуженя в двірські нормальні дни.

З покликом на тутешні рішення з 27. лютого 1917 Ч. 912 (Ч. IV. Вістн.) і 23. цвѣтня 1917 Ч. 2891 (Ч. VI. Вістн.) дотично поминального богослуженя за бл. п. Цісаря Франц Йосифа I. в дни 20. падолиста і богослуженя з нагоди імянин і уродин Єї Величности Цісаревой в дни 27. цвѣтня і 9. мая, Еписк Ординаріят на основі рескрипту Президії ц. к. Намісництва з 7. вересня 1917 Ч. 22.539/пр. подає до відомости, що 17. серпня яко в дни уродин а 4 падолиста яко в дни імянин Єго ц. і к. апост. Величности Карла I. мають що року відправляти ся торжественні богослуженя за всяке прошене Найяснійшого Папа.

При тім звертає ся увагу, що доси обовязуюче заряджене щодо богослужень за упокій души бл. п. Цісаревой Елисавети в дни 10. вересня не зістало змінене.

На кожде богослуженє в повиспій двірські нормальні дни Всеч. Духовеньство запросить всі місцеві власти і управи шкіл.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 13. жовтня 1917.

Ч. 74.

Ч. 7125. Речинець отвсрєня духовних семинарів в Перемишли і у Львові.

Богослови IV. року взиває ся, щоби дня 1. падолиста с. р. явили ся в духовнім семинарі перемискім, привозячи з собою всю одежу, біле і постіль.

Богослови 1., 2. і 3. року мають в тім самім речинци явитися в львівскім духовнім семинарі з таким, як висіше сказано, заосмотренєм.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 14. жовтня 1917.

Ч. 13/Орд. Конкурс на посаду пралата схолярха.

При катедральній капітулі в Перемишлі є з причини смерти бл. п. Схолярха о. Іоана Стрийського опорожнена посада пралата-схолярха, і друга посада соборного крилошанина, евентуально маюча ся опорожнити. В ціли обсадження сих двох посад розписує ся отсим конкурс до дня 20 н. ст. падолиста 1917 р.

Священики безженні або вдівці, що хотілиби старати ся о сі посади, проложать Ординарієви особисто дотичні поданя разом зі всіми потрібними алегатами.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль дня 15. жовтня 1917.

Ч. 14/Орд. Конкурс на посаду професора при епархіяльнім богословско науковім заведеню в Перемишли.

В ціли обсадження посади сталого професора пастирского богословя при епархіяльнім богословско-науковім заведеню в Перемишли розписує ся отсим конкурс з речинцем до 15 грудня н. ст. 1917, в котрім то речинци съвященики безженні або вдівці, що хотілиби старати ся о сю посаду, проложать Ординарієви особисто дотичні поданя разом зі всіми потрібними до сего алегатами.

При тім замічає ся, що съвященики кандидати на висше згадану посаду, що зможуть виказати ся визначними працями науковими в сім предметі, або, що більше, сли викажуть ся, що викладали вже дотичний предмет в котрім з заведень богословских, будуть мати першеньство.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль дня 15. жовтня 1917.

Ч. 6616. Предложенє виказів затрачених цінних ефектів застережених на парохії і церкви.

Мимо тутешних заряджень з 16. серпня 1914 Ч. 333 орд. (Ч. XI. Вістн. з р. 1914) і 30. серпня 1914 Ч. 344/орд. (Ч. XIII. Вістн. з р. 1914) дотично убезпеченя майна парохіяльного і церковного з одной стороии, а старань Всч. Клира в тім напрямі з другої сторони, в часі операций воєнних і ворожого наїзду в многих парохіях тутешної епархії, зістали затрачені цінні ефекти, застережені на парохії, церкви, богослужебні фундації і т. п.

Декотрі Всч. Отци Парохі зараз по прогнаню чужих війск самі доносили о затраченю в мові будучих цінних ефектів і просили то о споводованє амортизаційного поступованя, то о виеднає дуплікати аркушів платничих до побираня відсотків від листів заставних.

Щоби зайшовші в часі воєнним шкоди в майні парохій, церквей, богослужбних фондаций і т. п. усунути та завести давний лад, поручає ся, щоби Всч. Отци Настоятелі парохій, в котрих цінні ефекти затратили ся, предложили ту посредством Всч. Урядів деканальних до 15. падолиста с. р. донесеня о зайшовших шкодах заподаючи по можности зіставлений виказ затрачених ефектів враз з їх знаменами і цілями, на які були ефекти застережені. Ті викази можна зіставити на основі інвентарів парохіяльних, виказів цінних ефектів, послідних справджених фасій парохіяльних і аркушів платничих до побору відсотків. Єслиби ті акти рівнож загинули, належить в справозданю примітити, чи по році 1912, в котрім предложено ту з всіх парохій викази цінних ефектів, що до них зайшли які зміни чито по евентуальнім вильосованю котрого листу Заставного чито через прибуте якого нового ефекту.

Понеже в декотрих виказах цінних ефектів з р. 1912 не суть точно наведені знамена книжочок щадничих лише загально приміром „4 книжочки Каси ошадности міста Перемишля або галицкої Каси ошадности у Львові“ без поданя чисел книжочок або подаючи невиразно або невірно їх числа, то справа амортизації таких книжочок мусить перетягати ся аж до можливого виясненя правдивих чисел книжочок щадничих.

При тім примічає ся:

1. В случаю затраченя цінних ефектів відсотки можуть бути побирані від застережених листів заставних таких інституцій фінансових, які при виплаті відсотків уживають аркушів платничих. В аркушах суть виражені знамена незреалізованих листів заставних, можна проте відповідний квіт написати. Єсли аркуш платничий загинув, можна посредством Еписк. Консистерії виеднати дуплікат аркуша.

Єсли котрий лист заставний зістав вильосований, а через його затрачене не може бути зреалізованим, не належить від него побирати відсотків, бо ті булиби виплачані з самого капіталу, проте з уменьшенем його. В квітах отже належить випускати знамена вильосованого листу заставного. Аж по переведеній амортизації вильосованого листу буде можна капітал підняти і на ново пупілярно ульоковати.

2. Відсотки від затрачених книжочок щадничих можуть бути підняті аж по переведеній амортизації, бо жадна щадниця не виплачує відсотків без предложеня книжочки вкладкової. Ту показує ся користь для тих, котрі свої книжочки вкладк. зложили до депозиту Щадниці, бо охоронили таківі від затрати.

3. Поступованє амортизацийне переводить ц. к. Суд окружний, до котрого належить інституція фінансова дотичного цінного ефекту. Єсли ефекти суть львівських інституцій, то амортизацийне поступованє переводить ц. к. Суд краєвий цивільций у Львові. Амортизация книжочок вкладкових Щадниць в Перемишлі належить до круга діланя ц. к. Суду окружного в Перемишлі. Облігації же довгу державного до круга діланя віденьского Суду краєвого. Суд, який переводить амортизацийне поступованє, взиває сторону інтересовану до покритя з гори виміренних коштів інсерційних т. є. належитостей стемплевих і оголошеня едиктів судових дотично амортизації цінних ефектів. Кошти проте інсерційні суть о стільки більші, о скільки ріжні суди переводити мусять амортизацийні

поступованя. Після досвідченої тепер практики в мові будучі кошти виносили квоту від 9—23 кор.

4. Понеже затрата в мові будучих цінних ефектів в часі воєнним послідовала зовсім не провинено, то на внесене прошене ц. к. Намісництво — як практика поучила — може спричинити зворот коштів інсерційних від амортизації ефектів, застережених на парохію. Сумнівне але булоби узгляднене такого прошеня дотично цінних ефектів, застережених на перкви або богослужебні фундації.

Всі Всч. ОО. Парохи які вже доносили о затраті цінних ефектів, мають в повисшим речинци поновити своє донесене в ціли зіставленя сумаричного виказу для ужитку зверхних надзорчих властей.

Всч. ОО. Декани зволять получені донесеня від Урядів парохіяльних свого деканату в тім згляді разом ту предложити найдалше до 25. падолиста с. р.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 13. жовтня 1917.

ХРОЇКА.

Каноничну інституцію получили :

- Ч. 5527. о. Лучечко Петро на парохію Брунари.
- „ 6145. „ Лесак Іван на парохію Башня.
- „ 6783. „ Дуб Володимир на парохію Сурохів.
- „ 6784. „ Юрчак Петро на парохію Ляпкі довгі.
- „ 6805. „ Гамерский Іван на парохію Горянка.

Некрольогія.

о. Венгринович Антоний, парох в Смільній уп. 4/7 1917.

Душу его поручаем молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 15. жовтня 1917.

† ЙОСАФАТ

Епископ.

Александр Зубрицький

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 20. жовтня.

Ч. XVI.

Ч. 78.

Ч. 6938. Збірка на удержуванє воєнних гробів в Австрії.

Комітет опіки над воєнними гробами в Австрії відніс ся тут під днем 3. жовтня 1917. ч. 914. з слідуєчим письмом:

„Das unter dem Allerhöchsten Ehrenschatz Seiner kaiserl. u. königl. Apostolischen Majestät stehende „Komitee für die Kriegsgräber-Fürsorge in Oesterreich“ veranstaltet mit Bewilligung des k. k. Ministeriums des Innern vom 20. August 1917, Zahl 48477, in der Zeit vom 31. Oktober bis 2. November l. J. einen **Allgemeinen Kriegsgräber-Tag in Oesterreich**, dessen Erträgnis zur liebevollen und dauernden **Erhaltung der Kriegsgräber, also der Grabstätten jener ungezählten Tausenden von Helden verwendet wird, die am Schlachtfelde ihr Leben gelassen und nun fern der Heimat ihre Ruhestätte gefunden.**

Um dieser vaterländischen und pietätvollen Aufgabe gerecht zu werden, gilt es, den Beweis zu erbringen, dass die Lebenden der Gefallenen gedenken und sich ihrer würdig erweisen; es gilt zu zeigen, dass das Hinterland alles aufzubieten imstande ist, um noch kommenden Geschlechtern vor Augen zu führen, dass die schwere Zeit auch eine grosse Zeit gewesen.

Das ergebenst gefertigte Komitee wendet sich nun an sämtliche hochwürdigsten Ordinate Oesterreichs in dem Bewusstsein, dass die hochwürdigste Geistlichkeit jederzeit und überall edle Aufgaben uneingennützig einem vollen Gelingen zugeführt hat, mit der Bitte, unsere Veranstaltung, deren Erträgnis dem vom k. u. k. Kriegsministerium verwalteten Fonds zur dauernden Erhaltung der Kriegsgräber zukommt, gütigst fördern zu helfen.

Gleichzeitig machen wir das hochwürdigste Ordinariat darauf aufmerksam, dass in der am **Samstag den 22. September 1917 in Wien stattgefundenen Konferenz der Referenten der obersten**

Zivil- und Militärbehörden Oesterreichs der Beschluss gefasst wurde, die Bestimmungen für den Allgemeinen Kriegsgräber-Tag dahin abzuändern, dass Punkt 9, Absatz 2, nun folgendermassen zu lauten hat:

Der Verkauf der Abzeichen und Ansichtskarten hat vor den Friedhöfen und in deren unmittelbarer Umgebung zu erfolgen.

An denselben Tagen, das ist am 31. Oktober, 1. und 2. November, sollen auch in den Kirchen Spenden für den Allgemeinen Kriegsgräber-Tag entgegengenommen werden; ferner soll am 31. Oktober eine Strassensammlung durch die reifere Schuljugend stattfinden; doch wollen wir gleich erklären, dass die Art der Durchführung der Sammlungen den Diözesen bezhw. Pfarrämtern selbst überlassen bleibt.

Wir gestatten uns ausserdem, auf die Grundzüge der Sammelaktion hinzuweisen, die durch die einzelnen konstituierten Ortsausschüsse zur Ausführung gelangt. Sämtliche politischen Behörden haben bereits an die unteren Stellen Weisungen ergehen lassen und gestatten wir uns, auch an das hochwürdigste Ordinariat die Bitte zu richten, den Pfarrämtern nochmals gütigst auftragen zu wollen, sich des Kriegsgräber-Tages wärmstens anzunehmen.

Das hochwürdigste Ordinariat wird gebeten, die Gründung von **Landesorganisationen** fördern zu helfen und dort, wo sich noch keine **Ortsausschüsse** gebildet haben, die betreffenden Pfarrämter besonders anzuweisen, die Ausschüsse **selbst** ins Leben zu rufen und durch Eintreten für den patriotischen Zweck in Wort und Tat, von der Kanzel und durch gutes Beispiel, die Bevölkerung für die wichtige Sache zu erwärmen und die Aktion in bestmöglicher Weise zu popularisieren.

Den einzelnen Ortsausschüssen obliegt die Durchführung und Ueberwachung der eigentlichen Sammeltätigkeit, die durch den Verkauf von offiziellen Abzeichen, Karten mit Ansichten von Soldatenfriedhöfen u. dgl. sowie Enthebungsnadeln durch Damen und Schulkinder erfolgt.

Das hochwürdigste Ordinariat wolle die Pfarrämter geneigtest anweisen, das Material, Abzeichen, Ansichtskarten und alle einschlägigen Drucksorten unter Angabe der gewünschten Zahl und der betreffenden Landessprache bei der Hauptgeschäftsstelle in Wien, IX., Canisiusgasse 10, anzufordern.

Um die gefallenen Krieger besonders zu ehren, wird am Allerseelentage auf dem Wiener Zentralfriedhofe ein **Requiem** abgehalten, zu dem das Allerhöchste Kaiserpaar eingeladen werden soll. Das hochwürdigste Ordinariat wolle gütigst veranlassen, dass zu gleicher Zeit in sämtlichen Kirchen ein solches Requiem stattfinde, zu dem die Vertreter aller Zivil- und Militärbehörden einzuladen wären. Darin würde die Feier ihren erhabendsten Ausdruck und würdigsten Höhepunkt finden.

Ueberzeugt, dass das hochwürdigste Ordinariat die grosse vaterländische und pietätvolle Unternehmung, die **vor allem den Kriegsgräbern auf den Schlachtfeldern dient**, unterstützen wird, steht das ergebenst gefertigte Komitee jederzeit zur hochgeneigten Verfügung und zeichnet mit der dem hochwürdigsten Ordinariat geziemenden Ehrerbietung.

Im Auftrage Sr. Exellenz dem Herrn k. k. Minister Dr. v. Twardowski.

Komitee für die Kriegsgräberfürsorge in Österreich. Der Direktor Eiger.“

Ен. Ординаріят подаючи повисше до відома рівночасно поручає Всч. Духовенству горячо зайняти ся сею справою.

Смерть за вітчину всі народи уважали і уважають за щось дуже важливого, за

щось дуже великого. Тому і до гробів погибших за вітчину героїв відносять ся з особливою пошаною, старанно тіж удержують і украшають.

Наш нарід під тим зглядом не лиш не стоїть по заду, але в особливий спосіб відзначає ся. Тож, хочай бідний, радо кине свою лепту.

Спосіб переведеня сеї збірки полишаємо Всч. ОО. Душпастирям.

Заупокійне богослужене за полягших жовнірів з огляду на теперішні обставини конечно належить відправити дня 2. падолиста с. р. — На се богослужене запросять Всч. ОО. Душпастирі всі місцеві власти.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату

Перемишль, дня 16. жовтня 1917.

ХРОНІКА.

Іменованя.

Орд. Комисарями для справ сервітутових іменовані:

Ч. 6980. Всеч. о. Меншінський Омелян на деканат Біцкий. Всч. о. Карпевич Іван на деканат Канчуцкий. Всеч. о. Ясеницкий Володимир на деканат Мостиский. Всч. о. Шведзійкий Антоній на деканат Олещицкий. Всч. о. Волосяньский Іван на деканат Сокальський. Впр. о. Рабій Франц на деканат Самбірський. Всч. о. Бенцін Андрей парох в Старім Самборі на деканат Старосамбірський.

Завідательства получили:

Ч. 6075. о. Заболоцкий Теодор в Коростні.
„ 6296. „ Кіналь Андрій в Честинях.
„ 6223. „ Артимишин Ал. в Пристані.
„ 6253. „ Петрицкий Богдан в Луці.
„ 6511. „ Смулка Волод. в Плазові.
„ 6679. „ Криса Іван в Ісаях.
„ 6694. „ Гіль Марко в Тарнавці дек. Канчуцкого.
„ 6546. „ Боровец Дмитрій в Грозівій дек. Добром.
„ 6808. „ Захаріяевич Ярослав в Жерниці.
„ 6783. „ Михалиха Андрій в Полкинях.
„ 6784. „ Петик Іван в Сухій Воли.
„ 6860. „ Базилевич Клим в Цеперові.
„ 6409. „ Ільницький Северин в Лімній.
„ 6862. о. Кмицикевич Волод. в Каменці Старесело.

- Ч. 6847. „ Журавецкий Волод. в Щуткові.
„ 6967. „ Ринявец Іг. в Регетові.
„ Скварко Іван в Кривій.
-

Сотрудництва получили :

- Ч. 6289. о. Вахнянин Омелян управ. в Ляшках мурованих.
„ 6517. „ Наклович Ромуальд самостійне в Цвіржи.
„ 6883. „ Опарівский Василь в Ярославю.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 20. жовтня 1917.

† ЙОСАФАТ
Епископ.

Александр Зубрицький
Канцлер.

Вісник

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 12. падолиста.

Ч. XVII.

Ч. 79.

Ч. 34/Орд. Пастирський лист о сегорічнім торжестві в честь св. Священомученика Йосафата

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСКИЙ

Божою милостію і святого Апостольського Римського Престола благословенем

ЕПИСКОП

ПЕРЕМИСЬКИЙ, САМБІРСЬКИЙ І СЯНІЦЬКИЙ

Всему Священству світському і монашому мир в Господі і Архієрейське благословенє!

Теперішній час, повний грози, повний знищення і руїни, але також повний надії, особливо для нашого українського народу. З початку війни здавалось, що пропадемо безслідно як під народним, так ще більше під релігійним зглядом. Російські архієреї кпили собі зі св. Унії, голосили публично, що вона умре «естественною» смертю, а народови не вільно було навіть заговорити до себе по українськи.

Але недостижимі Божі суди. Коли здавало ся, що наш нарід вже загине, що наші церкви, де ми в належний спосіб прославляли Господа Бога, стануть святинями ложної релігії, милосердить ся над нами Господь Бог. Пукають кайдани царської неволі, воскресає Україна, та в нашім народі і з того боку кордону будить ся прихильність і жажда католицької віри, католицької Церкви.

Якій то причині приписати так наглий зворот в поглядах? Чим дав Бог ублагатись, що в так дивний спосіб зглянув ся над нами?

Правда, що в великій мірі подобались Богу муки, які переносили по царських тюрмах найліпші сини нашого народу за св. католицьку віру, за наш нарід, подобались Йому і наші терпіння, які ми невинно поносили, але після моєї гадки в першій мірі маємо завдячувати сю превелику ласку Божу крови св. Священомученика Йосафата.

Если вглянемо в історію нашої Церкви, то мусимо сказати, що кров св. Йосафата, проляна за навершене нез'єдиненого Сходу, не принесла ще в очах людских сподіваних плодів. Господь Бог, що спричиняє великі милі Йому почини людского духа і серця і їх довершує, у своїй всемогучій і премудрій управі хоче безперечно, щоби всі такі пориви і діла мали свої відповідні наслідки. Св. Мучеництво, яке є особливою ласкою Неба, тим більше мусить мати великі наслідки, свої спасенні плоди. Тому сміло можемо сказати, що тепер саме надходить час жнив з посіву крови нашого св. Священомученика.

Здає ся, що на се вказують різні обставини; одною такою занадто видимою обставиною, яку ми може і обов'язані уважати за знак Богом нам даний, є ся, що як раз в часі, коли наші нарід зачинає двигати ся до нового життя, Господь Бог дозволяє нам майже в чудесний спосіб відійти Моці св. Йосафата і віддає нам сей скарб назад на власність.

Переповім в коротці історію віднайденя св. Моцій.

Довгий час ніхто не знав, де знаходять ся Моці св. Йосафата. Знали ми лишень, що через цілу другу половину 18-ого віку та в 19-ім віці аж до 1873 р. находили ся вони в Білій Радивілівській, спершу в замку кн. Радивіла, а відтак в церкві ОО. Василіян. Відтак були чутки, що в 1873 р. через царське насильство та поміч декотрих священників зрадників, усунено їх з престолу в церкві та замуровано десь в церковній пивниці. Ось тільки ми знали.

Прийшла війна. Біла перейшла в руки німецького війська.

Один жовнір в переїзді через Львів з російського фронту коло Білої передав нам вістку, що в Білій живе ще один старенький чоловік, що бачив на власні очі, як в 1873 р. Москалі замурували Моці св. Йосафата в пивниці під церквою в Білій, і що він радби ще перед своєю смертю показати се місце католицькій церковній власті. Маючи сю вістку, сейчас на приказ Впр. Отця Протоігумена Чина св. Василія Вел. удав ся один з ОО. Василіян до Білої, де за вказівками сего старенького чоловіка, та за дозволенем німецьких властей дійсно віднайшов в пивниці давної церкви ОО. Василіян Моці нашого дорогого Святого.

Але в яким оплаканім стані!

Деревляна домовина збутвіла, в части розсипала ся, віко запало ся. Однак єпископська мітра, хоч дуже зіпсована, єпископський хрест з ланцюхом, перстень, золототканий стихар, шовкові панчохи, мешти, омофор, золототканий саккос з гербом і ініціалами Митрополита Йосифа Веляміна Рутского, а особливо розрубана чашка голосили і голосять небу і землі, що по 43-літній російській неволі Моці св. Священомученика вертають назад до їх правного власника, Чина св. Василія Вел.

Осібним желізничим возом, при захованю всякої належної обережности і при-

писів, перевезено св. Моцї з Білої до Відня, в гр. кат. церков св. Варвари. Дня 30. серпня с. р. в присутности п'ятох єпископів, Протоігумена Чина св. Васил'я Вел. і численно зібраних инших Отців перевіз там Високопреосв. Митрополит Шентицкий канонічний процес розпізнання Моцї, який понад всякий сумнів ствердив їх тожсамість. Відтак Високопреосв. Митрополит, властію Йому даною від Апостольского Престола віддав св. Моцї до прилюдного почитаня.

Яке се щастє для нас! Св. Йосафат вже тілом mezi нами! Дасть Бог всі поклонимо ся в недовзі Йому та уцїлуємо Його домовину.

Поки що однак з більшим довірем та з більшим уюванем на поміч прибігаймо до Него в наших потребах. А тих потреб так много, много!

В Росії вже нині свобода віри. На нас тяжить обовязок сповнити покдадані на нас надії св. католицької Церкви. Маємо стати лучником mezi католицькою Церквою а схизматицьким сходом після слів Папи Урбана VIII.: „per vos Orientem me conversurum spero“, — через вас надію ся на вернути Схід. А тимчасом бракує нам людей до сего діла. Вправді засновав ся у нас перед кількома роками місійний Інститут під іменем св. Йосафата, що поклав собі за зачачу виховувати місіонарів до сего діла, але воєнними обставинами був приневолений припинити свою діяльність. Але коби бодай священство виховане в католицькій Церкві, в католицьких семинарах несло було високо стяг св. католицької віри та католицької совісти. А тимчасом, якихже соромних упадків довелось нам дожити!

Мимо сего однак не тратьмо надії! Не тратьмо відваги! Маємо мстучого Заступника у Бога!

Бог дав святим ту ласку, що в особливий спосіб можуть випрошувати нам у Бога тих чеснот, якими самі відзначали ся. Св. Священомученик Йосафат відзначав ся передовсім великим привязанем до св. католицької віри та до Римського Престола. Ціле своє жите посвятив на вертаню схизматиків до єдності з католицькою Церквою і за свої труди і праці, удостоїв ся найбільшої ласки, яку Господь Бог може дати чоловікови, се є мученичої смерти. Він і нашому українському народови випросить в Бога ласку, що весь стане католицьким. Він випросить для него і людей, що посвятять ся місійній праці та будуть готові для сєї ціли віддати і своє жите.

* * *

Я рад в в серцю, коли до мого відома доходили мнї вісти з цілої моєї Епархії, що богослуженя, заряджені в честь св. Йосафата з нагоди п'ятдесятьлітнього ювілею Його канонізації, гуртували по церквах товпи нашого народу, який радо спішив зложити у стіп сего нашого Святого свої жалі та бажаня. Тому бажавби я, щоби Всечесне Духовенство і всі вірні моєї Епархії, в сїм памятнім році увільнення Його Моцї з російської неволі, почтили Його у властивім дни Його Празника ще торжественнішими богослуженнями.

До сего як найторжественнішого святкованя Празника св. Йосафата в сїм році спонукує нас крім висше наведених ще і ся обставина, що дня 25 с. м. (12 ст. ст.) ми-

нає як раз 300 літ від дня, в котрім св. Йосафата висвячено на Полоцького Архієпископа. Обходимо проте в згаданім дни 300-літній ювілей винесеня св. Йосафата на владичий престол!

* * *

Гадаю, що кождей з Всечесних Отців, читаючи сі слова, зверне увагу на сі чувства, якими є переповнене моє серце, коли пишу сі стрічки. Кождей вже тепер зрозуміє і се, чому то я, хоч висвячений Високопреосв. Митрополитом Андреем в Перемишлі ще дня 23. вересня, так довго не заговорив до своїх помічників в апостольській праці, ні до своїх вірних.

Я хотів зачати від св. Йосафата; я хотів зачати зі св. Йосафатом, щоби ласкою отриманою через Його заступництво в дни Його незвичайного торжества, скріпити моє серце до повнення єпископських обовязків. Я хотів, щоби Він отворив мої уста, щоби Він переняв у свою опіку мою Єпархію, щоби я на більшу Його славу міг колись сказати, що Йому завдячую всі ласки, які сплили з Неба на моє стадо.

Так отже, дорогі мої Отці, зачнім обнову від свята св. Йосафата. Зачнім від піднесеня наших освячених рук до Неба, до нашого могутого Заступника і просім Його о поміч для нас та нашого народу; просім, щоби Він могутий у Бога, упросив для нас всіх одного духа, щоби Він всіх нас злучив тісними узами любови, щоби ми всі розуміли, що одна і та сама ціль нашого життя і для мене і для вас. Просіть Всечесні Отці о глибоку віру, о обнову і піднесенє нашого духа, о чесноту спасенної трудолюбивости, о велике почутє обовязків та свідомість відповідальности за них. А для мене просіть єще о Дари св. Духа, щоби моя особа та моя управа перемиською Єпархією та Вашими душами, була справді Божим даром для Вас, та щоби ми всі у всіх наших справах не спу-скали ніколи з очий найважнійшої справи нашого життя, се є спасеня нашого і наших вірних.

Повнизше подаю спосіб, в який мають відправляти ся богослуженя на се свято. Знаю, що зарядженя та прикази, хоч будуть всюда виконані, можуть бути виконані в ріжний спосіб. Проте я прошу всіх Вас, Всечесні Отці, старайте ся вилляти в ті богослуженя о скільки можливе, як найбільше тепла, як найбільше серця, — а особливо старайте ся добре обдумати науки, які будете голосити, щоби ви змогли ними справді запалити серця своїх вірних до любови нашого Святого.

* * *

З покликом на виданє зарядженє тутешного Єписк. Ординаріату з дня 19. червня 1917 ч. 4319 (Віст. Єп. ч. IX/917) поручаємо всім Всечесним ОО. Душпастирям, щоби в честь св. Йосафата:

в подяку за всі ласки, які Він від Господа Бога отримав,
в подяку Господу Богу за віднайденє і відобранє схизматикам Його св. Моцций, і на упрошенє ласки Божого Милосердія для нашого, підчас сеї війни так страшно навіщеного народу, відправили чотиродневне богослуженє в днях 22, 23, 24 і 25 с. м., з котрого три перші дні мають бути приготованєм вірних (триднівкою) до дня четвертого,

в котрім припадає властиве свято, яке поручає ся, як найторжественнійше обходити.

Дня 22. і 23., се є в четвер і п'ятницю вечером, належить відправити короткий молебен, складаючий ся з начала обичного і з пісней настиховних винятих зі Всеночного Святому Йосафатови, враз з уміщеними там припівами і Єктенією о умирнені Церкви, — а відтак відспівати суплікацію.

Дня 24. в суботу, се є в Навечеріє Празника св. Йосафата вечером, відспівають Всечесні ОО. Душпастирі велику Вечірню з Всеночним, а відтак, як в двох попередних днях, відспівають суплікацію.

На сам Празник св. Йосафата, се є в неділю дня 25 с. м., відправлять Всечесні ОО. Душпастирі співану Службу Божу при виставлених Найсв. Тайнах, по Службі Божій відспівають благодарну пісню »Тебе Бога хвалим« та закінчать богослуженє обходом довкола церкви і благословенєм Найсв. Тайнами.

Найсв. Тайни належить всюда виставити в монстранції (в дарооказательниці), а на случай, єслиби єї не було, в звичайній дарохранильниці, а місце для поставлення монстранції на кивоті належить заздальгідь по змозі красно прибрати.

У всі висше згадані дні належить виголосити до народу бодай коротку промову о житю і чеснотах св. Йосафата, а іменно: в перші два дні, се є в четвер і п'ятницю, підчас молебна перед Єктенією о умирнені Церкви, — в суботу по Всеночнім перед Суплікацією, а в неділю підчас співаної Служби Божої по Євангелію.

Не зобовязуючи нікого з Всечесних Отців, піддаю тут для вигоди теми на кождий день, які можнаби взяти з житя св. Йосафата і так:

в перший день можнаби говорити о євангельских радах, як вони є найкрасшою перлою в науці Христовій, а жите після євангельских рад се жите жертви, се несенє хреста, се правдива любов Христа Господа. Св. Йосафат яко монах, а особливо яко реформатор монашого житя в Чині св. Василя Вел., дав нам примір геройских трудів і жертв.

Другого дня: о молитві, як молитва є конечним середником до спасеня, бо ласки витреваня в добрім аж до смерти не можна собі вислужити, лиш випросити, а се витревалою молитвою. Се легкий, для кожного доступний, всемогучий середник. Се ключ до всіх ласк Неба. Розумів се добре св. Йосафат. Ціле жите Його, се жите молитви, безпереривної молитви.

Третого дня: о умертвленю. Як умертвленє чоловікови конечне. Умертвленє зовнішне, піст, покути; умертвленє внутрішне, як поконуванє своїх забаганок, пристрастий, заховуванє Божих і церковних заповідий, сповнюванє обовязків свого стану. Умертвленє зовнішне є добре, але є лиш середником до внутрішного умертвленя, а само без сего послідного не має вартости. Ся чеснота стоїть може на першім місци межи чеснотами св. Йосафата. Зовнішні умертвленя: пости, бичованя, чуваня і т. и., а внутрішне умертвленє: зношенє через ціле жите противностей, які переходять наше понятє.

Четвертого дня, на Службі Божій, о любови і привязаню до католицької Церкви і Єї Голови, Христового Намісника, Папи Римського. Без Ісуса Христа нема спасеня, а Христа знайти можемо лиш в Його Церкві. Св. Йосафат не лиш учив сеї правди ціле

своє жите, але і проляв за ню свою кров. Чи можливе, щоби ся кров не принесла ніяких плодів? Кров Мучеників все є посівом ісповідників сеї правди, за яку вони єї проляли. Наш нарід отже може мати надію на плоди сеї крові, тим більше, що св. Йосафат нашому народови, який тепер находить ся в великій потребі, є близний, чим кождому иньшому народови.

Се чотиродневне богослуженє в честь св. Йосафата, належить оголосити вірним дня 18 с. м. се є в неділю перед празником, а відтак другий раз в середу 21-ого, се є в свято св. Архистратига Михаїла, та заохотити їх до св. Сповіді, св. Причастія і ревної участі в сих богослуженях.

Всечесні Отці!

Най Господь Бог Всемогучий благословить Ваш труд, якого підіймете ся підчас сих чотиродневних богослужень; най сі дні стануть початком нового життя для Вас самих, для Ваших вірних, а не менше і для мене.

Згадуйте підчас Ваших Служб Божих і підчас инших богослужень мое імя, — Вашого Єпископа Йосафата, яке я негідний ношу, — з таким серцем, з яким дитина молить ся до Бога за своїм батьком, що є в потребі, що є в великих клопотах.

Через цілий час сего чотиродневного богослуженя в честь св. Йосафата буду злучений з Вами духом, та буду рівнож працювати в сій надії і в сім пересвідченю, що жадне наше слово, жаден наш хочби найменший труд піднятий на честь нашого великого Святого, не лишить ся без заплати та буде благовонним кадилом наших сердець перед престолом Всевишнього.

Благодать Вам і мир в Господі.

Дано в Перемишлі при катедральнім Храмі Рождества св. Йоана Хрестителя в день св. ВМуч. Димитрія 1917.

† ЙОСАФАТ
Єпископ.

Ч. 80.

Ч. 35 Орд. В справі зложеня звіту з розвитку Товариства Апостольства Молитви.

Одним з найуспішніших середників до піднесеня релігійного життя в нашім народі є Товариство Апостольства Молитви. Єпископский Ординарият щиро бажає, щоби се Товариство розкорінилось по всіх закутинах Нашої Епархії, та щоби почитанє Пресв. Серця нашого Божественного Спасителя, яко культ питомий Церкві католицкій, росло все більше і більше в нашім народі.

Щоби предприняти яку небудь систематичну працю в сім напрямі, Єписк. Ординарият мусить мати точний перегляд стану сего Товариства в цілій Епархії.

Тому поручає ся всім Всч. ОО. Душпастирям, що в їх парохіях існує се товариство, предложити тут точний звіт з дотеперішного його розвитку.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль дня 2. падолиста 1917.

Ч. 81.

Ч. 36/Орд. Заказ для богословів голосити проповіді.

Бували случаї, що деякі ОО. парохі, запрошували богословів-питомців до голошення проповідий по церквах.

Тому, що таке поступоване противить ся церковним приписам, заряджуємо, щоби ніхто з Всч. ОО. Душпастирів не важив ся допускати богословів-питомців до голошення проповідий, без згляду на се, чи він скінчив студія богословські, чи ще ні.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль дня 2. падолиста 1917.

Ч. 82.

Ч. 37/Орд. Заказ уряджувати складки по церквах без позволення Еписк. Ординаріяту.

Дійшло до Нашого відома, що деякі Душпастирі крім звичайних складок для скарбони церковної підчас богослужень, уряджують по церквах иньші збірки грошеві, хоч не мають на се позволення висшої духовної власти.

Тому заряджуємо, щоби на будуче, деби Всч. ОО. Душпастирі уважали за вказане зарядити подібну збірку, постарали ся перед тим о позволене на неї від Еписк. Ординаріяту.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 2. падолиста 1917.

Ч. 83.

Ч. 38/Орд. В справі відчитуваня церковного правила.

До Епископського Ординаріяту доходять вісти, що на превеликий жаль декотрі священники легковажать собі обовязок відчитуваня молитвослова і з якої небудь причини тойже занедбують.

Еп. Ординаріят за обовязок собі уважає пригадати Всч. Клирови, що від р. 1891, се є від часу Львівського провінціяльного Синоду кождий пресвітер і діякон, без згляду на се, чи був висвячений перед Синодом, чи по Синоді, є під тяжким гріхом обовязаний відчитувати церковне правило, а сей обовязок сягає так далеко, що навіть тогди, колиб

священик опустив лише одну малу часть молитвослова, хотяйби лише оден час, стягнув би на себе смертну вину.

Всяка свобода гадок в сім згляді по мисли згаданого Синоду не може мати місця. Еп. Ординаріят звертає проте увагу на сей обовязок і заявляє, що його залишене мусить уважати за одну з найтяжших провин священика.

Серед яких обставин мігби священик бути звільнений від відмовлюваня молитвослова, о сім учить моральне богослове.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль дня 2. падолиста 1917.

Ч. 84.

Ч. 7731. Оголошенє семої австрійскої воєнної позички.

На основі цісарского розпорядку з 30. жовтня 1917 В. з д. ч. 419 видає ся Сему австр. воєнну позичку:

I. вільну від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ амортизацийну державну позичку по К 92'50 і

II. вільні від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ державні скарбові бони по К 94'00.

Довжні листи амортизацийної державної позички є виставлені на посідача і опроцентовують ся по $5\frac{1}{2}\%$ річно з долу в піврічних ратах 1. лютого і 1. серпня кожного року.

Позичка буде сплачена в номінальній вартости, а саме через льосоване в роках від 1923 до 1957 серіями по 5,000.000 К. Виплата процентів, як також сплата довжних листів наступає без всякого відтягнення податку, належитости і т. п. Процентіві купони задавняють ся протягом шести літ, а вильосовані або виповіджені довжні листи протягом трийцяти літ від речинця платности.

Державні скарбові бони опроцентовують ся по $5\frac{1}{2}\%$ річно з долу в піврічних ратах 1. лютого і 1. серпня, а виплата капіталу наступить 1. серпня 1926 р.

Підписчики одержать боніфікацію у висоті пів відсотка а при амортизацийній позичці кромі сего боніфікацію одномісячного відсотку. Ціну купна при підписах до 200 К треба заплатити в цілій сумі зараз при зголошеню. При підписах висше 200 К треба при зголошеню заплатити 10% номінальної вартости, до 5. січня 1918 і 5. лютого 1918 до 20% , до 5. марта 1918 р. 25% , а до 5. цвѣтня 1918 решту дійсної вартости.

Удогіднення, які давав австро-угорский банк і воєнна позичкова каса всім підписчикам попередних шість воєнних позичок, признають сі обі інституції фінансові і при теперішній семій позичці.

Підписка починаєть ся 3. падолиста 1917 і буде замкнена в понеділок 3. грудня 1917 о 12. годині в полудне.

Підписовати і всякі інформації засягати можна в рускій шадниці в Перемишли, в гіпот. земельнім Банку у Львові, в почтових шадницях, в урядах податкових, державних касах, в австро-угорским банку і у всіх інших банках, заведенях обезпечень, кредитових стоваришеннях і їх союзах.

на рахунок цілого деканату без подрібного виказу, бо канцелярія Еписк. Консистерії веде рахунок предплат на конто 40 деканатів, а не поодиноких урядів парохіяльних.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 6. падолиста 1917.

Ч. 89.

Ч. 42/Орд. В справі Епарх. Комітету для воєнних сиріт.

Підносячи з признанем приклонність нашого Клиру і народу, оказану для справи так великої ваги, як вихованє і удержанє сиріт, Еп. Ординаріят, в якого руки зложена ся важна справа, відзиває ся до всіх ПТ. Добродіїв »Епархіяльного Комітету« і запрошує їх до розвиненя як найревнійшої діяльности в користь его змагань. Вихованє опущених і безпомічних жертв війни, праця над їх душами, позисканє їх для Церкви і народу — се справа визначно душпастирска і стисло звязана з діяльністю клиру.

Трудности получені з удержанем більшого числа дітей в теперішнім часі превеликі і проте поміч загалу необхідна. З сего згляду закликає Еп. Ординаріят Всеч. Духовенство заняти ся збиранем жертв на ціли Комітету і заохочувати вірних до складаня датків. Колиби у якій парохії найшли ся услівя до отвореня дому сиріт, треба зараз поробити стараня, щоби таке заведенє як найскорше вийшло в жите.

Бажаючи прийняти всі діти, що мають до сего услівя, заходить потреба подбати о їх приміщенє. З сеї причини повідомлять Всч. Отці своїх парохіян, щоби не привозили дітей до заведеня не впевнившись вперед про їх дефінітивне прийатє і запевненє місця для них.

Для захованя одноцільности в сій акції належить присилати всі жертви і дописи, що дотичать справ Комітету, на руки Епп. Ординаріяту.

При тім замічає ся, що ВПр. о. мітрат Василь Левицкий, дотеперішний відпоручник Епп. Ординаріяту для справ Епарх. Комітету, з причини перетяженя працею, зістав на свою усильну просьбу від сих обовязків звільнений. Епп. Ординаріят висказує йому на сім місци, за його працю і труди, понесені для добра Комітету, щире признанє і горячу подяку.

На відпоручника Епп. Ординаріяту на місце Впр. о. мітр. Вас. Левицкого упрошено Всч. о. сов. Омеляна Мартиновича, катихита гімназії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 10. падолиста 1917.

† ЙОСАФАТ

Епископ.

Александр Зубрицький

Канцлер.

Вістник

Перемискої єпархії.

Рік 1917.

Видано 6. грудня.

Ч. XVIII.

Ч. 90.

Ч. 8290. О семій австрійській воєнній позичці.

С покликом на тут. розпорядженє з дня 10. падолиста 1917 ч. 7731 поновно взиває ся Всч. Духовенство, щоби не лише власним приміром, але також відповідним поученем підчинених собі парохіян о обовязку зглядом держави і о особистих матерьяльних з воєнною позичкою звязаних користях, взяло видатний уділ в розвиненій в цілім краю акції на річ субскрипції, яка на разі треває до дня 3. грудня 1917 година 12. в полудне. Сего вимагає не тільки добро держави, але і добро всіх поодиноких горожан єї — інтерес заключеня скорого а користного мира, котрого всі так дуже собі бажають.

Спішіть всі з своїми ошадностями на VII. позичку воєнну!

Від гр. кат. Єп. Ординаріята.

Перемисль дня 29. падолиста 1917.

Ч. 91.

Ч. 7515. О необережнім обходженю ся зі знайденою амуніцією і вибуховими матерьялами.

Від самого початку війни на просторах нею діткнених, множать ся чим раз частійше нещасливі случаї, спричинені необережним поведенем зі знайденою амуніцією і вибуховими матерьялами, полишеними через цофаючі ся армії, а також кулями, котрі падаючи часто далеко від властивої боєвої лінії, не експлюдували.

Щоби на будуче заховати нарід від сего рода нещасних случаїв, належить звернути увагу парохіян на страшні наслідки неосторожного поведеня зі знайденою амуніцією і вибуховими матерьялами.

О знайденю всіляких вибухових середників і материялів, арматних куль і мін, а також ручних гранатів, має той, що знайшов, зовсім не дотикаючи знайдених предметів, донести за посередництвом громадської зверхности до постерунку жандармерії, котра вже постарає ся о забезпеченє знайдених материялів і амуніції і о усуненє причини можливих нещасних випадків.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 10. падолиста 1917.

Ч. 92.

Ч. 7863. Порученє нотовати на відтинку переказу поchtового ціль грошевої посилки

В виду сего, що на відтинках переказів почтових вже назад дозволені суть дописки, поручає ся на відтинку кожного переказу почтового конечно нотовати ціль посилки і урядове число дотичного власного донесеня зглядно рішеня Еписк. Консисторії. Брак такого зазначеня спричиняє безпотребні затрудненя при касовій маніпуляції.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 13. падолиста 1917.

Ч. 93.

Ч. 8058. В справі метрик збігців і евакуваних.

Подає ся до відомости Всч. Священсьтву слідуєче: „Der Ausfertigung der vom Hilfskomitee für ukrainische Flüchtlinge aus Galizien und der Bukowina in Wien angesprochenen ex offo-wortgetreuen Matrikenauszüge über die in der Wiener Erzdiözese während der Kriegsjahre stattgefundenen, bei den röm. kath. Pfarrämtern und k. k. Barackenverwaltungen in die Matrikelbücher eingetragenen Geburten, Trauungsakte und Sterbefälle, die die Evakuierten und die Flüchtlinge gr. kath. und röm. kath. Religion betreffen, und der Übersendung dieser Auszüge an die zuständigen Pfarrämter in Galizien und der Bukowina steht hieramts nichts im Wege, wenn solche Auszüge von heimatlichen Pfarrämtern über Ansuchen der Parteien verlangt werden“.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 29. падолиста 1917.

Ч. 94.

Ч. 7804. Збірка на ц. к. австр. військовий фонд вдів і сиріт.

Рескриптом з дня 23. червня 1917 ч. 17.087 зізволило ц. к. Міністерство справ внутрішних ц. к. австрійському військовому фондови вдів і сиріт на збірку добровільних жертв грошевих в місяцю листопадї б. р.

Понеже дуже на тім залежить, щоби фінансовий успіх на ціль так ідейну і взне-лу, як полекша недоли вдів і сиріт по поляглих героях в обороні вітчизни, випав як най-видатнійший, і офірники нашого народу не остали позаду в порівнаню з інними народами нашої держави, Еписк. Ординаріят взиває Всч. Духовенство, щоби цілим своїм впливом вспомогло в мові будучу акцію складок і в відповідний спосіб, також з проповідальниці і квесту в церкві, причинило ся збиранем хотяйби дрібних жертв на злагоджене діймаючих послідствій довготревауючої війни, які найбільше відчувають вдови і сироти по поляглих на поли слави своїх батьків, мужів і т. д. День складки означений на 23 (н. ст.) грудня с. р., а зібрані жертви належить з відповідною допискою на відтинку переказу поштового переслати до Еписк. Консисторії в Перемишлі.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 4. грудня 1917.

Ч. 95.

Ч. 59/Орд. Благодарне богослуженє за виратованє від смерти Його ц. і к. Величности Цісаря Карла I.

В часі теперішної побідної офензиви наших хоробрих війск на італійскім фронті найшов ся недавно наш Любий Монарх, Його ц. і к. Величність Цісар Карло, в дуже великій небезпеці житя, а іменно грозило Йому утопленє в ріці Сочи, через котру переїздив.

Однак Всевишний змилосердив ся над нами і майже в чудесний спосіб заховав Його при житю.

В виду сего Еп. Ординаріят виражаючи чувства всіх вірних Епархії, видає слідуєче зарядженє:

В неділю по отриманю сего порученя долучать Всч. ОО. Душпастирі Нашої Епархії до недільної служби ще і службу благодарственну в наміреню нашого Найяснішого Монарха, а при кінци відспівають пісню »Тебе Бога хвалим« і внесуть многолігство Його Величности, Цісарєви Карлови I.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль дня 28. падолиста 1917.

Ч. 96.

Ч. 60/Орд. В справі посвяти Непорочно Зачатій Божій Матери всіх вірних Епархії в день Празника Непорочного Зачатя.

З покликом на тутешне зарядженє з дня 14. серпня 1904 ч. 4629 (Вістник Перем. Епарх. з р. 1904 ст. 93—115), яким оголошено, що всі три наші Архієреї вибрали Непорочно Зачату за особлившу нашу Покровительку і поручили всім Всч. ОО. Душпа-

стирям нашої галицької церковної провінції, щоби себе і своїх вірних особним актом посвятили Непорочному Зачатю Божої Матери, розпоряджуємо, щоби те саме зробили на Празник Непорочного Зачаття Божої Матери і сего року так, як се діяло ся в попередних роках.

Посвяту належить відчитати по Службі Божій співаній при виставлених Нсв. Тайнах, а по відчитаню посвяти, поблагословити нарід Нсв. Тайнами при співі пісні: »Под Твою милость прибігаєм«.

Для вигоди подаємо тут текст формули дотичної посвяти.

»Я хочай недостойний називати ся Твоїм слугою, бажаючи однак віддати Тобі, Пресвята, Пренепорочно Зачата Діво, о скільки можу, як найбільшу честь і славу, вибираю Тебе за особливну Покровительку парохії (епархії) мені повіреної, і всіх вірних в ній. В присутности Твого Пречистого Обручника сьвятого Йосифа і Ангелів хоронителів сеї парохії (епархії) посвячую Тобі (всі міста і села нашого краю і всіх людей, що в них жиють, посвячую Тобі) всі родини, їх хати і домівства з добутком і майном, і через Крив Твого Сина, котру за нас проляв, благаю Тебе, Пресвята, прийми нас за Твої діти, будь нам Матерню, Заступницею, Покровителькою, Владичицею і упроси, Всемилоствива, всім нам ласку у Бога, щоби ми в ділах, словах і гадках стерегли ся всего, що моглоби не подобати ся Богу і Тобі, наша Мати; благослови наш нарід; введнай йому у Свого Сина, щоби завжди кріпко держав ся св. католицької віри, заховував Божий закон, вірно і витревало величав Твоє Пренепорочне Зачате. Амінь.

За всіх молиш ся Предобра, що прибігають з вірою під могучий Твій покров: бо ми грішні не маємо перед Богом иньшого спасеня в бідах і безнастаннім горю. Тяжке носимо бремя гріхів, Мати Вишнього Бога, тому до Тебе припадаємо, спасай від всякого нещастя Твоїх слуг.

Не маємо иньшої помочи, не маємо иньшої надії крім Тебе, Пречиста Діво! Ти нам поможи, на Тебе надіємо ся і Тобою хвалимо ся: бо ми Твої слуги, не відкидай нас! Амінь«.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 1. грудня 1917.

Ч. 97.

Ч. 61/Орд. Замітки дотично церковного устава на місяць грудень 1917 р. і січень 1918 р.

Еп. Ординаріят уважає за вказане звернути увагу Всч. Духовенства на Службу Непорочному Зачатю, на сегорічну 28у рядову неділю і безпосередно по ній ідучу і на рядові неділі від 29—32.

Що до першого, то кожний з Всч. ОО. знає, що на Празник Непорочного Зачаття приписав Львівський провінціяльний Собор з р. 1891 нову Службу, яка находиться ся в »Додатку до чинностей і рішень« згаданого Собора, ст. 49, а також була особно вищепечатаною накладом тутешного Еписк. Ординаріяту в р. 1901 і в виданій ОО. Василіянами

»Вечірні і Утрени« ч. II« і в новім Трефольогіоні і лише сю Службу можна брати, а не стару, якої уживано давнійше.

В 28. неділю возьмуть Всч. Отці сего року Апостол і Євангеліє 30. рядової неділі. В неділю безпосередно слідуочу возьмуть Апостол 28. неділі, а Євангеліє 29. неділі.

Що до рядових неділей 29—32, то належить пам'ятати, що — в виду сего, що в 1918 р. Празник Пасхи припадає пізно, бо доперва 22. цвітня після юліянського календара, Апостоли і Євангелія сих неділей враз з Апостолами і Євангеліями дотичних тижнів переносить ся на час між Просвіщенем а тріоцію, де заповняють бракуючі тижні. По Просвіщеню зачне ся 29. тиждень (понеділок 29).

Від понеділка по 28. рядовій неділі аж до Суботи перед неділею по Просвіщеню (від 4 (17) грудня аж до 6 (19) січня 1918) на буднях належить брати всьо рядовим Святим зглядно відносних намірень.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 1. грудня 1917.

Ч. 98.

Ч. 63/Орд. В справі молитов на упрощенє скорого і для нас корисного мира.

Розпорядком з д. 2. серпня 1914 ч. 326/орд. (Вістн. Перем. Епархії ч. IX ст. 84) згл. розпорядком з дня 3. лютого 1917 ч. 689 (Вістник Перем. Епарх. ч. II ст. 25) поручив тутешний Еп. Ординаріят, щоби

1) всі священники в кожду неділю і свято додавали при літургії до служби дня ще службу: »О побіді на вся враги«;

2) щоби в неділі і свята по співаній Службі Божій додавали 3 Отче наш і 3 Богородице Діво.

В виду змінених обставин, Еп. Ординаріят зносить повисший розпорядок і заряджує, щоби від тепер всі Всч. ОО. Душпастирі в ціли упрощеня скорого і для нас корисного мира, і в ціли упрощеня побіди для хоробрех війск милостиво над нами пануючого Цісаря Карла I. що неділі і свята по Вечірні як найторжественнійше відправляли Суплікацію, а підчас неї — безпосередно перед благословенєм Найсв. Тайнами — голосно і виразно відмовляли уложену Святійшим Вітцем Папою Венедиктом XV. молитву о мир, якої текст подаємо низше, а по відчитаню сеї молитви, відмавляли разом з народом голосно 3 Отче наш і 3 Богородице Діво.

Текст молитви о мир Папи Венедикта XV. є такий: »Затривожені жорстокою військовою, що обняла краї та народи, прибігаємо Ісусе, до Твого повного любви Серця, як до свого певного прибіжища. До Тебе, всемилостивий Боже, кличемо з глубини душі: відверни від нас се тяжке горе! Тебе, Царю мира, благаємо, дай нам скоро бажаний мир.

Твоє Пресвяте Серце розлило свою любов по всьому сьвітови, щоби між людьми устала вся незгода, а запанувала сама любов. Коли Ти перебував на землі, Твоє Серце

з великою ніжністю відчувало всяку людську нужду: Нехай Твоє Серце змилосердить ся над нами і в сій годині, що так важко затяжіла над нами своєю погубною ненавистію та страшним проливом крові!

Змилосерди ся над матерями, що затревожені непокоять ся судьбою своїх синів. Змилуй ся над родинами, що полишили ся без батьків. Змилосерди ся над Європою, на яку впало таке велике нещастє.

Натхни володарів та народи бажанєм мира; нехай устануть роздори, що роздвоїли народи, а любов нехай злучить на ново серця всіх людей. Згадай, о Ісусе, що ціною Своєї крові зробив Ти їх братьми. Як колись з любовію вислухав Ти Петра, що просив Тебе о поміч: »Ратуй нас, Господи, бо погибаємо« і супокій приказав Ти розгуканим філям, так змилосерди ся і днесь над нами. Глянь на нашу покірну молитву і вислухай нас! Помилуй нас і дай розбурханому світови мир і супокій.

А Ти, Пречиста Діво Маріє, що помагала нам завсїди в часах нашого найбільшого горя, поможи нам і тепер. Хорони нас і ратуй нас. Амінь.»

Рівночасно зносимо кожний иньший текст молитви о мир. По Суплікації кожного разу належить відспівати »Под Твою милость прибігаєм«.

Сей розпорядок Еп. Ординаріату належить вчас подати народови до відома.

Від гр. кат. Еп. Ординаріата.

Перемишль, дня 4. грудня 1917.

Ч. 99.

Ч. 64/Орд. Відозва „Головного українського Епархіального Комітету для воєнних сиріт“ в Перемишли о грошеві жертви на сироти.

Головний Український Епархіальний Комітет для воєнних сиріт звертає ся до Всеч. П. Т. Отців з прошенєм о поміч.

Ми взяли на себе завданє виховати діти видобуті нераз з самого дна нужди і опущеня, хочемо їх захистити, підготовити до будучого житя і здорових на душі і тілі віддати суспільности.

Але удержанє більшого числа сиріт, їх прокормленє, одягненє, придбанє всего, що получене з їх вихованєм і научанєм, що вказанє і необхідне для їх здоровля і розвитку, те все ставить нас перед ситуацию незвичайно тяжку.

Поміч Правительства, як на нинішний час, невелика і не може вистарчити на потреби Комітету, тим меньше, що з фондів єму уділюваних треба покрити кошта чиншу за винаєм домів, їх консервації, опаленя, треба заплатити службу і адміністрацію.

Колиж взяти на увагу великі трудности з закупном найпотрібнійших артикулів поживи і материялів на одяги для дітей, та зважити, що придбанє сих необхідних до житя середників вимагає незвичайних коштів, які з дня на день неімовірно зростають, то стане ясно, що без видатної помочи загалу ми не булиби в силі сповнити вложеного на нас завданя.

І проте відзиваємо ся до Всеч. П. Т. Отців, щоби зволили у своїх парохіях спричинити запомогову акцію на більші розміри, та щоби горячим словом поручили потреби наших сиріт жертволюбивости своїх парохіян. Потреби суть великі, тому і поміч повинна бути видатна і обняти всі місцевости Епархії.

Розходить ся нам сим разом о жертви грошеві. Наш народ тепер не єсть без гроша, а заохочений покликком Всеч. П. Т. Отців радо подасть свою лепту на сироти. Тут ходить о добро дігий свого народу, о добро неповідомних жертв війни і ми певні, що Ваш поклик, Всеч. Отці, відібе ся голосним відгомоном у серцях Ваших парохіян і спонукає їх о видатної жертволюбивости.

При тім повідомлюємо Всеч. Отців, що дозвіл на збиранє жертв для сиріт маємо і то так зі сторони Преосв. Еп. Ординаріяту, як і зі сторони ц. к. Намісництва. Бюро воєнної помочи ц. к. Намісництва поручило Епархіяльним Комітетам рескриптом з дня 28. червня 1917, ч. 2655/Б. В. П. відізвати ся о жертви на сироти до ширшого загалу.

Крім сего хочемо пояснити, що ціла акція опіки над воєнними сиротами віддана в руки Преосв. Еп. Ординаріяту і цілого Епархіяльного св. священства. Преосв. Еп. Ординаріат покликав до веденя сеї акції окремий Комітет, що має назву „Головний український Епархіяльний Комітет для воєнних сиріт“ і іменем сего Комітету, якого президію обняв Преосв. Епископ, ми звертаємо ся до Всеч. П. Т. Отців. Згадуємо про те тому, бо в Перемишлі засновано товариство на статутах „Сирітський Захист“, який хоч має також завданє опікувати ся сиротами, не стоїть однак у ніякій лучности з Епархіяльним Комітетом для воєнних сиріт і який сповнює зачеркнені своїм статутом цілі незалежно і окремо від діяльности Епархіяльного Комітету.

Наш Комітет удержує в Перемишлі два захисти або заведеня для сиріт, хлопців і дівчат, удержує крім сего 7 захистів сиріт у 7 місцевостях Епархії і сироти, які знаходять ся у приватній опіці.

Всі грошеві жертви просимо присилати на разі переказами почтовими прямо на адресу Преосв. Еп. Ординаріяту з заявою, що вони призначені на Епархіяльний Комітет для воєнних сиріт.

Викази жертв будуть періодично оголошувані в Епархіяльнім Вістнику.

За „Головний український епархіяльний комітет для воєнних сиріт“ в Перемишлі: о. Омелян Мартинович, відпоручник Еп. Ординаріяту.

Сю відозву Епархіяльного Комітету для воєнних сиріт, Еп. Ординаріат горячо поручає увазі Всеч. Отців і зі своєї сторони заохочує і взиває всіх до розвиненя як найінтензивнішої діяльности у своїх парохіян в користь сиріт. Старанє про сироти удержувані Епархіяльним Комітетом, се справа, яка має лежати на серци Всеч. Отців і вірних цілої Епархії.

Зокрема заряджує ся, щоби Всеч. Отці декани упросили одного або більше священників і їх уповажили до збираня жертв по парохіях. Ті Отці малиби удати ся до кожної парохії, в часі недільного Богослуженя промовити до вірних, пояснити їм цілі і по-

треби Комітету і зайняти ся збиранем жертв, які відтак деканальні уряди відішлють до Еп. Ординаріату переказом поштовим.

Розуміє ся, що Еп. Ординаріат уділює отсим свого дозволу всім Всеч. ОО. Парохам і Завідателям на уладжене збірки в хосен Епархіяльного Комітету по мисли тут. розпорядку з д. 2. падолиста 1917 ч. 37/Орл. (Вістник ч. XVII ст. 133.

Від гр. кат. Еп. Ординаріата.

Перемишль, дня 3. грудня 1917.

Ч. 100.

Ч. 8396. В справі заложеня нової книжки „Спису душ“.

Поручає ся у всіх парохіях, в яких пропала книга „status animarum“, приступити сейчас до заложеня нової.

При евентуальнім заложеню книги належить принагідно приміром в неділі і свята по співаній Службі Божій, по вечірні або при посіщеню парохіян по Богоявленю завзяти якусь частину тамошних парохіян, щоби після чисел конскрипційних зголошували ся в парохіяльній канцелярії в ціли протоколярного заподаня числа членів родини, їх імен і назвиск, та евентуальних дат урядженя вінчаня, та по можности і смерти, о скілько памятають.

На підставі так переведених зізнань протоколярних, при чім дуже помічними можуть бути зізнаня хресних родичів та свідків при вінчаню, як також і сусідів, зіставлять Всеч. Уряди парохіяльні „Спис парохіян“ (status animarum) письменно, в котрих увзгляднять дати, усталені на підставі зложених парохіянами зізнань. Передовсім поручає ся звернути увагу на дати померших супругів, родичів, та членів родини, які зізнаючі памятають. При зіставленю Спису душ, можуть бути помічними дати з книг метрикальних, наколи книги не затратили ся підчас війни. На случай як книг метрикальних зовсім нема, то Всч. Уряди парохіяльні будуть в спроможности доповнити маючій ся заложити Спис душ на підставі копій метрикальних в своїм часі евентуально Епископській Консисторії предложених в ціли перехованя в Архіві, які по скінченій війні будуть переслані Всч. Урядам парохіяльним до розпорядимости в ціли переписаня з наложеним обовязком переслані відписи книг метрикальних по зужиткованю назад звернути до Архіву Епископської Консисторії. На підставі Спису душ будуть Всч. Уряди парохіяльні мали улегчену працю в урядованю. Поручає ся проте в данім случаю придержувати ся виданої інструкції, а всякі прошеня Всч. Урядів парохіяльних Всч. Уряди деканальні звернуть просителям з покшком на видане рішене. Всч. ОО. Деқанів з'обовязує ся при нагоді візитації деканальної провірити, чи в актах парохіяльних є Спис душ, а в противнім случаю і чи і о скілько виконали Всч. Уряди парохіяльні видане рішене.

МОЛИТВА

ПАПИ ВЕНЕДИКТА XV О МИР.

Затривожені жорстокою війною, що обняла краї та народи, прибігаємо Ісусе, до Твого повного любови Серця як до свого певного прибіжища. До Тебе, всемилостивий Боже, кличемо з глибини душі: відверни від нас се тяжке горе! Тебе, Царю мира, благаємо, дай нам скоро бажаний мир.

Твоє Пресвяте Серце розлило свою любов по всьому світові, щоби між людьми устала вся незгода а запанувала сама любов. Коли Ти перебував на землі, Твоє Серце з великою ніжністю відчувало всяку людську нужду. Нехай Твоє Серце змилосердиться над нами і в сій годині, що так важко зтяжила над нами своєю погубною ненавистію та страшним проливом крові!

Змилосерди ся над матерями, що затривожені непокоють ся судьбою своїх синів. Змилуй ся над родинами, що лишили ся без батьків. Змилосерди ся над Європою, на яку впало таке велике нещастє.

Натхни володарів та народи бажанєм мира; нехай устануть роздори, що роздвоїли народи, а любов нехай злучить на ново серця всіх людий. Згадай, о Ісусе, що цінною Своєї крові зробив Ти їх братьми. Як колись з любовю вислухав Ти Петра, що просив Тебе о поміч: „Ратуй нас, Господи, бо погибаємо“ і супокій приказав Ти розгуканим філям, так змилосерди ся і днесь над нами. Глянь на нашу покірну молитву і вислухай нас! Помилуй нас і дай розбурханому світові мир і супокій.

А Ти Пречиста Діво Маріє, що помагала нам за-всїгда в часах нашого найбільшого горя, поможи нам і тепер. Хорони нас і ратуй нас. Амінь.

(За кождоразове відмовлене сеї молитви з сокрушеним серцем, надав св. Отець Папа Венедикт XV. на час війни 300 дн. відпусту, який можна жертвувати і за душі в чистилищи.)

Рівночасно пригадує ся обовязок приступлення до заложеня нових книг метри-
кальних, на случай затраченя, придержуючи ся при тїм приписів метрикальних, виданих
дотичними властями.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 5. грудня 1917.

Ч. 101.

**Ч. 8331. Виказ жертв, вплинувших на сироти, удержувані „Епархіяльним Комітетом для
воєнних сиріт“ і товариством „Сирітский Захист“ в Перемишли за час від 1. липня до
кінця вересня 1917.**

Зложили в коронах П. Т.: І. Татмир пар. Черхави 20, о. Антін Савчин Лівча 400,
Громаляни Телешницї 41'74, Комітет церк. в Телешницї 11, о. Теофіль Мусій Руденка 67'10,
о. Іваи Каминський Волиця 44'33, Гр. к. Уряд парох. Варяж 19'42, Гр. к. Уряд парох.
Лінина вел. 14'30, о. Гервазий Царевич Шоломиничі 6, о. Іван Дашкевич з Тустанович
1000, вкл. членьскі 8'50, Н. Н. 64'16, Церков катедр. Перемишль 300, о. Іл. Туна в Чор-
ній 34'22, Микулович Володимир 10'10, о. Волод. Гарасимович з Красного 17, о. Іван
Костек з Н. Села 50, Уряд парох. Сушиця 40, о. Ант. Савчин в Лівчи 60, о. Вер-
бицкий 72'50, Ст. Гамаль 5, Ст. Білинський 297'56, о. Кирил Селецький 14, о. М. На-
клович 50, Уряд пар. Стара сіль 138'60, о. Ст. Кишик Опака 12, о. Ал. Яців 25, пар.
Яблінка нижна 20, о. Ямінський Філярет 20, о. Іван Скварко Чорне 108'60, о. Іванчук
Семен 344, о. Тарасович Іван 10, о. Іван Жарский вкл. 66, Уряд парох. Нисмичі 12'75,
о. Павло Кикта 2, о. Метелля з Люблинця 60, о. Ігня Гринишин 37, о. Алекс. Говда 15,
о. Мартинович Орест 30 К, Гр. к. Уряд парох. Красне 35'24, о. Стефан Дорош 25, Уряд
парох. Вілька Кунин 6, Уряд парох. Яксманичі 14, о. Іван Кипріяк Немирів 110, о. Ана-
толь Козаневич 20, о. Ем. Демчишин 81, о. Ал. Горницький 93'90, о. Ст. Кишик (збірка) 15,
о. Туна Іляріон 47, о. Лев Мацуский 12, гр. к. Уряд пар. Тісна 20, о. Николай Воло-
шин 8, о. Николай Волошин з Прилбич 6, о. Николай Волошин з Чолгинь 6, Уряд пар.
Довжнев 120, о. Гучко з Башні 50, парохия Дверник і Хміль 50'42, о. Н. Крайчик з Ма-
ковиска 30, о. Й. Дуткевич Яжів 25, о. Ів. Сендзік Горуцко 6, о. Іван Ярославич Райске 30,
о. Ст. Дорош Корениця 113'07, гр. к. Уряд парох. Тирява 60, гр. к. уряд парох. Ясе-
ниця 30, гр. к. Уряд парох. Варяж 18.30, І. Білинский 50 с, Демчук Михайло 50 с, Ке-
бузинський Михайло 3, о. Мартинович 50 с, Сабат Анз. 50 с, Др. Загайкевич Волод. 2,
о. Левицкий Постолів 50, Комітет Підбуж 54, о. Бардин від себе і парохіян 36, о. Н.
Филипович Кліцко 10, о. Вас. Ціховляс Бірча 40'22, о. І. Сорокевич Лісковате 10, о. К.
Селецький Жужель 20'68, о. Білинський Ст. Мацошин 61'45, о. Кипр. Ясеницкий Жов-
танці 10, о. Дмитро Борівець 50, о. Сорокевич Іван Лісковате 30, о. Андрій Михаліха 24,
о. Віктор Лапичак Стара сіль 113'69, Монастир ОО. Василян Вілька 3, о. Ілярій Туна
з Чорної і Жолубка 24'76, гр. к. уряд парох. Горлиці 15, о. Сев. Метеля 50, о. Василь
Мотюк завід. Гронзової 47, Уряд парох. в Ластівках 50, о. Ол. Малярчик збірка в Ва-

ніцях 22, о. Н. Чабан 6, Уряд парох. Жукотин 46, о. Ілля Олексин в Старяві 46, о. Андрій Бенцін в Старім Самборі 100, о. Іван Ліщинський Мразниця 200, Уряд пар. Якубова Воля 10 К Прощів жертва 8'28, Савицка Ольга 1, Левкевич Ольга 2, Кульчицка 3, Зиблікевич 10, Уряд парох. в Опарівці 30, Уряд парох. в Красній 141, Уряд парох. в Брухналю 100, Церков в Плешевичах 10, о. Татомир з Черхави 25, о. Михайло Тесля збірка в церкві Вислок нижній 125, о. Попель Володимир з Малнова 30, о. Михаліха Андрій Сурахів 50, Уряд парох. Ванівці к. Коросна 20, о. Лаврецкий Василь Варяж 18'49, Уряд парох. Стара сіль 64, Уряд парох. Устрики долишні 83, о. Кошель Йосиф Біла 10, Уряд парох. Гошів Рябе 10, о. Жарский Іван Глудно 15, о. Стеців Роман в Беньковій Вишні 200, Уряд пар. Жужель 37'20, Уряд пар. в Яворові 30, о. Білинський Мацошин ст. 300, Парохія Коропуж 73'07, Магістрат міста Перемишля з фонду дорожнього 4000, о. Іван Мариняк 10, о. Іван Жарский 66, Др. Дроздовский 6, Австро-Угорский Банк 15, Н. Н. 5, по 1 К: Алиськевич і Форостина 1100'50: ПП. Білинський, Гамерска, Геринович Іванна, о. Мартинович, Марко, Сабат, Вахнянин Богдан 3'50, о. Павлюк Матвій і жена 12, о. Матвій? 100, Уряд пар. Дрогобич 60; жертвували полотно: Парохія Жукотин 60 мір, о. Яремкевич з Вовча до 50 мір, пар. Нове село 10 м, пар. Люблинець 107 м і одна сорочка, пар. Липе 35 м і пару біля, парох. Хащів 155 м. парох. Лімна 80 м, пар. Дністрик дубовий 20 м; о. Мякий в Новім селі 350 кг жита, 60 кг ячменю, 80 кг гречки і 20 кг каші.

Крім сего зібрали на сироти: о. Лев Несторович в Болозві і Куневі 200 К, о. Михайло Комарницький на Кальварії 824, о. Антін Слоньский в Медиці 179'40, о. Мякий в Вишпатичах 60, о. Юліян Мякий в Макуневі 300, о. Омелян Мартинович в Нагачеві 157'80, Каса громадска в Нагачеві 50, Каса церковна в Нагачеві 50, П. Пасічинська 20, п. Кручковска 20'20, Н. Н. в Нагачеві 2, о. Михайло Комарницький в Радичах 363'60, о. Юліян Мякий в Острові 90, Збірка через о. Ом. Мартиновича в Княжполи: по 2 К дали: Вп. п. Ізидор Єлюк, Петро Моцяк, Марія Бац, Крента Сенько, Анна Крента, Юлія Шафран, Стефан Шафран, Пелягія Полюга, Васько Худьо, Михайло Цапяк, Марія Бац, Мих. Цапяк, Анастасія Турко, Антонина Петронг, Марта Паславска, Марія Полянська по 1 К: Ник. Гладьо, Євка Голембіовска, Кат. Паславска, Юлія Полюга, Кат. Гера, Кат. Турко, Сенька Угрин, Кат. Моцяк, Анна Турко, Васько Моцяк, Кат. Дзкбак, Кат. Турко, Анна Бац, Анастас, Цапяк, Анна Турко, Кат. Голембіовска, Марія Голембіовска, Евфроз. Турко, Дмитро Турко, Анна Дзюбак, Анна Лазор, Стефан Лазор, Марта Помог, Зофія Гливяк, Ник. Моцак, П. Стадницька, Катер. Крупа, Кат. Крвавич, Гольберг, Вас. Мілян, Марія Гарванко, Юлія Волошин, Анна Волошин, Ант. Драгош, Юлія Кравець, Мих. Крента, і Михайло Гриценко 4 К, з Кропивника по 2 К: Кат. Гарванко, Кат. Гельо, Антін Гельо, по 1 К: Марія Гладь, Анна Гарвашко, Стеф. Цапяк, Марія Полюга, Анна Моцяк, Анаст. Франковска, Марія Сташко, Ева Короляк, Вас. Короляк, Кат. Лапова, Марія Захарко, Кат. Гутей, Анаст. Цапяк, Анаст. Моцьо, Кат. Турко, Анна Гарванко, Анна Волошин, Анна Гриценко, о. Омелян Білинський 20, на тацу в церкві в Княжполи зложено 52; збірка через о. Мартиновича в парохії Мигови 251, о. Северин Метеля з Люблинця старого і нового 600 і 103, на руки Вп. Пана ревідента Гери зложили слідуєсі функціонар!

железниця: Василь Гера 10, Тарас 4, Дутко 4, по 2 К: ПП. Зелінський, Нуцковський Андрій, Нуцковський Казимир, Курило, Устрицький, Кобирницький 2 + 2 + 2 + 1, Кухар Гаврило 2 + 1 + 1 + 1 + 1, Тарас Іван 2 + 1 + 2, Голинський 2 + 2 + 2 + 1 + 2, Дутко Николай 4 + 1 + 1 + 1, Віхер 1 + 1 + 1, Подоляк Гриць 1 + 0'60 + 1 + 1 Дах Стефан 1 + 1 + 1 + 1, Дутко Михайло 1 + 3 + 1, Сохор Ілля + 1 + 1 + 1, Яріш Мих. 1 + 1, Муштук Гриць 1 + 0'60 + 1, Кліско 2'20 + 2 Павлик 0'50 + 2 + 1, Гембарський 1 + 1 + 1 + 1, Колодій 1 + 1 + 1, Романишин 1 + 1 + 1 + 1, Салашник 1 + 1 + 2, Войтович 2 + 2, Мудрик 2 + 0'80, Місь 1 + 0'50, Лупиняк 1 + 1, Вовк 0'60 + 1, Годик 2 + 1, Едер 1 + 1, Винник 0'90 + 1, Козаченько 1, по 1 К: Малиновський, Завойський, Гриник, Ланиця, Шиделко, Романець, Стефанський, Ракуцький, Іценснї, Чарневи, Шелех, Залупський, Зуб, Миколаєвич, Ментус, Шнайдер, Щепанський, Крамар, Пастушок, Фільо, Рабій, Кармін, Вінчура, Аргасінський, Козакевич, Музичка, Шинальський, Тхір, Млот, Слабий, Газдович, Худьо Казимир, Моздїр, Ботур, Пророк, Добровольський, Кратохвіль, Юркевич, Бодак Николай, Розмус, Шельцель, Библий, Касюхнич, Захарко, Келяр, Левицький, Чиж, Юрчак, Майкут, Тройнарський, Адамчук, Опалінський, Матусевич, Чоман, по 0'60 К: Вінярський, Козак, Коровчак, Криса, по 0'50 К: Кравчук, Нецько, Кінаш 0'40, Жовтий 1 + 0'40, Федак Гриць 2 + 1, Федак Іван 1, Гореско 1 + 1, Возняк 1 + 1, Ганах 1 + 1, Піх 2 + 1 + 1, Коваль 1 + 1, Романиця 2, дрібні збірки 34'60, зібрано з Дембіци 60, о. Бодревич Данило на Угорні ад Порохник 85, о. Комарницький Диків старий 700'66 і полотно, о. Комарницький в Улазові 211 і полотно, Марія Вас 10, о. Комарницький в Монастирци 206'73, о. Мягкий в Новім селі 272, о. Мацюрак в Мишлятичах 100, о. Др. Пинило в Радимні 100, о. Лев Несторович в Лівчи 200, о. Лев Несторович в Містковичах 262, о. Мягкий в Баличах 280, Всв. о. Др. проф. Комарницький 20 К, о. дек. Ясеницький від себе і родини 50, Зофія Шпак в Раденичах зібрала 61 К.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 2. падолиста 1917.

ХРОНІКА.

Каноничну інституцію получили:

- Ч. 7723. о. Каламунецкий Петро на парохію Святкова.
- „ 8311. „ Сандович Любомир на парохію Явірник руский.
- „ 8312. „ Гела Ілярій на парохію Лабова.

Завідательства получили:

- Ч. 6967. о. Ринявец Ігнатій в Регетові.
- „ 6967. „ Скварько Іван в Кривім.
- „ 7054. „ Грушкевич Теодор в Смільній.

Ч. 7236. о. Мишковский Маріян в Суровиці. Ч. 7408. о. Жубрид Мих в Дубецку
Ч. 6873. о. Самолевич Як. в Майдані. Ч. 7386. о. Процько Павло в Лобізві. Ч. 7723. о
Жук Мих. в Радоцині. Ч. 8464. о. Трицецкий Вас. в Устриках горішн. Ч. 8171. о. За-
поточний Осип в Краснім. Ч. 8473. о. Бачинський Осип в Горохівцях. Ч. 8175. о. Ко-
валчик Мих. в Ростоці вел. Ч. 8176. о. Шерстило Ілія в Пилах. Ч. 8178. о. Паращак
Теодор в Головецку доль. Ч. 7875. о. Тиховский Лев в Болехівцях. Ч. 7964. о. Марти-
нович Григорій в Залужу. Ч. 8237. о. Опарівский Василь в Нижанковичах.

Сотрудництва получили:

Ч. 6669. о. Мазяр Петро в Старім Самборі. Ч. 7236. о. Шпилька Пантал. сам. в Вислоку
горіш. Ч. 7207. о. Лазурко Петро сам. в Тинові. Ч. 7232. о. Наклович Ромуальд дождж.
в Ляшках гост. Ч. 23/орд. о. Добрянський Йосиф в Монастирци. Ч. 7429. о. Булик Поликарп
ч. св. В. В. в Острові дек. Перемиск. город. Ч. 8042. о. Кійко Стефан в Сушиці вел.
Ч. 8086. о. Гіль Марко в Угнові. Ч. 8460. о. Гура Теодор дождж. в Даляві. Ч. 8167. о.
Витик Мих. дождж. в Купновичах. Ч. 8465. Величко Мих. управ. в Вязовниці. Ч. 8266.
о. Гайдукевич Іван в Курилівці. Ч. 8409. о. Кобрин Ал. в Гуйску. Ч. 7567. о. Гайдуке-
вич Ал. управ. в Валяві. Ч. 8468. о. Олійник Мих. в Сокали. Ч. 8470. о. Грицуляк Ник.
в Перемишли. Ч. 8472. о. Дмитраш Іоан в Тарнаві дек. Яслиского. Ч. 8477. о. Дзяма
Даміян в Бутинах. Ч. 8479. Конюшко Антін в Ярославю. Ч. 8180. Типа Корнилій
в Коропужи. Ч. 8181. о. Крупа Сільв. в Самборі. Ч. 8461. о. Малецкий Ів. управ. в Бор-
тятині. Ч. 8462. о. Небожук Андрій в Яворові. Ч. 8201. о. Кікта Павло дождж. в Лишні.

Ч. 8174. о. Ярош Ів. імен. II проповідником при катедраль. Храмі в Перемишли.

Некрольоґія.

о. Гамерский Іосиф парох в Залужи, уп. 11/11 1917.

Душа его поручаєсь молитвам Всч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистерії

Перемишль, дня 5. грудня 1917.

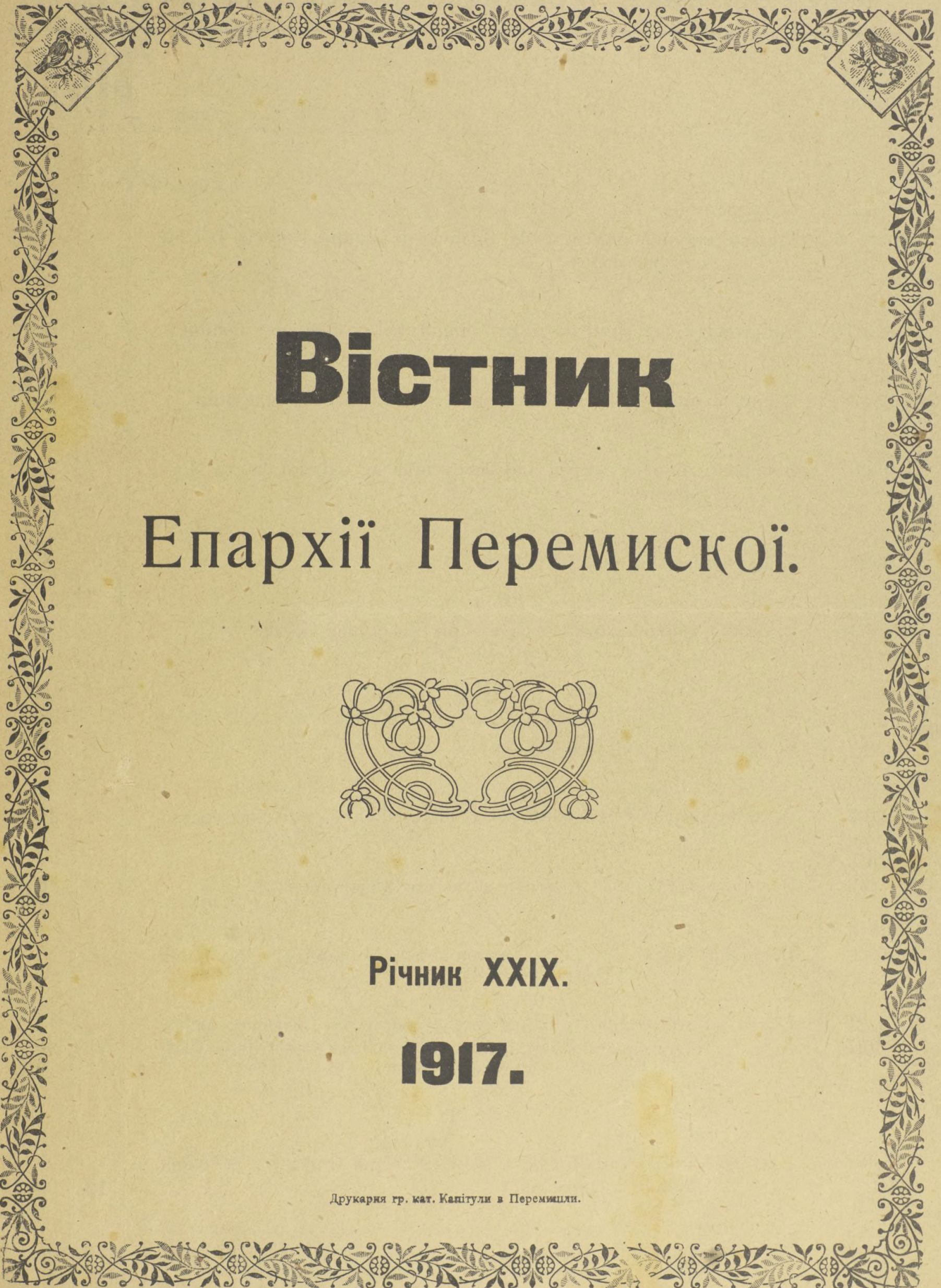
† ЙОСАФАТ

Епископ.

Александр Зубрицький

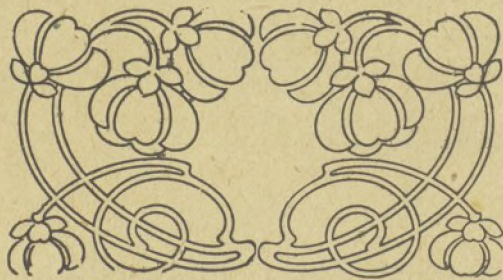
Канцлер.

Вістник

Епархії Перемиської.

Річник XXIX.

1917.

Друкарня гр. кат. Капігули в Перемишлі.

Зміст Вістника Перемиської Епархії за рік 1917.

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
Ч. I.			
25/12 9088/16	Справа закупи портретів Їх Величеств Цісаря Кароля I. і Цісаревної Зити	1	1
25/12 9125/16	Винагороду за звони належить обернути на V. воєнну позичку	2	1
3/1 9359	В справі опіки над виселенцями зі східної часті Галичини	3	2
2/1 9300	В справі збираня жертв для виселенців зі східної часті Галичини	4	2
5/1 9526	Стан каси вдов. сир. Інститута	5	3
5/1 9557/16	Відозва в справі виказу вдов і сиріт по сьвящениках	6	24
Ч. II.			
3/2 689	Розрішене на час Вел. Посту	7	25
3/2 808	В справі віддання церковних металевих начинь на цілі воєнні	8	27
29/1 269	В справі закладаня т. зв. захистів для жовнірів	9	28
29/1 652	В справі огранічення освітлюваня церков і прочих божих домів	10	29
7/2 951	Виказ жертв вплинувших на Захист сиріт по жертвах війни Перемиської Епархії від 1. жовтня по конець грудня 1916	11	30
Ч. III.			
14/2 1087	В справі виконуваня тяжких робіт в неділі і сьвята в теперішнім воєнним часі	12	33
19/2 1275	Лист пастирський Австрійского Епископату	13	34

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
19/2 1276	Конфіскація „Palazzo di Venezia“ в Римі	14	43
20/2 1195	Розрішення від голошення оповідей осіб належачих до ц. к. Армії через Вис. ц. к. Міністерство внутрішніх справ	15	44
21 2 1327	Речинець іспиту кваліфікаційного на катихетів шкіл виділових	16	46
22 2 1346	Стан каси вдов. сир. Інститута	16	47
24/2 1401	Речинець конкурс вих іспитів о душпастирські бенефіції	17	50
Ч. IV.			
27/2 912	О поминальнім богослуженю за бл. н. Цісаря Франц Йосифа I.	18	51
28/2 1392	Пригадує ся розпоряджене з р. 1910. Ч. 3159. дотич о предкладаня н. к. Судам повітовим що місяця виказів смерти і неправесних уродни	19	51
10/3 1803	О іменованю консерваторів ц. к. Ради архівальної	20	52
12/3 61/суп.	Пригадка о уділеню власти розрішати особи належачі до ц. к. Армії від кан. перепон суиружних голошення оповідей і осьвяченого часу	21	54
13/3 1673	В справі уживаня корняка (папороти) для прокормленя безрог	22	54
13/3 1847	В справі двоєнних шкіл понесених майном церкви	23	56
17/3 1938	Фундації, церковні фонди і т. д. мають вимінати ефекта I. і II. воєнної позички на 40 літні записи довжні V. воєнної позички	24	57
20/3 2147	В справі відбудови і направи церковних і парохіяльних буденків	25	58
3/2 696	Нове рішене Ап. Престола в справі гріхів задержаних Ординариєви	26	59

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
Ч. V.			
10/4 2668	Всенародний фонд ім. Митрополита Андрея гр. Шептицького для українських сиріт	27	63
16/4 2776	О повороті Високопреосвященного Митрополита Ексселенції Андрея графа Шептицького до рідного краю з пліни російської	28	66
Ч. VI.			
23/4 2891	Нормальні дні з нагоди імянин і уродин Єї Величества Цісаревой	29	67
Ч. VII.			
9/4 2630	В справі літного часу в р. 1917	30	69
10/5 3167	О забезпеченю церквей і будинків парохіяльних від огню	31	70
15/5 3328 і 3387	Запросини до підписки VI. австрійської воєнної позички	32	71
11/5 3318	Найдений хлопчик	33	73
19/5 2935	Пригадує ся поклик о жертви на будову каплиць	34	73
19/5 3325	В справі відання церковних металевих знарядів на воєнні ціли	35	74
5/4 2502	Виказ жертв (в коронах) вплинувших на „Сирітський Захист“ в Перемишлі (від 1. січня 1917 по кінець марта 1917)	36	75
22/5 3321	Поміч для литовського народу	37	77
Ч. VIII.			
29/5 3401	Покаяне богослужене в честь Пресв. Христового Серця	38	79

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
Ч. IX.			
19/6 4319	В справі пятьдесят літнього Ювілея канонізації св. Йосафата	39	81
29/5 3754	Єще в справі виміни скарбових бонів I. і II. воєнної позички на 40. літні держ. записи довжні V. амортиз. воєнної позички	40	82
8/6 3855	Поновна реквізиція церковних зvonів	41	82
17/6 2217	Справа поновної реквізиції церковних зvonів	42	84
28/5 3720	Запрошене приступати в члени краевого Товариства Червоного Хреста	43	86
16/6 4187	В справі збірки на виселенців	44	87
16/6 4244	Право побираня відсотків цінних ефектів застережених на парохії	45	87
17/6 4182	О власти уділений Всч. оо. душпастирям, на час треваня війни правити в неділі і свята дві Служби Божі	46	88
Ч. X.			
25/6 4466	В справі збираня овечої вовни на військові потреби	47	89
1/7 4537	День молитви до Евхаристийного Ісуса в ціли упрошеня почесного мира і добрих жнив	48	89
27/6 4502	VI. позичка воєнна, субскрипция фондації і т. п. фондів	49	90
16/6 4232	Завізанє кандидатів духовного стану до вношеня подань о приняте до духовного Семінара	50	91
Ч. XI.			
16/7 4762	Розпоряджене вис. ц. і к. Міністерства війни в справі вінчаня воєнних полонених з австрійськими підданими	51	93

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
19/7 4453	Викази ушкоджених через війну церковних і парохіяльних будинків	52	93
19/7 4832	<u>Речинець конкурсового іспиту о душпастирські бенефіції і на катихитів виділових шкіл</u>	53	94
19/7 4945	В справі стипендій літургійних	54	94
23/7 5167	Виказ жертв на „Сирітський Захист“ в Перемишли	55	95
25/7 5139	Стан каси вдов. сир. Інститута	56	98
Ч. XII.			
9/8 5480	25-літний ювілей сьвященства Впреосв. Митрополита кир Андрея гр. Шептицького	57	103
10/8 5528	Підвисшене передплати за Вістник епархії в р. 1917	58	104
11/8 5581	<u>Завізане кандидатів духовного стану на елекцію дня 1. вересня 1917.</u>	59	104
Ч. XIII.			
18/8 5660	В справі віддавання міді з церков і каплиць на війскові ціли	60	105
16/8 5494	Справа іменованя гр. кат. війскових куратів в резерві	61	106
15/8 5657	О збираню жертв на викінчене будови української гімназії в Яворові	62	106
22/8 5787	Печатанє і передплата Шематизму Клира тутешної епархії на рік 1918	63	107
Ч. XIV.			
30/8 5983	<u>Лист пастирський по причині вступленя на Епископство Перемиске</u>	64	109

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
9/9 6973	<u>Речинець до св. рукополагання</u>	65	113
30/8 5723	Заказ уживання до приватного і публичного богослуженя книжочки виданої свящ. М. Д. в Новім Санчи 1917	66	113
19/9 5875	Пошукує ся загибшої Анни Тузьяк	67	114
4/10 6635	Комітет в справі несеня помочи мешканцям освободженим від ворожого прїзду	68	114
2/10 6644	В справі поновного збираня вовни на війскові потреби	69	115
9/10 6803	О українських комітетах помочи	70	115
13/10 7022	Поміч Всч. Духовенства при збираню біля для війска	71	117
11/10 6556	В справі основаня і функціонованя повітових Комітетів опіки над военними інвалїдами	72	117
13/10 7046	Богослуженя в двірські нормальні дни	73	119
14/10 7125	<u>Речинець отвореня духовних семинарів в Перемишли і у Львові</u>	74	119
15/10 13/орд.	<u>Конкурс на посаду пралата схолярха</u>	75	120
15/10 14/орд.	Конкурс на посаду професора при епархїяльнім богословско науковім заведеню в Перемишли	76	120
13/10 6616	Предложенє виказів затрачених цінних ефектів застережених на парохїї і церкви	77	120
Ч. XVI.			
16/10 6938	Збірка на удержуванє воєнних гробів в Австрїї	78	123
Ч. XVII.			
8/11 34/орд.	<u>Пастирський лист о сегорічнім торжестві в честь св. Священомученика Йосафата</u>	79	127
2/11 35/орд.	В справі <u>зложеня звіту з розвитку Товариства Апостольства Молитви</u>	80	132
2/11 36/орд.	Заказ для богословів голосити проповіді	81	133
2/11 37/орд.	Заказ уряджувати складки по церквах без позволеня Еписк. Ординаріату		133

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
2/11 38/орд.	В справі відчитування церковного правила	83	133
10/11 7731	Оголошене семої австрійської воєнної позички	84	134
14/10 6311	Збережене церковних і парохіяльних архіваліїв в дієцезальнім музею	85	135
21/10 7281	В справі авдиєнцій у Преосвященого Єпископа Йосафата	86	136
1/11 7605	Дотично парохий тих парохів, що в часі російської інвазії перейшли на охизму і тих, що заняли були неясне становище що до св. католицької Церкви	87	136
1/11 7581	Інструкція що до підвищеної правної належитости від даровизни	88	137
6/11 7705	Передплата за Вістник епарх. в р. 1918	89	138
10/11 42/орд.	В справі Епарх. Комітету для воєнних сиріт	90	139
Ч. XVIII.			
29/11 8290	О семій австрійській воєнній позичці	91	141
10/11 7515	О необережнім обходженю ся зі знайденою амуніцією і вибуховими материялами	92	141
13/11 7863	Порученє нотовати на відтинку перек. почт. ціль грошевої посилки	93	142
29/11 8058	В справі метрик збігців і евакуованих	94	142
4/12 7804	Збірка на ц. к. австр. військовий фонд вдів і сиріт	95	142
28/11 59/орд.	Благодарне богослуженє за виратованє від смерти Його ц. і к. Величности Цісаря Карла I.	96	143
1/12 60/орд.	В справі посвяти Непорочно Зачатій Божій Матери всіх вірних Епархії в день Празника Непорочного Зачатя	97	143
1/12 61/орд.	Замітки дотично церковного устава на місяць грудень 1917 р. і січень 1918 р.	98	144
4/12 63/орд.	В справі молитов на упрощенє скорого і для нас корисного мира	99	145
3/12 64/орд.	Відозва „Головного українського Епархіяльного Комітету для воєнних сиріт“ в Перемишли о грошеві жертви на сироти	100	146
5/12 8396	В справі заложеня нової книжки „Спису душ“	101	148
2/11 8331	Виказ жертв, вплинувших на сироти, удержувані „Епархіяльним Комітетом для воєнних сиріт“ і товариством „Сирітський Захист“ в Перемишли за час від 1. липня до кінця вересня 1917.	102	149